Ὀρθόδοξος Τύπος

ἑβδομαδιαία ἔκδοσις τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ Αριθμός Αδείας 3645 ΚΩΔΙΚΟΣ 013053

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος | 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2015 Βουκόλου Ἐπισκόπου Σμύρνης, Φωτίου τοῦ Μεγάλου Πατριάρχου Κων/λεως, Φαύστης, Δωροθέας μαρτύρων | ΕΤΟΣ ΝΕ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2056

Ὀρθόδοξοι πιστοὶ (1052) καλοῦν τὸν Σεβ. Θεσσαλονίκης νὰ παύση τὸν ἰδιότυπον διωγμὸν τοῦ ἀντιοικουμενιστοῦ π. Νικολάου Μανώλη

Ο ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΕΧΕΙ ΕΛΕΓΞΕΙ ΤΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΑΣ ΠΑΡΕΚΤΡΟΠΑΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΕΒ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΕΠΕΙΔΗ ΕΠΕΤΡΕΨΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΙΩΝ ΝΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΗ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΒΗΜΑ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἀπὸ μιᾶν ἐπιστολὴν 1052 Ὀρθοδόξων πιστῶν πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμον προκύπτει ὅτι ὁ ἀντιπαπικὸς καὶ ἀντιοικουμενιστὴς πρωτοπρεσβύτερος π. Νικόλαος Μανώλης, ὁ ὁποῖος ἤλεγξε τὸν Σεβασμιώτατον -ὅταν οὗτος ἐπέτρεψε νὰ εἰσέλθη εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα Ἱερῶν Ναῶν ὁ μὴ Ὀρθόδοξος Πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων- εὑρίσκεται ἀντιμέτωπος μὲ ἕνα ἰδιότυπον διωγμὸν ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην. Ὡς ὑποστηρίζουν: ἔχουν ἐπιβληθῆ μία σειρὰ ἀπαγορεύσεων εἰς τὸν πρωτοπρεσβύτερον, διότι μὲ τὸν ἀντιοικουμενιστικόν του λόγον διχά-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ἡ παθητικὴ στάσις τῆς Διοικ. Ἐκκλησίας ἔναντι τοῦ θρησκευτικοῦ ὅρκου καὶ αἱ συνέπειαί της

Ο ΝΕΟΣ Πρωθυπουργὸς κ. Τσίπρας ἠρνήθη νὰ ὁρκισθῆ μὲ θρησκευτικὸν ὅρκον, διότι τὸ ἰδεολογικόν του πιστεύω δὲν ἐπιτρέπει τοιαύτην ὁρκωμοσίαν. Ὁ κ. Τσίπρας ἐνήργησε συμφώνως πρὸς τὴν ἰδεολογίαν του καὶ τὸ πιστεύω του. Ἔχει τὴν συνείδησίν του ἥσυχον. Ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία ὅμως ποίαν στάσιν ἐτήρησεν; Αὐτὴν τοῦ Ποντίου Πιλάτου. Αἱ κεφαλαὶ της ἄλλαι εἶπον ὅτι δὲν ὑφίσταται πρόβλημα καὶ ἐζήτησαν νὰ καταργηθῆ ὁ ὅρκος καὶ ἀπὸ τὰ δικαστήρια ἢ ἀπὸ ἄλλας κρατικὰς ὑπηρεσίας καὶ ἄλλαι εἶπον ὅτι ἡ Χώρα ὁδεύει πρὸς τὴν ἀθεΐαν.

«Ἐνιαία» θέσις δὲν ὑπῆρξε, διά μίαν ἀκόμη φοράν. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ὅμως κατηργεῖται μία παράδοσις, ἡ ὁποία ἤρχισε μὲ τὴν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

ΣΕΒ. ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ: Η ΑΘΕΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΠΑΡΑΜΕΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

Ἀρχιεπίσκοπος: Ἡ κατάργησις τοῦ θρησκευτικοῦ ὅρκου δὲν δημιουργεῖ πρόβλημα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν

ΣΕΒ. ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ: ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗ Ο ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΟΡΚΟΣ

Το ΘΕΜΑ τῆς ὁρκωμοσίας τοῦ νέου πρωθυπουργοῦ κ. Τσίπρα μὲ πολιτικὸν ὅρκον διχάζει τὰ «ρετιρὲ» τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας. Ἄλλοι Σεβ. Μητροπολῖται τάσσονται ὑπὲρ τοῦ θρησκευτικοῦ ὅρκου καὶ ἄλλοι ἐναντίον. Ὀλίγον μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν ἀντέδρασε δυναμικῶς ὁ Σεβ. Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος, ὁ ὁποῖος ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ Χριστιανικὴ Ἑλλὰς μεταβάλλεται εἰς ἄθεον Χώραν. Τὴν ἰδίαν ὥραν ἀπεκαλύφθη παλαιοτέρα δήλωσις τοῦ Σεβ. Ἀλεξανδρουπόλεως, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ἠσθάνετο ἐνοχήν, «κάθε φορά» κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπεχρεώνετο νὰ ὁρκίση βουλευτάς, περιφερειάρχας, δημάρχους του, διότι θεωρεῖ μεγίστην ἁμαρτίαν νὰ ὁρκίζης κάποιον εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὅταν αὐτὸς δὲν πιστεύη ἢ τὸν παραβιάζη καὶ τὸν καταφρονῆ μὲ διαφόρους τρόπους. Ἐν συνεχείᾳ ἀπεκαλύφθη ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἱερώνυμος, εἰς συνέντευξιν, τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει κατὰ τὸ παρελθόν, εἶχε ταχθῆ ἐναντίον τοῦ θρησκευτικοῦ ὅρκου. Τὴν θέσιν του ἔφερεν εἰς τὸ προσκήνιον τῆς ἐπικαιρότητος ὁ διαδικτυακὸς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Μὲ τὴν ἐγκύκλιον τῆς Ἱ. Συνόδου διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἱστολογίων εἰς τὸ διαδίκτυον

ΦΙΜΩΝΟΥΝ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΑΠΙΚΟΥΣ Κληρικούς - Μοναχούς

Καταγγέλλει ἡ Σύναξις Ὀρθοδόξων Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν μὲ πολυσέλιδον τεκμηριωμένην (Πατερικῶς καὶ Συνταγματικῶς) ἀνακοίνωσίν της. Ἐμμέσως πλὴν σαφῶς διὰ τῆς ἐγκυκλίου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δὲν ἀναγνωρίζει τὸ συνταγματικῶς κατωχυρωμένον δικαίωμα τῆς «ἐκφράσεως» τῶν πολιτῶν, διὰ τοὺς κληρικοὺς καὶ μοναχούς. Διὰ τῆς ἐγκυκλίου ἀπαγορεύεται οὐσιαστικῶς ἡ κριτικὴ εἰς βάρος Σεβ. Μητροπολιτῶν, Ἀρχιεπισκόπων καὶ Πατριαρχῶν διὰ τὰς ἀποφάσεις των, διοικητικὰς ἢ ἐκκλησιολογικάς.

Ἀμείλικτα ἐρωτήματα διὰ τὴν ἐγκύκλιον. Ἡ Σύναξις Ὀρθοδόξων Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν καλεῖ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον νὰ τὴν ἀνακαλέση. Διερωτᾶται: Ἐὰν εὑρίσκοντο ἐν ζωῇ οἱ Ἅγιοι: Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, Θεόδωρος ὁ Στουδίτης κ.λπ. ἔπρεπε, διὰ νὰ κηρύξουν, νὰ καταπολεμήσουν τὰς αἱρέσεις καὶ νὰ ἐλέγξουν τοὺς αὐτοκράτορας καὶ τὰς ἀτιμίας των ἢ τὰ σαρκικὰ πάθη των νὰ λάβουν προηγουμένως τὴν ἄδειαν τῶν Ἱ. Συνόδων καὶ τῶν Πατριαρχῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης;

Ἀνακοίνωσιν μὲ τὴν ὁποίαν ἀποδεικνύει διά τεκμηριωμένων ἐπιχειρημάτων ὅτι ἡ πρόσφατος ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διὰ τοὺς ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις τῆς λειτουργίας ἱστοσελίδων ὑπὸ Ἐνοριῶν, Ἱερῶν Μονῶν, Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν εἶναι φασιστικὴ καὶ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐκκλησιαστική. Εἶναι φασιστική, διότι ἐπιχειρεῖ νὰ καταργήση τὸν ζωντανὸν θεολογικὸν λόγον, τὸν ἔλεγχον τῶν κακῶς ἐχόντων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν κριτικὴν διά τὰς ἐκκλησιολογικάς παρεκκλίσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ Ἀρχιέρεων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν θεολογικῶν διαλόγων μετὰ τῶν ἑτεροδόξων, διά τὰς ἀποφάνσεις ἐναντίον τῆς Ὀρθοδοξίας, εἰς τὰς συνελεύσεις τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν ἢ Αἱρέσεων, εἰς τὰς ὁποίας συμμετέχουν καὶ Ὀρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς κλπ. Μὲ τὴν ἐγκύκλιον ἐπιδιώκουν νὰ καταστήσουν τὰς ἐκκλησιαστικάς ἱστοσελίδας ἀνωδύνους, διὰ τὴν Διοικοῦσαν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ μεταβάλλουν τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας ἀπὸ πνευματικοὺς Πατέρας εἰς διοικητικούς προϊσταμένους, ἀφοῦ ὅσοι κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ παραβιάζουν τὴν ἐγκύκλιον δὰ παραπέμπωνται εἰς πειθαρχικὰ τοπικὰ ἐπισκοπικά ἢ καὶ εἰς Συνοδικὰ Δικαστήρια. Μὲ τὴν ἐγκύκλιον παραβιάζονται τὰ Συνταγματικὰ δικαιώματα τῶν κληρικῶν καὶ τῶν μοναχῶν, ἀφοῦ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἐμμέσως πλὴν σαφῶς, ἀμφισβητεῖ τὸ δικαίωμά των νὰ ἐκφράζουν τὰς δυναμικάς θεολογικάς δέσεις των ἢ νὰ ἀσκοῦν κριτικὴν ἐπὶ τῶν πράξεων Σεβ. Μητροπολιτῶν, Ἀρχιεπισκόπων καὶ Πατριαρχῶν. Ἡ δέσις αὐτὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἰσοδυναμεῖ μὲ «φίμωσιν», τονίζεται εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν. Ἡ Σύναξις Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν καλεῖ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον νὰ τὴν ἀνακαλέση καὶ νὰ τὴν ἀποσύρη. Διερωτᾶται δέ: ἐὰν ἔζων ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός, ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ Ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης, ὁ Τίμιος Πρόδρομος ἢ σύγχρονοι «Γεροντάδες», ὡς ὁ Ἅγιος Παΐσιος ἢ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος, δὰ ἔπρεπε νὰ ζητήσουν τὴν ἄδειαν τῆς Ἱεραρχίας, διὰ νὰ διδάξουν τόν λαόν ἢ νὰ πολεμήσουν τὰς αἱρέσεις, αὐτοκράτορας ἢ τήν αὐτοκράτειραν καὶ τὰς «κυρίας» τῆς ἀτιμίας, αἱ ὁποῖαι τὴν περιέβαλον κλπ., διά νὰ κηρύξουν Ὀρθόδοξα εἰς τὸ διαδίκτυον; Τέλος, εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν κατατίθεται καὶ ὁ σαφὴς ὑπαινιγμὸς ὅτι ἡ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.»

- **Ἀνησυχίας διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνορθοδόξου Παιδείας ἐκφράζουν πλαγίως Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ΔΙΣ.** Σελ. 8
- **Ἐπισήμως διακηρύσσεται τό ὑποχρεωτικὸν τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, ἀλλά μεθοδεύεται νά γίνη προαιρετικόν.** Σελ. 8
- **Νὰ μελετήσουν ὅσοι ζητοῦν τὴν διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου τοῦ Πατριάρχου τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἁγίου Παϊσίου πρὸς τὸν ἱδρυτὴν τοῦ «Ο.Τ.». Συνιστᾶ ὁ Σεβ. Γόρτυνος καὶ ὁμιλεῖ διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἁγίου.** Σελ. 8
- **Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας διὰ τὸν πολιτικὸν ὅρκον τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τσίπρα.** Σελ. 8
- **Ἀρχιεπίσκοπος: «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες ἕνωσαν τὸν Ἑλληνισμὸ καὶ τὴν Ὀρθοδοξία».** Σελ. 8
- **Σεβ. Κυθήρων: Διατὶ τὸ Ἱερὸν Τριῴδιον εἶναι θεῖον δῶρον.** Σελ. 8
- **Ἀθανάσιος Λαυριώτης ὁ πνευματικὸς (Χαμακιώτης). Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἀνακομιδῆς του.** *Τοῦ **κ. Σπυρ. Ἀναγνωστοπούλου.*** Σελ. 5

Περὶ ὁρκωμοσίας καὶ ἱερᾶς ὑποκρισίας...

*Τοῦ **κ. Σωτηρίου Τζούμα***

ΠΟΛΛΑ λέγονται καὶ γράφονται τὶς ἡμέρες αὐτές, περὶ τῆς ὁρκωμοσίας,ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀπόφασης τοῦ νέου Πρωθυπουργοῦ τῆς Χώρας κ.Τσίπρα, νὰ ἀνατρέψει μία παλαιὰ παράδοση πολλῶν ἐτῶν,ἡ ὁποία ὅμως, ἄντεξε τόσα χρόνια, σὲ πεῖσμα τῶν καιρῶν:τὴν ὁρκωμοσία μὲ θρησκευτικὸ τελετουργικό!

Ἡ ἐπίσημη Ἐκκλησία, διά τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Ἱερωνύμου καὶ τῆς ΔΙΣ, ὄχι μόνο δὲν ἀντέδρασε γιὰ τὸ γεγονὸς αὐτό,ἀλλὰ ἔδειξε μία μετριοπαθῆ ἔστω συμπάθεια, πρὸς τὴν ἀπόφαση τοῦ κ.Τσίπρα, ὁ ὁποῖος πρὶν ὁρκισθεῖ μὲ τὸν πολιτικὸ ὅρκο, μετέβη -σὲ μία κίνηση ἐντυπωσιασμοῦ καὶ γιὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου, ποὺ δὲν κατανοεῖ τὶς διαφορὲς- στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ζήτησε τὴν εὐχὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ὁ Ἱερώνυμος τὸν ὑποδέχθηκε περιχαρὴς (κι ὄχι κατηφὴς) καὶ τοῦ ἔδωσε γενναιόδωρα τὶς ἀρχιερατικές του εὐχὲς καὶ τὴν εὐλογία του, γιὰ τὴν ἀνάληψη τῶν Πρωθυπουργικῶν του καθηκόντων!

Καὶ δὲν ἔφτανε αὐτό!

Μερικοὶ νεόκοποι Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας μας, πρὶν συνειδητοποιήσουμε τί ἀκριβῶς συνέβη, βγῆκαν καὶ εἶπαν, ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ,ὅτι πρέπει νὰ καταργηθεῖ ὁ θρησκευτικὸς ὅρκος! Ὑπερμάχησαν μάλιστα τῆς ἀπόφασης τοῦ κ. Τσίπρα νὰ ὁρκισθεῖ πολιτικά, φτάνοντας μάλιστα στὸ σημεῖο νὰ ποῦν ὅτι τελοῦσαν ἐν ἀταξίᾳ τόσα χρόνια καὶ μπράβο στὸν κ. Τσίπρα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Σκληρὰ κριτικὴ καὶ ἀμείλικτα ἐρωτήματα πρὸς τὸν Σεβ. Ἀργολίδος διὰ τὴν εἰσήγησίν του εἰς Παπικὴν ἐκδήλωσιν

Ἐκ τοῦ Γραφείου ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς ἐξεδόθη ἀνακοίνωσις, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπικρίνεται ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀργολίδος, διά τὴν συμμετοχήν του καὶ τὴν εἰσήγησίν του εἰς παπικὴν ἐκδήλωσιν ὑπὸ τὸν τίτλον: «Διά μία ἐκκλησία φτωχὴ καὶ τῶν φτωχῶν ὡς τὴν ὁραματίζεται ὁ πάπας κ. Φραγκίσκος». Εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν χαρακτηρίζεται ἡ στάσις τοῦ Σεβ. Ἀργολίδος «ἀλιβερὸ Ἐπισκοπικὸ Οἰκουμενιστικὸ ὀλίσθημα». Ἡ ἀνακοίνωσις ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Ἀφορμὴ γιὰ τὴν παροῦσα ἀνακοίνωσή μας πήραμε ἀπὸ ἕνα πρόσφατο γεγονός, τὸ ὁποῖο ἐλύπησε καὶ σκανδάλισε ὑπερβαλλόντως τὸν πιστὸ Ὀρθόδοξο λαό μας καὶ προκάλεσε πολλὰ δυσμενῆ σχόλια στὸ διαδίκτυο. Πρόκειται γιὰ τὴν συμμετοχὴ καὶ εἰσήγηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου, σὲ παπικὴ ἐκδήλωση βιβλιοπαρουσίασης στὶς 13 Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. στὴν Ἀθήνα. Διοργανωτὴς τὸ «Ἰνστιτοῦτο Ἀνθρωπιστικῶν Ἐπιστημῶν», ὄργανο τοῦ παπικοῦ «μοναχικοῦ» τάγματος τῶν ἐν Ἀθήναις Ἰησουιτῶν. Τίτλος τῆς ἐκδήλωσης: «Γιὰ μία Ἐκκλησία φτωχὴ καὶ τῶν φτωχῶν». Στὴν ἐκδήλωση παρουσιάστηκε τὸ ὁμώνυμο μὲ τὸν τίτλο τῆς ἐκδήλωσης, βιβλίο τοῦ αἱρεσιάρχη πάπα Φραγκίσκου τοῦ Α΄. Στὴν παρουσίαση ἔλαβαν μέρος ὁ παπικὸς ἰησουίτης «ἱερέας» κ. Θεόδωρος Κοντίδης, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀργολίδος κ. Νεκτάριος καί ὁ συγγραφέας κ. Σταῦρος Ζουμπουλάκης. Ὅπως φάνηκε ἀπὸ τὸ σχετικὸ βίντεο, ποὺ ἀνέβηκε στὸ διαδίκτυο, πρῶτος ἔλαβε τὸ λόγο ὁ παπικὸς «κληρικός», ὁ ὁποῖος παρουσίασε τοὺς δύο κύριους ὁμιλητές. Κατόπιν ἔλαβε τὸ λόγο ὁ Σεβασμιώτατος Ἀργολίδος, ὁ ὁποῖος κατ' ἀρχὴν ἐξήγησε τοὺς λόγους, ποὺ τὸν ὁδήγησαν στὴν ἀπόφαση νὰ παραβρεθεῖ στὴν ἐν λόγῳ βιβλιοπαρουσίαση καὶ νὰ ὁμιλήσει, διότι φαίνεται, ὅτι ἤδη εἶχαν ἐγερθεῖ δυσμενῆ σχόλια, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἀνακοινώθηκε ἡ συμμετοχὴ του σ' αὐτή. Ὅπως ἀνέφερε: «Μὲ μαγνήτισε ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου τοῦ Πάπα Φραγκίσκου... Μὲ ἄγγιξε βαθειά, γιατί διέκρινα ὅτι πολλὰ πράγματα μὲ ἐκφράζουν. Ἀκολούθησε ἡ πρόσκληση τοῦ ἀγαπητοῦ μου Σταύρου (Ζουμπουλάκη). Δίστασα, γιατί ἔνιωσα ὅτι μπαίνω σὲ βαθειὰ νερά. Οἱ δισταγμοί μου κάμφθηκαν χάρις στὴν ἀγάπη καὶ ἐκτίμηση ποὺ τρέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ὅσοι ἐργάζονται τὴν Κυριακὴν εἶναι ἱερόσυλοι

*Τοῦ **πρωτοπρεσβυτέρου π. Θεοδώρου Ζήση***

Ἡ κυβέρνησις, διά τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ κ. Σταθάκη, ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὰ καταστήματα δὲν θὰ λειτουργοῦν κατὰ τὰς Κυριακάς, ὡς εἶχεν ἀποφασίσει ἡ προηγουμένη συγκυβέρνησις (ΝΔ καὶ ΠΑΣΟΚ). Τὸ γεγονὸς εἶναι ἐνδαρρυντικὸν καὶ σίγουρα χαροποιεῖ καὶ τὸν ἔντιμον κλῆρον, ὁ ὁποῖος ἠγωνίσθη, διά νὰ μὴ καταργηθῆ ἡ «Κυριακὴ ἀργία». Ἔως ὅτου ὅμως νὰ ἴδωμεν τὴν ἀπόφασιν δημοσιευμένην εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, διά νὰ γίνῃ νόμος τοῦ Κράτους εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δίδωμεν τὸν καλοπροαίρετον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς «Κυριακῆς ἀργίας». Δι' αὐτὸ σήμερον δημοσιεύομεν τὸ παρὸν ἄρθρον τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου καὶ ὁμοτίμου καθηγητοῦ τῆς θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης πατρὸς Θεοδώρου Ζήση. Τοῦτο ἔχει ὡς ἀκολούθως:

1. Μιμούμεθα μόνον τὰ καλὰ τῶν ἄλλων λαῶν

«Πρὶν ἀπὸ μερικὲς δεκαετίες κανεὶς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ φαντασθεῖ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Προσοχὴ εἰς τὰς χειροτονίας

*Τοῦ **πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση***

ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ δύσκολο νά ἐξιχνιάσεις τίς προθέσεις κάποιου ὑποψηφίου κληρικοῦ. Νά δεῖς ἐάν ἔχει ἱερατικό ζῆλο, ἄν εἶναι εἰλικρινής, ἄν ἰσορροπεῖ διανοητικά καί προπαντός ἐάν δέν ψεύδεται μέ τήν ὑποκρισία. Ὅλα αὐτά πρό τῆς χειροτονίας, γιατί μετά εἶναι δῶρον ἄδωρον. Προτοῦ νά φορέσει τό ράσο, γιά νά μή ἔχουμε ἕνα ἀκόμα ἀνάξιο κληρικό. Ἔτσι ὅπως ἔχουν τά πράγματα στήν ἐποχή μας, εὔκολα κάποιος φοράει τό ράσο, ἀλλά δύσκολα μπορεῖς νά τοῦ τό ἀφαιρέσεις.

Στό θέμα τῆς ἐκλογῆς καί χειροτονίας ἑνός κληρικοῦ τόν πρῶτο λόγο ἔχει ὁ ἐπίσκοπος καί μετά οἱ συνεργάτες του καί οἱ πνευματικοί. Χρειάζεται ὅλοι νά ἀνοίξουν τά μάτια τους καί νά ἀφυπνισθοῦν, γιά νά μάθουν ἀπό τούς ἄλλους, ἀλλά καί οἱ ἴδιοι νά διαπιστώσουν, ἐάν πράγματι ἕνας ὑποψήφιος εἶναι κατάλληλος γιά τήν ἱερωσύνη. Ἐκτός ἀπό τά ἠθικῆς φύσεως κωλύματα, πρέπει νά διαπιστωθεῖ ἐάν εἶναι ἰσορροπημένος καί λογικός. Δέν πρέπει νά ἀποδέχονται τήν παράδοξη και προσβλητική θεωρία «δέν βαριέσαι, παπάς θά γίνει». Στήν Ἐκκλησία προφανῶς μποροῦν νά καταφεύγουν ὅλοι γενικῶς οἱ ἄνθρωποι, ὄχι ὅμως καί στήν ἱερωσύνη. Τό ποίμνιο δέν ἔχει ὁμοιομορφία, ὁ ποιμένας ὅμως πρέπει νά εἶναι κατ' εἰκόνα τῶν Ἁγίων.

Συχνά οἱ ἐπίσκοποι ἐκλαμβάνουν τήν ἀφέλεια ὡς εὐσέβεια καί ταπείνωση. Νομίζουν ὅτι ἡ ἀφέλεια εἶναι ἀρετή. Αὐτό εἶναι πλάνη. Ὅπως δέν πρέπει νά δέχονται τόν ὑποκριτή ὡς ἐνάρετο. Μέ ψυχρή λογική, χωρίς νά ὑποχωροῦν σέ πιέσεις, παρακλήσεις καί συναισθηματισμούς, νά ἀποκλείουν τούς ἀφελεῖς καί ἀνοήτους ἀπό τήν ἱερωσύνη, ἀλλά καί ἀπό τό μοναχισμό θά ἔλεγα. Τά πρόσωπα αὐτά μποροῦν νά εἶναι κοντά στήν Ἐκκλησία, νά συνεργάζονται ὥς ἕνα βαθμό μέ τούς ἱερεῖς, ὅμως νά μή ἱκανοποιοῦνται τά αἰτήματά τους νά χειροτονηθοῦν ἤ νά καροῦν μοναχοί. Νά τούς δείχνουν ἔμπρακτη ἀγάπη, νά τούς ἀναθέτουν διάφορες ἐργασίες καί νά ἀποφεύγουν νά τούς κάνουν ὑπηρέτες τους.

Ἡ ὑπόθεση τῆς ἱερωσύνης εἶναι μία σοβαρή ὑπόθεση. Εἶναι ἀδιανόητο νά χειροτονοῦνται κληρικοί ἄνθρωποι χωρίς φόβο Θεοῦ καί ἱερό ζῆλο. Χρειάζεται προσοχή καί ἔρευνα. Ἡ ὑποκρισία εἶναι μεγάλη παγίδα. Μέχρι τή χειροτονία τους οἱ ὑποψήφιοι εἶναι εὐλαβέστατοι καί πρόθυμοι νά διακονήσουν παντοῦ καί στίς δυσπρόσιτες ἐνορίες ἀκόμα. Μετά τή χειροτονία ἀρχίζουν οἱ ἀναθεωρήσεις, οἱ διαφορετικές ἐπιθυμίες καί σιγά-σιγά φανερώνονται οἱ μεγάλες ἀδυναμίες καί οἱ ἁμαρτωλές ἐπιθυμίες. Ἀλλά τότε εἶναι πιά ἀργά. Δέν ἀλλάζουν εὔκολα οἱ ἄνθρωποι. Οὔτε καί μπορεῖς νά κλείσεις τά μάτια σου μπροστά στά σκάνδαλα, πού δημιουργοῦν. Ἡ πεῖρα ὅμως ἔδειξε ὅτι οὔτε καί οἱ ποινές εἶναι ἀποτελεσματικές. Περιστέλλουν λίγο τό κακό, ἀλλά δέν τό ἐξαλείφουν.

Ὁ ἐπίσκοπος πρέπει νά ἔχει ἄξιους συνεργάτες καί ἀπό κοινοῦ νά ἀποφασίζουν γιά τήν χειροτονία κάποιου. Ἡ κύρια εὐθύνη βέβαια εἶναι δική του, ἀλλά χρειάζεται καί τή βοήθεια τῶν συνεργατῶν του.

Μὲ τὴν ἐγκύκλιον τῆς Ἱ. Συνόδου διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἱστολογίων εἰς τὸ διαδίκτυον

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ

Τὴν 11ην Φεβρουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμην τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Βλασίου Ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Σεβαστείας.

Ἀνωτέρω τοιχογραφία ἐκ τῆς Ἱ. Μ. Διονυσίου Ἁγ. Ὄρους.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α΄.

Φερωνύμως βλαστήσας, ὡς δένδρον εὔκαρπον, ἱεράρχα Κυρίου Βλάσιε ἔνδοξε, μαρτυρίου τοὺς καρποὺς κόσμῳ προήγαγες καὶ θαυμάτων δωρεάς ἀναβλύζεις δαψιλῶς, ὡς θεῖος ἱερομάρτυς, τοῖς καταφεύγουσι πάτερ, τῇ ἀντιλήψει τῆς πρεσβείας σου.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΖΩΗΣ

Ἔργον θείας Χάριτος καὶ ἐλευθερίας

*Τοῦ **κ. Μιχαὴλ Ε. Μιχαηλίδη,** Θεολόγου*

Στή χριστιανική πνευματική ζωή, κάθε πρόοδος καί κάθε ἐπιτυχία εἶναι καρπός καί προϊόν δύο παραγόντων, τῆς θείας Χάριτος καί τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας. Κατά τόν ἀπόστολο Παῦλο: «Τί ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; Εἰ δέ καί ἔλαβες τί καυχᾶσαι ὡς μή λαβών;» (Α΄ Κορ. Δ΄7). Ἐάν κάθε χάρισμα πνευματικό καί «πᾶν δώρημα τέλειον» προσφέρεται ἀπό τήν πηγή τῆς ἀγαθότητας καί τῆς ἀγάπης, τόν Κύριο, πολύ περισσότερο τό μέγα θαῦμα τῆς ἀναγέννησης καί ἀνακαίνισης τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς.

**Στό διάλογο τοῦ Νικόδημου μέ τόν Ἰησοῦ, πού ἀποτελεῖ διαμάντι τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὁ Νικόδημος ἄκουσε ἀπ' τό χρυσό στόμα τοῦ Θεανθρώπου, τόν περίφημο καί πνευματικότατο λόγο γιά τήν προσωπική ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου: «Ἀμήν, ἀμήν λέγω σοι, ἐάν μή τις γεννηθῆ ἄνωθεν

Γεγονότα καὶ σχόλια

Σκέψεις διὰ τὴν εἴσοδόν μας εἰς τὸ ἅγιον Τριῴδιον

ΕΙΣΗΛΘΑΜΕ καὶ ἐφέτος, μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ στὸ Ἅγιο Τριῴδιο, στὴν πιὸ κατανυκτικὴ καὶ ἁγιασμένη περίοδο τοῦ ἑορτολογικοῦ κύκλου τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἀρχίζει ὁ κύκλος τῶν κινητῶν ἑορτῶν, ὁ ὁποῖος λήγει τὴν Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων. Ὀνομάζεται δὲ Τριῴδιο, ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο βιβλίο τῆς Ἐκκλησίας μας, ποὺ διαβάζεται αὐτὴ τὴν ἱερὴ περίοδο. Οἱ τρεῖς πρῶτες ἑβδομάδες ὀνομάζονται εἰσαγωγικὲς καὶ εἶναι χρόνος προετοιμασίας γιὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστή. Αὐτὴ τὴ χρονικὴ περίοδο μᾶς καλεῖ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία νὰ κάνουμε τὴ σχετικὴ πνευματική μας προετοιμασία, ὥστε νὰ πάρουμε τὴ δύναμη νὰ ἀγωνιστοῦμε κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστή. Ἀλλὰ ἀλίμονο! Γιὰ τὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν ἀνθρώπων ὡς ἄνοιγμα τοῦ Τριωδίου σημαίνει τὸ ἄνοιγμα τοῦ καρνάβαλου! Εἴσοδο στοὺς ξέφρενους ρυθμοὺς τῆς κραιπάλης, τῆς ἱκανοποίησης τῶν ἄγριων ἐνστίκτων καὶ τῆς χαλάρωσης κάθε ἠθικῆς ἀναστολῆς! Αὐτὴ τὴν ἱερὴ περίοδο νεκρανασταίνεται ἡ πιὸ χυδαία μορφὴ τοῦ προχριστιανικοῦ ὀργιαστικοῦ παγανισμοῦ, προκειμένου νὰ καλυφτεῖ ἡ ἀνάγκη γιὰ πνευματικὴ ἀφύπνιση. Ἀδελφια μας ἀναγνῶστες, δεῖξτε ἔμπρακτα τὴν ἀντίθεσή σας στὶς δαιμονοκίνητες ἀσχήμιες αὐτῶν τῶν ἡμερῶν. Κρατεῖστε μακριὰ ἀπὸ τὰ σπίτια σας τὸ «ἀποκριάτικο πνεῦμα» τοῦ κόσμου. Μὴ μασκαρεύετε τὰ παιδιά σας. Δῶστε γιὰ μία ἀκόμη φορὰ τὴν ὁμολογία τῆς σῴζουσας πίστης μας! Διακηρῦξτε πὼς ἡ πραγματικὴ καὶ μόνιμη χαρὰ βρίσκεται στὴν ἑνσυνείδητη ἕνωσή μας μὲ τὸ Χριστό, μέσῳ τῆς ἁγίας Του Ἐκκλησίας καὶ ὄχι στὰ «ἀποκριάτικα» καρναβάλια καὶ στὶς ἐφήμερες κραιπάλες, οἱ ὁποῖες ἀφήνουν στὶς ψυχὲς τῶν «καρναβαλιστῶν» ἀπύθμενο κενὸ καὶ θανατερὴ μοναξιά! Στῶμεν καλῶς!

Τὰ γενέθλια τοῦ ἐκκοσμικευμένου «ἀλαθήτου»

ΤΟ ΕΧΟΥΜΕ γράψει πολλὲς φορές: ὁ παπισμὸς δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἕνας καθαρὰ ἐγκόσμιος ὀργανισμός, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει ἄλλο σκοπό, ἀπὸ τὴν ἄσκηση ἐγκόσμιας ἐξουσίας καὶ ἁπλὰ «πουλάει» (κακῆς ποιότητας) «μεταφυσική»! Παραθέτουμε ἕνα ἀπόσπασμα ἀπὸ ἕνα εὔστοχο ἄρθρο τοῦ θεολόγου κ. Β. Χαραλάμπους, μὲ τίτλο: «Τὸ παπικὸ γενεθλιακὸ ὀλίσθημα, ἔνδειξη τῆς βατικανείου ἐκκοσμίκευσης»: «Ὅπως ἀναφέρεται στὴ Vatican insider, ἡμερομηνίας 17 Δεκεμβρίου 2014, ὁ Πάπας Φραγκίσκος γιόρτασε τὸ 78ο ἔτος τῆς ἡλικίας του, μὲ χορωδίες, μία τούρτα μὲ τὰ χρώματα τῆς Ἀργεντινῆς καὶ χιλιάδες χορευτὲς ταγκό. Δὲν ὁμιλοῦμε γιὰ τὸ ἐκκοσμικευμένο ὀλίσθημα ἑνὸς ἀνθρώπου, ἀλλὰ γιὰ συνεχῆ ὀλισθήματα τοῦ Παπισμοῦ, μετὰ τὴν ἀποκοπὴ ἀπὸ τὴ Μία Ἁγία Ἐκκλησία. Ἀπὸ τὴ μία νὰ ἐπαίρονται ἀδίκως οἱ Παπικοί, γιὰ διαδοχὴ ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο Πέτρο καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη νὰ προβάλλουν τὸ γενεθλιακὸ ἐκκοσμικευμένο ἀτόπημα τοῦ "ἀλάθητου" τῆς Ρώμης»! Θὰ ρωτούσαμε τὸν «ἀλάθητο»: Γνωρίζει κάποιον ἀρχαῖο ὀρθόδοξο πάπα νὰ γιόρταζε τὰ γενέθλιά του; Μήπως ἐκεῖνοι δὲν ἦταν «ἀλάθητοι» καὶ ἔκαναν «τὸ λάθος» νὰ μὴ γιορτάζουν τὰ γενέθλιά τους, ὅπως ἡ ἀφεντιά του; Κι' ἐπίσης: τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ τὸν διακρίνει ἀπὸ τοὺς ἐγκόσμιους ἄρχοντες; Ἀπαντᾶμε ἐμεῖς: τίποτε, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὅτι ἐτοῦτος ἀποτελεῖ μία παράδοξη σύνθεση μεσαιωνικοῦ ἐξουσιαστικοῦ καταλοίπου καὶ σύγχρονης κοσμικῆς ἐκκοσμικεύσεως!

Πρότασιν διὰ «ψυχοσεξουαλικὴν παιδείαν» εἰς τοὺς παπικοὺς «κληρικούς»!

Η ΠΑΠΙΚΗ «ἐκκλησία» κάνει τὰ ἀδύνατα δυνατά, γιὰ νὰ «κουκουλώσει» τὰ χιλιάδες χιλιάδων ἐγκλήματα παιδεραστίας τῶν φραγκοπαπάδων της, οἱ ὁποῖοι γιὰ δεκαετίες (ὅσο μποροῦμε νὰ ξέρουμε) βίαζαν ἀθῶα παιδιά. Ἂς μὴ λησμονοῦμε πὼς ὁ προηγούμενος «ἀλάθητος» ἀναγκάστηκε σὲ παραίτηση ἀπὸ τὴν σκανδαλώδη ἀνοχή του στὸν καταιγισμὸ καταγγελιῶν τῶν «ἱερῶν» βιασμῶν ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο! Ὅταν ὅμως δὲν μπορεῖ τὸ σκοτεινὸ Βατικανὸ νὰ τὶς «κουκουλώσει» τὶς δικαιολογεῖ! Πρόσφατα ἐπιτροπὴ παπικῶν «ἐμπειρογνωμόνων» ἀποφάνθηκε ὅτι γιὰ τὴν ἐπιδημία παιδεραστίας στὴν «καθολικὴ ἐκκλησία» φταίει ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀγαμία τῶν «κληρικῶν» της! «Ὁ ὅρκος τῆς ἀγαμίας ἐνδέχεται νὰ ἔχει συμβάλει, κατὰ ἕνα μέρος, στὸν σεξουαλικὸ βιασμὸ παιδιῶν ἀπὸ καθολικοὺς ἱερεῖς, σύμφωνα μὲ τὰ πορίσματα πρόσφατης ἔρευνας ἀπὸ τοὺς ἡγέτες τῆς Ἐκκλησίας τους στὴν Αὐστραλία. Γιὰ πρώτη φορὰ κύκλοι τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Αὐστραλίας δηλώνουν ὅτι "ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀγαμία" ἐνδέχεται νὰ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὸν βιασμὸ χιλιάδων παιδιῶν καὶ ὅτι οἱ ἱερεῖς θὰ πρέπει νὰ λαμβάνουν εἰδικὴ ψυχοσεξουαλικὴ παιδεία» (Ἰστολ. troktiko2.gr)! Μὲ ἄλλα λόγια, δὲν φταῖνε οἱ ἐγκληματίες παιδόφιλοι φραγκοπαπάδες ἀλλὰ …οἱ συνθῆκες! Ὅταν ὅμως, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιτροπή, λάβουν «ψυχοσεξουαλικὴ παιδεία» τὰ πράγματα θὰ διορθωθοῦν! Ἡ σεξουαλικὴ ἀγωγὴ στὸν «καθολικὸ» κλῆρο θὰ φέρει τὴν κάθαρση καὶ ὄχι ἡ μετάνοια καὶ ἀγιότητα! Φρίξον ἥλιε, στέναξον γῆ!

Καθηγητὴς ὁμοφυλόφιλος ἀποκαθήλωσεν Ἐσταυρωμένον ἀπὸ σχολικὴν αἴθουσαν!

ΤΟ ΜΙΣΟΣ τῶν ὁμοφυλοφίλων κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ γενικὰ κατὰ τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἶναι τὸ ἴδιο σφοδρό, ὅπως καὶ τῶν ἀθεϊστῶν. Σκοπὸς καὶ τῶν δύο εἶναι ὁ ἀφανισμὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπὸ προσώπου γῆς, διότι, ὅπως εἶπε ὁ Χριστὸς «πᾶς ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ», (Ἰωάν. 3,19-21). Διότι τὸ Εὐαγγέλιο καὶ ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία εἶναι ὁ μεγάλος καὶ διαυγὴς καθρέπτης, ὁ ὁποῖος φανερώνει τὰ ἐρέβη τῆς ἁμαρτίας. Αὐτὸ ἔκαμε καὶ ἕνας ὁμοφυλόφιλος, ὁ ὁποῖος κατέβασε τὸν Ἐσταυρωμένο ἀπὸ σχολικὴ αἴθουσα, ἐπειδὴ δὲν ἄντεχε τὴν θέα Του! «Ὁ καθηγητὴς Davide Zotti, καθηγητὴς φιλοσοφίας σὲ δημόσιο σχολεῖο στὴν πόλη τῆς Τεργέστης, βορειοανατολικὰ τῆς Ἰταλίας, κατέβασε τὸν Ἐσταυρωμένο, τὸν Ὀκτώβριο, λέγοντας ὅτι εἶχε "προσβληθεῖ" ἀπὸ τὶς ἀντιομοφυλοφιλικὲς δηλώσεις τοῦ Καρδινάλιου Camillo Ruini καὶ τὴν "ὁμοφοβικὴ" στάση τῆς ἐκκλησίας. "Τὸ ἔκανα μὲ βάση τὸ δικαίωμά μου καὶ τὸ καθῆκον μου νὰ ὑπερασπίζομαι τὸν κοσμικὸ χαρακτῆρα τοῦ κράτους γιὰ τὸ ὁποῖο ἐργάζομαι", ἔγραψε ὁ Zotti στὴ σελίδα του στὸ Facebook» (Ἰστολ. redskywarning. blogspot.gr)! Αὐτὴ εἶναι ἡ «δημοκρατία» τῶν «ἀντισυστημικῶν», νὰ καταφρονοῦν καὶ νὰ καταπατοῦν τὴ θέληση καὶ τὰ δικαιώματα τῆς πλειοψηφίας, μὲ αὐτὸν τὸν «δημοκρατικὸ» τρόπο! Τόσο «δημοκρατικὰ» ἔδρασε καὶ ὁ ἐν λόγῳ «ρὸζ ἐπαναστάτης»!

᾿Εκδήλωσις τιμῆς μνήμης ἢ ἀπαξιώσεως τοῦ ἱεροῦ Φωτίου;

ΣΤΙΣ 6 Φεβρουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν ἱερὴ μνήμη τοῦ Μ. Φωτίου, μίας κορυφαίας μορφῆς τῆς ἱστορίας καὶ ἑνὸς μεγάλου Πατέρα καὶ ὁμολογητῆ τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸν ἔχει ἀνακηρύξει ἐδῶ καὶ χρόνια, ὡς προστάτη της καὶ γι' αὐτὸ τὴν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς του τιμᾶται μὲ εἰδικὴ ἐκδήλωση στὸ Διορθόδοξο Συνεδριακὸ Κέντρο στὴν Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης καὶ σχετικὴ ὁμιλία ἀπὸ πανεπιστημιακὸ καθηγητή. Ἐφέτος ὁρίστηκε ὡς ὁμιλητὴς ὁ κοσμήτορας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. καθηγητὴς κ. Μ. Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος, πέρα ἀπὸ τὶς ἐκπεφρασμένες οἰκουμενιστικὲς ἀντιλήψεις του, πρωτοστάτησε γιὰ τὴν ἵδρυση τοῦ διαβόητου τμήματος ἰσλαμικῶν σπουδῶν στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Α.Π.Θ.! Ὁ ὁμολογητὴς Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεὶμ ἀπέστειλε στὴν Ἱερὰ Σύνοδο ἐπιστολή, μέσῳ τῆς ὁποίας ζητοῦσε ἀπὸ τοὺς Συνοδικοὺς νὰ τοῦ γνωρίσουν τὴν ἀναγκαιότητα, «νὰ ἀνατεθεῖ ἡ εἰσήγηση στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἱ. Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Πεντέλης στὸν Ἐλλογιμώτατο Κοσμήτορα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Καθηγητὴ κ. Μιλτιάδη Κωνσταντίνου, πρωτοστατοῦντα στὴν ἵδρυση στὸ Θεολογικὸ Τμῆμα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ΑΠΘ, κατεύθυνσης Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν καὶ ἐπομένως ἐὰν ἐπευλογεῖτε καὶ συμφωνεῖτε μὲ τὴν ἐνέργεια τοῦ συγκεκριμένου κ. Κοσμήτορος, γιατί ἡ ἐπίσημη ἀνάθεση σὲ αὐτὸν τῆς εἰσηγήσεως στὸν κοινὸ ἑορτασμὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν, εὔκολα ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι ἀποτελεῖ ἰδιαίτερη τιμητικὴ διάκριση καὶ οὐσιαστικὴ ἐπιβράβευση τῆς προσωπικότητάς του καὶ τῶν μέχρι τώρα ἐνεργειῶν του»! Ἐμεῖς ἁπλὰ προσθέτουμε: αὐτὴ δὲν εἶναι ἀπόδοση τιμῆς στὸν Ἱερὸ Φώτιο, ἀλλὰ βεβήλωση καὶ ἀπαξίωση τῆς ἱερῆς μνήμης του!

Διατὶ προβλέπεται τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος ζοφερὸν καὶ ἀβέβαιον;

ΕΥΣΤΟΧΟΣ εἶναι καὶ ὁ σχολιασμὸς τοῦ προηγουμένου σχολίου ἀπὸ τὸν συντάκτη τῆς πρωτοφανοῦς αὐτῆς εἰδήσεως, τὸν ὁποῖο συμμεριζόμαστε πλήρως. Θέτει τὸν εὔλογο προβληματισμό: «Ποιὸ θὰ εἶναι τὸ ἐκκωφαντικὸ γκρέμισμα τοῦ Πανεπιστημίου αὐτοῦ, δὲν μποροῦν νὰ τὸ ξέρουν οἱ διάνοιες τῶν "ὑπὲρ-νόων" του». Στὴ συνέχεια ἀναρωτιέται: «Φαινόμενο ἀνησυχητικὸ ἢ κατάντημα θλιβερό; Καὶ οἱ φοιτητὲς αὐτοὶ θὰ κληθοῦν αὔριο νὰ ἀναλάβουν ὑπεύθυνες κοινωνικὲς θέσεις, ὑψηλὰ ἀξιώματα, νὰ ἡγηθοῦν Διεθνῶν Ὀργανισμῶν, νὰ χαράξουν τὸ μέλλον τοῦ δυτικοῦ κόσμου! Ἀλλὰ ὅταν ἡ ἀναισχυντία, ἡ ἀνωμαλία, καὶ οἱ διαστροφὲς νομιμοποιοῦνται καὶ καθιερώνονται καὶ ὁ ἄνθρωπος χάνει τὸν αὐτοσεβασμό του, τότε ἡ ἀνθρωπότητα ἐκφυλίζεται, ἐκβαρβαρίζεται» (Πηγή: online-pressblog)! Οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ φημισμένου αὐτοῦ πανεπιστημίου, ὅταν κληθοῦν νὰ στελεχώσουν ὑψηλὰ ἀξιώματα, νὰ διαχειρίζονται κρίσιμα προβλήματα καὶ νὰ ἐπηρεάζουν συνειδήσεις, μὲ ποιὰ ἠθικὰ ἐφόδια θὰ ἀσκήσουν τὰ καθήκοντά τους, τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ τοὺς συνοδεύουν γιὰ πάντα ἡ διαστροφὴ τῆς ἀνθρώπινης φυσιολογίας καὶ ὀντολογίας; Πῶς θὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ξεχωρίσουν τὸ καλὸ ἀπὸ τὸ κακό, τὸ ἀληθὲς ἀπὸ τὸ ψεύτικο καὶ τὸ ἠθικὸ ἀπὸ τὸ ἀνήθικο, τὴ στιγμὴ ποὺ ὡς νέοι βίωσαν τὴ διαστροφή; Γι' αὐτὸ ἀνησυχοῦμε καὶ προβλέπουμε τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητας ζοφερὸν καὶ ἀβέβαιον!

Σχεδιάζουν κατάργησιν τῶν μεγάλων Χριστιανικῶν ἑορτῶν!

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ χριστιανικὲς ἑορτές, οἱ ὁποῖες ἔχουν πάρει πιὰ παγκόσμιο καὶ παναν θρώπινο χαρακτήρα, ὅπως τὰ Χριστούγεννα, τὰ ὁποῖα γιορτάζονται καὶ σὲ χῶρες μὴ χριστιανικὲς (Κίνα, Ἰαπωνία, κλπ), ἐνοχλοῦν σοβαρὰ τοὺς χριστιανομάχους. Καὶ γι' αὐτὸ ἐπιχειροῦν νὰ τὶς ἀποχριστιανοποιήσουν. Ἀλλὰ διαπιστώνουν πὼς αὐτὸ εἶναι ἡμίμετρο καὶ ἔτσι σκέφτηκαν νὰ τὶς καταργήσουν μὲ τὸ αἰτιολογικὸ ὅτι στοιχίζουν οἰκονομικά! Δεῖτε τὴν εἴδηση: πρὸ καιροῦ «οἱ Financial Times εἶχαν κύριο ἄρθρο μὲ τίτλο "Κι ἂν καταργήσουμε τὰ Χριστούγεννα;", μὲ ἀφορμὴ προτάσεις "προοδευτικῶν" κύκλων, οἱ ὁποῖοι ἔφεραν πρόσχημα αὐτὴν τὴν φορὰ τὴν… οἰκονομία. Νὰ παραμείνουν δηλαδὴ τὰ Χριστούγεννα μία καθαρὰ θρησκευτικὴ ἑορτή, ὅπως ὅλες οἱ ἄλλες, χωρὶς ἰδιαίτερη λαμπρότητα, νὰ μὴ ὑπάρχουν δῶρα καὶ γλέντια, ὥστε μόνον οἱ ΗΠΑ -(ἐκεῖ εἶναι ἄλλωστε ὁ "πιλότος" ὅπου δοκιμάζονται οἱ πρωτοτυπίες, διορθώνονται τὰ λάθη, καὶ στὴ συνέχεια ἐξαπολύονται στὴν ὑφήλιο)- θὰ γλύτωναν καταναλωτικὲς δαπάνες ὕψους 75 ἕως 100 δισ. δολ. Τὸ συμπέρασμα τοῦ ἄρθρου τῶν Financial Times εἶναι ὅτι τίποτα σημαντικὸ δὲν θὰ ἀλλάξει μὲ τὴν κατάργηση τῶν Χριστουγέννων. Θὰ διατηρήσουμε τὸ ἴδιο ἐργατικὸ δυναμικό, τὶς ἴδιες δεξιότητες, τὰ ἴδια ἐργοστάσια, τοὺς ἴδιους σταθμοὺς παραγωγῆς ἐνέργειας» (Ἰστολ. voria.gr)! Δὲν πρόκειται βεβαίως γιὰ τὴν οἰκονομία, ἀλλὰ γιὰ νὰ πάψει ὁ κόσμος νὰ θυμᾶται τὸ Χριστό! Νὰ σχηματίσει μία σκιώδη ἀντίληψη γιὰ τὸ Θεό, ὥστε νὰ μὴ ἀντιστέκεται στὴν μελετώμενη καὶ προωθούμενη πανθρησκεία, στὴν ὁποία θὰ ἐξαφανισθεῖ ἡ χριστιανικὴ πίστη! Ὄντως καταχθόνιο σχέδιο!

Σχεδιάζουν κατάργησιν τῶν μεγάλων Χριστιανικῶν ἑορτῶν!

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ χριστιανικὲς ἑορτές, οἱ ὁποῖες ἔχουν πάρει πιὰ παγκόσμιο καὶ παναν θρώπινο χαρακτήρα, ὅπως τὰ Χριστούγεννα, τὰ ὁποῖα γιορτάζονται καὶ σὲ χῶρες μὴ χριστιανικὲς (Κίνα, Ἰαπωνία, κλπ), ἐνοχλοῦν σοβαρὰ τοὺς χριστιανομάχους. Καὶ γι' αὐτὸ ἐπιχειροῦν νὰ τὶς ἀποχριστιανοποιήσουν. Ἀλλὰ διαπιστώνουν πὼς αὐτὸ εἶναι ἡμίμετρο καὶ ἔτσι σκέφτηκαν νὰ τὶς καταργήσουν μὲ τὸ αἰτιολογικὸ ὅτι στοιχίζουν οἰκονομικά! Δεῖτε τὴν εἴδηση: πρὸ καιροῦ «οἱ Financial Times εἶχαν κύριο ἄρθρο μὲ τίτλο "Κι ἂν καταργήσουμε τὰ Χριστούγεννα;", μὲ ἀφορμὴ προτάσεις "προοδευτικῶν" κύκλων, οἱ ὁποῖοι ἔφεραν πρόσχημα αὐτὴν τὴν φορὰ τὴν… οἰκονομία. Νὰ παραμείνουν δηλαδὴ τὰ Χριστούγεννα μία καθαρὰ θρησκευτικὴ ἑορτή, ὅπως ὅλες οἱ ἄλλες, χωρὶς ἰδιαίτερη λαμπρότητα, νὰ μὴ ὑπάρχουν δῶρα καὶ γλέντια, ὥστε μόνον οἱ ΗΠΑ -(ἐκεῖ εἶναι ἄλλωστε ὁ "πιλότος" ὅπου δοκιμάζονται οἱ πρωτοτυπίες, διορθώνονται τὰ λάθη, καὶ στὴ συνέχεια ἐξαπολύονται στὴν ὑφήλιο)- θὰ γλύτωναν καταναλωτικὲς δαπάνες ὕψους 75 ἕως 100 δισ. δολ. Τὸ συμπέρασμα τοῦ ἄρθρου τῶν Financial Times εἶναι ὅτι τίποτα σημαντικὸ δὲν θὰ ἀλλάξει μὲ τὴν κατάργηση τῶν Χριστουγέννων. Θὰ διατηρήσουμε τὸ ἴδιο ἐργατικὸ δυναμικό, τὶς ἴδιες δεξιότητες, τὰ ἴδια ἐργοστάσια, τοὺς ἴδιους σταθμοὺς παραγωγῆς ἐνέργειας» (Ἰστολ. voria.gr)! Δὲν πρόκειται βεβαίως γιὰ τὴν οἰκονομία, ἀλλὰ γιὰ νὰ πάψει ὁ κόσμος νὰ θυμᾶται τὸ Χριστό! Νὰ σχηματίσει μία σκιώδη ἀντίληψη γιὰ τὸ Θεό, ὥστε νὰ μὴ ἀντιστέκεται στὴν μελετώμενη καὶ προωθούμενη πανθρησκεία, στὴν ὁποία θὰ ἐξαφανισθεῖ ἡ χριστιανικὴ πίστη! Ὄντως καταχθόνιο σχέδιο!

«Τρανσέξουαλ» Πανεπιστήμιον!

ΣΧΕΤΙΚΟ μὲ τὸ προηγούμενο, εἶναι καὶ τὸ παρὸν σχόλιό μας. Ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο «πέφτουν τὰ συντηρητικὰ κάστρα» τῆς «παλιᾶς ἐποχῆς». Τὸ «νέο φῶς» τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἔχει διεισδύσει παντοῦ καὶ ἔφερε «νέα ἤθη». Ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ὑπερσυντηρητικὸ πανεπιστήμιο τῆς Ὀξφόρδης ἔχει ἀλωθεῖ ἀπὸ τὸ νεωτερικὸ «πνεῦμα». Ἄλλαξε τὸν ἐνδυματολογικό του κώδικα, γιὰ νὰ μὴ χαρακτηριστεῖ «ὁμοφοβικό»! Δεῖτε τὴν εἴδηση: «Τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ὀξφόρδης ξανάγραψε τὸν αὐστηρὸ ἐνδυματολογικό του κώδικα, ἀφαιρώντας ἁπλῶς ὁποιαδήποτε μνεία στὸ φύλο τῶν φοιτητῶν του, πρᾶγμα ποὺ σημαίνει ὅτι μποροῦν πλέον οἱ ἄνδρες νὰ προσέρχονται ντυμένοι μὲ γυναικεία ἐνδυμασία καὶ τὸ ἀντίστροφο. Μὲ ἄλλα λόγια, σύμφωνα μὲ τὸν νέο κανονισμό, κατὰ τὴ διάρκεια ἐξετάσεων καὶ λοιπῶν ἐπισήμων ἐκδηλώσεων, οἱ φοιτητὲς θὰ μποροῦν κάλλιστα νὰ ἐμφανίζονται μὲ φούστα καὶ καλσὸν καὶ οἱ φοιτήτριες μὲ κοστοῦμι καὶ παπιγιόν, προκειμένου νὰ ἀποκατασταθεῖ τὸ αἴσθημα ἀδικίας, ποὺ τυχὸν ἔνιωθαν ὁμοφυλόφιλοι φοιτητές. Ἡ σχετικὴ ἀλλαγή, ἄλλωστε, ἡ ὁποία ἐτέθη ἤδη σὲ ἐφαρμογή, ἔγινε μετὰ ἀπὸ αἴτημα τοῦ φοιτητικοῦ συλλόγου τῶν ὁμοφυλοφίλων καὶ τρανσέξουαλ τοῦ πανεπιστημίου. Στὸ παρελθόν, ὡστόσο, ὁ ἐνδυματολογικὸς κώδικας ἐτηρεῖτο αὐστηρὰ καὶ ἡ παράβασή του ἐτιμωρεῖτο ἀκόμη καὶ μὲ ἀποβολή» (Πηγή: online-pressblog)! Ρωτᾶμε: εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἀνησυχοῦμε μὲ αὐτὰ τὰ πρωτοφανῆ ἐκφυλιστικὰ φαινόμενα;

Ὁ ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ὁ ΟΣΙΟΣ ΒΟΥΚΟΛΟΣ

ΣΤΙΣ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης. Ὁ Ἅγιος Βουκόλος ἔζησε κατὰ τοὺς ἀποστολικοὺς χρόνους καὶ ἔγινε κατοικητήριο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καθαρίζοντας τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὶς ἀδυναμίες. Γι' αὐτὸ ὅταν ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος καὶ Εὐαγγελιστὴς ἦλθε στὴν Σμύρνη καὶ τὸν εὗρε ἄξιο καὶ δόκιμο, τὸν χειροτόνησε Ἐπίσκοπο τῆς Σμύρνης. Ἔτσι ὁ Ἅγιος Βουκόλος καθ' ὅλη τὴν ἐπισκοπική του διακονία δίδαξε καὶ ἐποίμανε μὲ ἀγάπη τὸ ποίμνιο, ποὺ τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Κύριος, ἐλευθέρωσε πολλοὺς εἰδωλολάτρες ἀπὸ τοὺς δαίμονες καὶ τοὺς ὁδήγησε βαπτίζοντάς τους στὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ἦλθε ἡ ὥρα νὰ ἀναχωρήση πρὸς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἀφοῦ χειροτόνησε διάδοχό του τὸν Ἅγιο Πολύκαρπο ἐξεδήμησε. Μάλιστα ἡ Παράδοση ἀναφέρει ὅτι στὸν τόπο, ποὺ ἐνταφιάσθηκε ἐπέτρεψε ὁ Θεὸς νὰ βλαστήση δένδρο, τὸ ὁποῖο χάριζε τὴν ἴαση στοὺς πάσχοντες.

Ὁ Παπισμὸς καὶ ὁ Οἰκουμενισμὸς κατὰ τὸν Ἅγιον...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

πού εἶναι *«παναίρεσις»* (ὅπως τό λέγει ὁ πατήρ Πόποβιτς, *Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καί Οἰκουμενισμός*, σελ. 224) τῶν παπικῶν. Λέγεται «παναίρεσις», γιατί ἀπετέλεσε τήν πηγή ὅλων τῶν αἱρέσεων τοῦ παπισμοῦ. Λέγει ὁ πατήρ Ἰουστῖνος:

«Ἐξ αὐτῆς δέ τῆς παναιρέσεως ἐγεννήθησαν καί γεννῶνται συνεχῶς ἄλλαι αἱρέσεις: τό Filioque, ἡ ἀποβολή τῆς Ἐπικλήσεως, τά ἄζυμα, ἡ εἰσαγωγή τῆς κτιστῆς χάριτος, τό καθαρτήριον πῦρ, τό θησαυροφυλάκιον τῶν περισσῶν ἔργων, ἡ μηχανοποιημένη διδασκαλία περί τῆς σωτηρίας καί ὡς ἐκ τούτου μηχανοποιημένη διδασκαλία περί τῆς ζωῆς, ὁ παποκαισαρισμός, ἡ Ἱερά Ἐξέτασις, τά συγχωροχάρτια, ὁ φόνος τοῦ ἁμαρτωλοῦ διά τήν ἁμαρτίαν, ὁ ἰησουϊτισμός, ἡ σχολαστική, ἡ καζουϊστική, ὁ μοναρχισμός, ὁ κοινωνικός ἀτομικισμός διαφόρων εἰδῶν...

Ὁ Προτεσταντισμός; Εἶναι τό πλέον πιστόν τέκνον τοῦ Παπισμοῦ, τό ὁποῖον διά τῆς ὀρθολογιστικῆς σχολαστικῆς του πίπτει διά μέσου τῶν αἰώνων ἀπό τήν μίαν αἵρεσιν εἰς τήν ἄλλην αἵρεσιν καί πνίγεται συνεχῶς εἰς τά διάφορα δηλητήρια τῶν αἱρετικῶν πλανῶν του. Προς τούτοις, ἡ παπιστική ὑψηλοφροσύνη καί ἡ "ἀλάθητος" ἀφροσύνη βασιλεύει ἀπολυταρχικῶς καί ἐρημώνει τάς ψυχάς τῶν πιστῶν του. Κατ' ἀρχήν ἕκαστος Προτεστάντης εἶναι ἕνας ἀνεξάρτητος πάπας εἰς ὅλα τά ζητήματα τῆς πίστεως. Τοῦτο δέ πάντοτε ὁδηγεῖ ἀπό τόν ἕνα πνευματικόν θάνατον εἰς τόν ἄλλον· τέλος αὐτοῦ τοῦ "ἀποθνήσκειν" δέν ὑπάρχει, καθ' ὅτι ὁ ἀριθμός τῶν πνευματικῶν θανάτων τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀναρίθμητος.

Ἀφοῦ οὕτως ἔχουν τά πράγματα, τότε διά τόν παπιστικόν-προτεσταντικόν Οἰκουμενισμόν μέ τήν ψευδοεκκλησίαν του καί τόν ψευδοχριστιανισμόν του δέν ὑπάρχει διέξοδος ἀπό τό ἀδιέξοδόν του, ἄνευ ὁλοψύχου μετανοίας ἐνώπιον τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ καί τῆς Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας Του. Ἡ μετάνοια εἶναι τό φάρμακον δι' ἐκάστην ἁμαρτίαν, φάρμακον δοθέν εἰς τόν ἄνθρωπον ἀπό τόν μόνον Φιλάνθρωπον».[11]

Γ΄ Η ΣΧΕΣΙΣ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ

(α) Ἡ σχέση μας πρός τούς αἱρετικούς πρέπει νά κινεῖται ἀπό τήν ἀγάπη. Νά πονοῦμε γιατί βρίσκονται στήν πλάνη, νά προσευχόμεθα γι' αὐτούς καί νά ἐργαζόμεθα μέ ἀγάπη γιά τήν ἐπιστροφή τους στήν Ἐκκλησία, ἀπό τήν ὁποία ἡ πλάνη τῆς αἵρεσης τούς ἀπέκοψε. Ὁ ἅγιος Ἰουστῖνος Πόποβιτς γιά τό θέμα αὐτό ἀναφέρει περικοπή τοῦ ἁγίου Μαξίμου, στήν ὁποία αὐτός, ὁμιλῶν κατά τῶν αἱρετικῶν, λέγει ἔπειτα ὅτι δέν θά χαρεῖ νά τούς συμβεῖ κάτι κακό, ἀλλά ἐπιθυμεῖ τήν ἐπιστροφή τους, ἡ ὁποία θά τοῦ δώσει μεγάλη χαρά καί ἀγαλλίαση. Λέγει ἐπί λέξει ὁ ἅγιος Μάξιμος: *«Οὐ θέλων δέ τούς αἱρετικούς θλίβεσθαι, οὐδέ χαίρων τῇ κακώσει αὐτῶν γρά

Ἡ στήλη τῆς «Πανελλήνιου Ἑνώσεως Θεολόγων»

Νέα ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἐπιλύει ὁριστικῶς τὸ ζήτημα τῶν ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τὰ Θρησκευτικά

Τοῦ ***κ. Ἰωάννη Τάτση****, Θεολόγου*

Τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας ἀπέστειλε στὰ σχολεῖα νέα ἐγκύκλιο γιὰ τὶς ἀπαλλαγὲς ἀπὸ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, μὲ τὴν ὁποία ὁριστικὰ ἐπιλύεται τὸ ζήτημα σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων ἀλλὰ καὶ τὶς ἀποφάσεις τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων. Ἡ Πανελλήνιος Ἕνωσις Θεολόγων μὲ Δελτίο Τύπου ποὺ ἐξέδωσε χαιρετίζει τὴν ἀπόφαση τοῦ ἀπελθόντος Ὑπουργοῦ Παιδείας Ἀνδρέα Λοβέρδου γιὰ τὶς ἀπαλλαγές.

Η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΠΟΥΔΩΝ Π/ΘΜΙΑΣ ΚΑΙ Δ/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Μαρούσι, 23/01/2015
Ἀριθ. Πρωτ.: 12773/Δ2
Βαθ. Προτερ. ΕΞ. ΕΠΕΙΓΟΝ

Πρός: 1. Διευθύνσεις Π.Ε. καὶ Δ.Ε. τῆς χώρας. Ἔδρες τους.
2. Σχολικοὺς Συμβούλους τῆς χώρας. (μέσῳ τῶν Περιφερειακῶν Διευθύνσεων Ἐκπαίδευσης τῆς χώρας)
3. Σχολικὲς μονάδες Π.Ε. καὶ Δ.Ε. τῆς χώρας. (μέσῳ τῶν Διευθύνσεων Π.Ε. καὶ Δ.Ε. τῆς χώρας)

Κοιν:
Περιφερειακὲς Διευθύνσεις Ἐκπαίδευσης τῆς χώρας. Ἔδρες τους.

ΘΕΜΑ: «Ρύθμιση μαθητικῶν θεμάτων»

Τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν εἶναι ὑποχρεωτικὸ γιὰ ὅλους τοὺς μαθητὲς (ἄρ.16, παρ.2 τοῦ Συντάγματος) καὶ διδάσκεται στὶς σχολικὲς μονάδες Πρωτοβάθμιας καὶ Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης, σύμφωνα μὲ τὰ ἐπίσημα ὑποχρεωτικὰ ἀναλυτικὰ καὶ ὡρολόγια προγράμματα, ἀκολουθεῖ τοὺς γενικοὺς σκοποὺς τῆς ἐκπαίδευσης καὶ ἀπευθύνεται σὲ ὅλους τοὺς μαθητές. Ὡστόσο, παρέχεται ἡ δυνατότητα σὲ μὴ Χριστιανοὺς Ὀρθόδοξους μαθητές, δηλαδὴ ἀλλόθρησκους ἢ ἑτερόδοξους ἢ ἄθρησκους, ποὺ ἐπικαλοῦνται λόγους θρησκευτικῆς συνείδησης, νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν παρακολούθησή του.

Συνεπῶς, ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν παρέχεται νόμιμα, ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο γιὰ τὴν προάσπιση τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης, ὅπως προβλέπεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα καὶ περιγράφεται στοὺς οἰκείους νόμους καὶ στὶς ἀποφάσεις τῶν διεθνῶν καὶ ἑλληνικῶν δικαστηρίων.

Ἐπειδή, ἔχουν παρατηρηθεῖ φαινόμενα κατάχρησης τοῦ δικαιώματος ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὰ Θρησκευτικὰ γιὰ λόγους ποὺ δὲν συνδέονται μὲ τὴν ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης, ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ στοὺς Διευθυντὲς τῶν σχολικῶν μονάδων νὰ ἐλέγχουν τὴν τεκμηρίωση τῶν προβαλλόμενων λόγων, ἐπισημαίνοντας σὲ κάθε ἐνδιαφερόμενο τὴ σοβαρότητα τῶν σχετικῶν Ὑπεύθυνων Δηλώσεων καὶ κατόπιν νὰ προβαίνουν στὴ χορήγηση νόμιμης ἀπαλλαγῆς τοῦ μαθητή, πάντοτε ἐντὸς τῶν προβλεπόμενων χρονικῶν ὁρίων.

Ἡ προσυπογραφὴ τῆς Ὑπεύθυνης Δήλωσης ἀπὸ τὸν διδάσκοντα εἶναι ἀπαραίτητη, ὥστε νὰ ἐνημερώνεται γιὰ τοὺς μαθητὲς ποὺ θὰ ἔχει στὴν τάξη του στὶς ὧρες τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν.

Οἱ μαθητὲς ποὺ ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν δὲν ἔχουν δικαίωμα παραμονῆς στὴν τάξη τους κατὰ τὴ διάρκεια διεξαγωγῆς τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν καὶ δὲν πρέπει σὲ καμία περίπτωση νὰ περιφέρονται ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ σχολείου ἢ νὰ ἀπουσιάζουν (ἀδικαιολόγητα), ἀλλὰ νὰ ἀπασχολοῦνται σύμφωνα μὲ τὰ διαλαμβανόμενα στὴν παροῦσα ἐγκύκλιο.

Ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν χορηγεῖται ὕστερα ἀπὸ Ὑπεύθυνη Δήλωση τοῦ ν.1599/1986, τοῦ ἰδίου τοῦ μαθητή (ἂν εἶναι ἐνήλικος) ἢ καὶ τῶν δύο γονέων του (ἂν εἶναι ἀνήλικος), στὴν ὁποία θὰ ἀναφέρεται ὅτι ὁ μαθητὴς δὲν εἶναι Χριστιανὸς Ὀρθόδοξος καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπικαλεῖται λόγους θρησκευτικῆς συνείδησης, χωρὶς νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ ἀναφορὰ τοῦ θρησκεύματος στὸ ὁποῖο ἀνήκει, ἐκτὸς ἂν τὸ ἐπιθυμεῖ.

Μόνον στὴν περίπτωση ποὺ ἡ γονικὴ μέριμνα ἀσκεῖται ἀπὸ τὸν ἕνα γονέα, ἀρκεῖ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ἀσκοῦντος τὴ γονικὴ μέριμνα.

Ἐφόσον χορηγηθεῖ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν γιὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, στὸ πεδίο «ΘΡΗΣΚΕΥΜΑ» τοῦ Ἀτομικοῦ Δελτίου μαθητὴ καὶ τοῦ Ἀπολυτήριου Τίτλου, δὲ θὰ συμπληρώνεται ἔνδειξη ποὺ νὰ εἶναι ἀντίθετη μὲ τὸ περιεχόμενο τῆς Ὑπεύθυνης Δήλωσης, ποὺ ὑποβλήθηκε γιὰ τὴ χορήγηση τῆς ἀπαλλαγῆς, γιὰ τὸ ὁποῖο θὰ ἐνημερώνεται καὶ ἐνυπόγραφα ὁ/οἱ ὑποβάλλων/οντες τὴν Ὑπεύθυνη Δήλωση.

Γιὰ τὴ χορήγηση τῆς ἀπαλλαγῆς ἀκολουθεῖται παρόμοια διαδικασία μὲ αὐτὴν ποὺ προβλέπεται γιὰ ἀντίστοιχες ἀπαλλαγὲς μαθητῶν ἀπὸ μαθήματα (π.δ. 201/1998, π.δ. 104/1979 γιὰ τὴν Πρωτοβάθμια καὶ Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευση ἀντίστοιχα).

Ἡ παραπάνω Ὑπεύθυνη Δήλωση τοῦ ν.1599/1986, μὲ βεβαιωμένο τὸ γνήσιο τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῶν δύο γονέων τοῦ μαθητή, παραλαμβάνεται ἀπὸ τὸ Διευθυντὴ τοῦ σχολείου ἐντὸς ἀποκλειστικῆς χρονικῆς προθεσμίας ποὺ διαρκεῖ ἀπὸ τὴν 1η Σεπτεμβρίου ἕως καὶ τὴν 20ὴ Σεπτεμβρίου κάθε ἔτους.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς σχολικῆς μονάδας σὲ συνεργασία μὲ τὸ Σύλλογο τῶν Διδασκόντων, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ν. 1566/1985 (Α΄ 167) καὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. Φ.353.1/324/105657/Δ1/8-10-2002 (Β΄ 1340) ὑπουργικῆς ἀπόφασης, ἀποφασίζουν κατὰ περίπτωση γιὰ τὸν τρόπο ποὺ ἀπασχολοῦνται ὑποχρεωτικὰ οἱ ἀπαλλασσόμενοι μαθητές, συντάσσοντας σχετικὴ πράξη (διαφορετικὸ διδακτικὸ ἀντικείμενο σὲ ἄλλο τμῆμα τῆς ἴδιας τάξης, εὐέλικτη ζώνη, βιωματικὲς δράσεις, ἐρευνητικὴ ἐργασία κ.ἄ.). Σὲ περίπτωση ποὺ ἡ συγκεκριμένη τάξη λειτουργεῖ μόνο μὲ ἕνα τμῆμα, οἱ μαθητὲς αὐτοὶ παρακολουθοῦν ἐκπαιδευτικὸ πρόγραμμα ποὺ καθορίζεται ἀπὸ τὸ Σύλλογο Διδασκόντων.

Ἡ ἰσχὺς τῆς χορήγησης ἀπαλλαγῆς εἶναι ἐτήσια καὶ ἀνανεώνεται γιὰ κάθε σχολικὸ ἔτος μὲ τὴν ἴδια διαδικασία.

Μὲ τὴν ἔκδοση τῆς παρούσας ἐγκυκλίου παύουν νὰ ἰσχύουν οἱ μὲ ἀρ. πρωτ. 91109/Γ2/10-07-08, 104071/Γ2/04-08-08, Φ12/977/109744/ Γ1/26-08-08 καὶ 133099/Γ2/19-09-2013 ἐγκύκλιοι.

Ἐσωτερικὴ διανομή:

1. Γραφεῖο Ὑπουργοῦ, 2. Γραφεῖο Ὑφυπουργοῦ, 3 Γραφεῖο Γενικοῦ Γραμματέα Θρησκευμάτων, κ. Καλαντζῆ, 4. Γραφεῖο Γενικῆς Διεύθυνσης Σπουδῶν Π.Ε. καὶ Δ.Ε., 5. Δ/νση Θρησκευτικῆς Ἐκπαίδευσης, 6. Δ/νση Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαίδευσης, 7. Δ/νση ΠΟΔΕΞΜΣ, 8. Διεύθυνση Ἐιδικῆς Ἀγωγῆς, 9. Διεύθυνση Σπουδῶν, Προγραμμάτων καὶ Ὀργάνωσης Π.Ε., Τμῆμα Γ΄, 10. Διεύθυνση Σπουδῶν, Προγραμμάτων καὶ Ὀργάνωσης Δ.Ε., Τμήματα Β΄ καὶ Γ΄

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ἡ προσευχὴ εἶναι ἕνα μεγάλο δῶρο τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Δίδει τὴν δυνατότητα στὸν ἄνθρωπο νὰ ἐπικοινωνῆ ἄμεσα μὲ τὸν ἴδιο τὸν Πλάστη του.

Ὅλοι οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας ἀγάπησαν πολὺ τὴν προσευχὴ καὶ μᾶς ἔδειξαν πῶς μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ νὰ προσευχώμεθα.

Μᾶς λέγει ὁ Ἀπ. Παῦλος: «ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ, τό πνεῦμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστι. Τί οὖν ἐστι; Προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δέ καί τῷ νοΐ. Ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δέ καί τῷ νοΐ» (Α΄ Κορ. ιδ΄ 14,15). Δηλαδὴ ἐάν προσεύχωμαι μέ τό χάρισμα τῆς γλώσσης προσεύχεται μέν ἡ ψυχή μου, πού εὑρίσκεται ὑπό τήν ἐπίδραση τοῦ πνεύματος καί αἰσθάνεται τόν ἑαυτόν της ἑνωμένο μέ τό πνεῦμα, ἀλλά ὁ νοῦς μου δέν κατανοεῖ ἐκεῖνα, πού λέγω καί συνεπῶς παραμένει ἄκαρπος καί χωρίς ὠφέλεια. Τί λοιπόν εἶναι τό ὠφελιμώτερο καί τό περισσότερο καρποφόρο; Θά προσευχηθῶ μέ τό πνευματικό χάρισμα, ἀλλά θά προσευχηθῶ καί μέ τόν νοῦ, κατανοώντας τά λεγόμενα. Θά ψάλω μέ τό πνευματικό χάρισμα, θά ψάλω ὅμως καί μέ τόν νοῦ. «Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε» (Α΄Θεσ. ε΄ 17). Δηλαδή συνεχῶς. Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον.

Νά προσευχώμαστε δέ μέ πίστη «Αἰτείτω δέ ἐν πίστει, μηδέν διακρινόμενος» λέγει ὁ Ἀδελφόθεος Ἰάκωβος (Ἰακ. α΄ 6).

«Πάντα ὅσα ἄν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν πιστεύοντες, λήψεσθε» (Ἰωάν. ιδ΄,13).

* * *

Ἀναφέρεται στό βιβλίο τοῦ μακαριστοῦ π. Χαραλάμπους Βασιλοπούλου «Τά παράξενα τῆς κοινωνίας» γιά κάποιον γέροντα χωρικό ἀπό τά Κρέστενα τῆς Γορτυνίας τόν μπάρμπα Χαράλαμπο, ὁ ὁποῖος πῆγε στό ξερικό χωράφι του, γιά νά δῆ τό καλαμπόκι. Ἦταν μεγάλη ξηρασία καί τό καλαμπόκι διψοῦσε. Δέν κρατοῦσε ἄλλο. Σέ αὐτό ὅμως κρεμόταν ἡ ζωή τῶν παιδιῶν του. Γονάτισε ἐκεῖ τότε. Ἔβγαλε τό σκουφάκι του μέ σεβασμό, σήκωσε χέρια καί μάτια στόν οὐρανό καί εἶπε: «Θεέ μου, ἄν ἤμουν ἐγώ Θεός καί σύ μπάρμπα Χαράλαμπος, τί θά ἤθελες νά Σοῦ κάνω; Ρίξε σέ παρακαλῶ, λίγη βροχούλα». Ἔ! λοιπόν. Δέν πρόφθασε νά φθάση στό καλύβι του καί ὁ Θεός ἔρριξε βροχή χορταστική.

* * *

Ὅμως μποροῦμε καί λαϊκοί καί μοναχοί νά προσευχώμεθα ἀδιαλείπτως. Ἡ νοερά προσευχή δέν εἶναι προνόμιο μόνον τῶν μοναχῶν;

Νά τί μᾶς λέγει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς:

Κάποτε ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ἔκανε παρέα μέ ἕνα ἁπλό Γέροντα Ἡσυχαστή τόν Ἰώβ. Στίς συζητήσεις, πού ἔκαναν εἶπε ὁ Ἅγιος ὅτι ὄχι μόνον οἱ Ἀσκητές, ἀλλά γενικά ὅλοι οἱ Χριστιανοί πρέπει νά προσεύχωνται πάντοτε ἀδιάκοπα κατά τόν Ἀπ. Παῦλο (Α΄ Θεσ. ε΄ 17). Ὁ γέροντας Ἰώβ δέν ἐπείθετο, ἀλλά ἔλεγε ὅτι αὐτό εἶναι χρέος μόνον τῶν Μοναχῶν καί ὄχι τῶν κοσμικῶν.

Ὁ Ἅγιος σιώπησε, διότι δέν τοῦ ἄρεσε ἡ πολυλογία. Πλήν ὅμως ὁ Θεός μολονότι ἐσιώπησε ὁ Ἅγιος, ἔδειξε ὅτι τά λόγια του ἦταν ὀρθά.

Πηγαίνοντας ὁ Ἰώβ στό κελλί του, βλέπει ξαφνικά μπροστά του θεῖον Ἄγγελο, πλημμυρισμένο ἀπό φῶς καί τοῦ λέγει:

«Νά μή ἀμφιβάλλης καθόλου, γέροντα, γιά ἐκεῖνα τά ὁποῖα εἶπε πρό ὀλίγου ὁ ἱερός Γρηγόριος, ἀλλά ἔτσι καί σύ νά πιστεύης καί νά ὁμολογῆς».

Ἡ ἀδιάκοπη προσευχή (νοερά) εἶναι καί γιά τούς λαϊκούς.

* * *

Ὁ Μέγας Βασίλειος ἀναφέρει γιὰ τὴν προσευχή.

Γιὰ τὴν προσευχὴ καὶ τὴν ψαλμῳδία, ὅπως βέβαια καὶ μὲ ἄλλα πολλά, κάθε καιρὸς εἶναι κατάλληλος, ὥστε νὰ ἀνυμνοῦμε τὸν Θεό, τὴν στιγμὴ ποὺ κινοῦμε τὰ χέρια μας πρὸς ἐργασία, μὲ τὴν γλῶσσα, ὅταν αὐτὸ εἶναι δυνατό, μᾶλλον δὲ χρήσιμο γιὰ τὴν τελείωση τῆς πίστεως. Ἂν ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ κάνουμε αὐτό, τότε ἂς ἀνυμνοῦμε τὸν Θεό, ὅπως λέγει ἡ Γραφὴ (Κολ. 3, 16), μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὲς πνευματικές, μὲ τὴν καρδιά μας κι ἂς συμπληρώνουμε τὴν προσευχὴ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐργασίας. Αὐτὸ δὰ γίνη, ἐὰν εὐχαριστήσουμε Ἐκεῖνον, ποὺ μᾶς ἔδωσε τὴ δύναμη τῶν χεριῶν γιὰ ἐργασία καὶ τὴ σοφία τοῦ νοῦ πρὸς ἀνάληψη τῆς τέχνης, καὶ ποὺ μᾶς χάρισε τὰ ὑλικὰ τῶν ἐργαλείων καὶ τὰ ὑλικά, ποὺ δουλεύουμε στὶς τέχνες μας, ὁποιαδήποτε εἶναι αὐτά, κι ἂν προσευχώμαστε τὰ ἔργα τῶν χεριῶν μας νὰ κατευθύνωνται μὲ σκοπὸ τὴν εὐαρέστηση τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι ἐξασφαλίζουμε καὶ τὴ σταθερότητα στὴν ψυχή μας, ὅταν ζητᾶμε ἀπ' τὸν Θεὸ νὰ εὐοδωθῆ κάθε ἐργασία μας κι ὅταν ἀποδίδουμε τὴν εὐχαριστία σ' Αὐτὸν ποὺ μᾶς ἔδωσε τὴ δύναμη τῆς ἐνέργειας κι ὅταν ἔχουμε, ὅπως εἴπαμε, ὡς σκοπὸ τὴν εὐαρέστησή Του.

[«ΟΡΟΙ ΚΑΤΑ ΠΛΑΤΟΣ Β΄»]

* * *

Ὁ Ἀββᾶς Μωϋσῆς ὁ Αἰθίωψ μᾶς διευκρινίζει: «Ἂν δὲ συμφωνήση ἡ πράξη μὲ τὴν εὐχή, μάταια κοπιάζει ὁ ἄνθρωπος». «Τί σημαίνει νὰ συμφωνήση ἡ πράξη μὲ τὴν εὐχή;», ἐρώτησε ἕνας ἀδελφός. Καὶ ἀπάντησε ὁ Ἀββᾶς: «Τὸ νὰ μὴ ξανακάνουμε ἐκεῖνα, γιὰ τὰ ὁποῖα εὐχόμαστε. Δηλαδή, ὅταν κάποιος παρατήση τὰ δικά του θελήματα, τότε συμφιλιώνεται μαζί του ὁ Θεὸς καὶ δέχεται τὴν προσευχή του».

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ
15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2015
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. η΄ 8 – θ΄ 2
Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε΄ 31 – 46
Ἦχος γ΄– Ἑωθινόν: Γ΄
ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Τὸ σκάνδαλον τοῦ "σκανδάλου"

Μόνο αὐτὸς ποὺ φλέγεται ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ γιὰ τὴν δόξα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἕτοιμος γιὰ κάθε εἴδους θυσία. Θυσία ἀπὸ τὰ μικρότερα ἕως τὰ μεγαλύτερα, ὅπως βλέπουμε στὸν Ἀπόστολο Παῦλο. Στὸν Ἀπόστολο τῶν ἐθνῶν ποὺ διαμαρτύρεται μὲ ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς του ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἴτε ἐνσυνειδήτως, εἴτε ἀσυνειδήτως, γίνονται ἀφορμὴ σκανδάλου γιὰ τοὺς πιστούς. Καὶ δὲν μπορεῖ νὰ συμβαίνει διαφορετικά, ἀφοῦ τὸ σκάνδαλο, ἐπιφέρει καταστρεπτικὴ ἐπίδραση στὴν πνευματικὴ ζωή καὶ γενικῶς στὴν πρόοδο τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Ἀπόστολος εἶχε λάβει πληροφορίες ὅτι στὴν Κόρινθο ὑπῆρχαν μερικοὶ πιστοὶ "προοδευμένοι" στὴν γνώση, οἱ ὁποῖοι δὲν πρόσεχαν ὅσο θὰ ἔπρεπε τὴν ἐξωτερική τους συμπεριφορὰ καὶ γίνονταν ἀφορμὴ πολλῶν σκανδάλων. Ἡ βρώση τῶν εἰδωλοθύτων κρεάτων, δηλ. αὐτῶν τὰ ὁποῖα εἶχαν πρὶν προσφερθεῖ θυσία στὰ εἴδωλα, γινόταν αἰτία, ὥστε ὁρισμένοι ἀπλοϊκοὶ πιστοί, ποὺ δὲν εἶχαν ξεκαθαρίσει ἀκόμα μέσα τους κάποια θέματα, νὰ σκανδαλίζονται. Ἔτσι ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου, τοὺς ἐπιτιμᾶ, ἐκείνους ποὺ γίνονται αἰτία καὶ ἀφορμὴ σκανδάλου καὶ τοὺς γράφει: "Ἐὰν ἡ τροφὴ γίνεται αἰτία σκανδάλου στὸν ἀδελφό μου, δὲν θὰ φάγω καθόλου κρέας σὲ ὅλη μου τὴν ζωή, γιὰ νὰ μὴ σκανδαλίσω τὸν ἀδελφό μου".

Ὁ θεόπνευστος Ἀπόστολος ξεκαθαρίζει τὸ θέμα τοῦ σκανδάλου κατὰ τρόπο ἄμεσο καὶ δυναμικό. Ὅμως τὸ σκάνδαλο δὲν ἀφοροῦσε μόνο τὴν Ἐκκλησία τῆς Κορίνθου, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ βρίσκουμε σὲ κάθε τόπο καὶ σὲ κάθε ἐποχὴ νὰ φυτρώνει ὡς μανιτάρι τοῦ διαβόλου. Διότι, τί εἶναι σκάνδαλο; Σκάνδαλο εἶναι τὸ ἐμπόδιο καὶ τὸ πρόσκομμα τὸ ὁποῖο παρεμβάλλεται στὴν πνευματικὴ πορεία καὶ ἐμποδίζει τὴν πνευματικὴ προκοπή. Κάποια συμπεριφορὰ ἀνάρμοστη γιὰ Χριστιανό, κάποιος λόγος ἐπιπόλαιος, κάποιο παράδειγμα πρὸς ἀποφυγήν, ἀλλὰ καὶ τόσα ἄλλα ποὺ ὅπως ὅλοι βλέπουμε γίνονται ἀφορμές, γιὰ νὰ κλονιστεῖ ἡ πίστη τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ. Καὶ φυσικὰ σκάνδαλο δημιουργεῖται, ὄχι μόνο ἀπὸ ὅσους εἶναι ἐντελῶς ἀπρόσεκτοι καὶ ἔχουν σχεδὸν ἀρνηθεῖ τὴν Χριστιανικὴ ζωή, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀκατάρτιστους πιστοὺς καὶ ἐν πολλοῖς ἀπὸ πράξεις ποὺ μποροῦν νὰ χαρακτηριστοῦν ὡς "ἠθικῶς ἀδιάφοροι".

Τὸ θέμα γίνεται παραπάνω ἀπὸ ὅσο μποροῦμε νὰ ὑπολογίσουμε σοβαρό, ὅταν βλέπουμε τὸν ἴδιο τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, νὰ καταδικάζει τὸ σκάνδαλο μὲ τὶς πλέον δριμεῖς ἐκφράσεις. Νὰ περιγράφει μὲ τὰ μελανώτερα τῶν χρωμάτων, τὴν βαριὰ εὐθύνη ἐκείνου ποὺ τὸ προκαλεῖ: "Οὐαὶ – λέγει- τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται" (Ματθ. ιη΄ 7). Καὶ ἀκριβῶς τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Χριστοῦ θὰ πρέπει νὰ δημιουργοῦν τὴν εὐλογημένη προσοχὴ καὶ περίσκεψη, ἂν ὄχι τὸν φόβο στὶς ψυχὲς ὅσων αἰσθάνονται ὅτι ἡ ἕως τώρα συμπεριφορά τους δὲν εἶχε τὴν προσοχὴ καὶ τὴν συναίσθηση ὅτι οἱ ἴδιοι γίνονται αἰτία, κάποιες ψυχὲς νὰ κλονίζονται σοβαρά, ἴσως δὲ καὶ ἀνεπανόρθωτα. Ἑπομένως τὸ σκάνδαλο ἀποτελεῖ ἁμαρτία μεγάλη καὶ ἡ εὐθύνη ὅλων μας εἶναι μεγάλη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο σημαίνει ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀνάγκη ὁ Ὀρθόδοξος Χριστιανός, νὰ θυσιάζει καὶ μερικὰ δικαιώματά του, προκειμένου νὰ ἀποφύγει τὴν δημιουργία σκανδάλου γιὰ τοὺς ἄλλους, ἀφοῦ ἐπιτέλους καὶ ὁ πλέον ἁπλοϊκὸς ἀδελφὸς φέρει ἀθάνατη ψυχὴ "ὑπὲρ ἧς Χριστὸς ἀπέθανεν".

Θὰ πρέπει ὅμως νὰ καταστεῖ ἀπ' ὅλους μας κατανοητὸ καὶ κάτι ἀκόμα. Ὅτι, ναὶ μὲν φέρει εὐθύνη ἐκεῖνος ποὺ μὲ τὴν ἀπρόσεκτη ζωή του σκανδαλίζει, ἀλλὰ μεγάλη τὴν εὐθύνη ἔχει καὶ ἐκεῖνος ποὺ σκανδαλίζεται. Ἂς σταθοῦμε γιὰ λίγο καὶ στὸ σημεῖο αὐτό, διότι ὑπάρχουν καὶ ὁρισμένοι ποὺ ὡς αἰτιολογία τοῦ κλονισμοῦ τῆς πίστεώς τους, μὲ ὅ,τι αὐτὸ συνεπάγεται ὡς παραστράτημα σὲ ἁμαρτωλὲς πράξεις, φέρουν τὸ ὅτι δῆθεν ἐσκανδαλίσθησαν ἀπὸ τὸν ἄλλον (τὸν ἀπρόσεκτο). Ὅπως ὅμως γίνεται κατανοητὸ ἀπ' ὅλους, ἡ ἀδικαιολόγητος αὐτὴ δικαιολογία ὅτι δηλ. "δὲν πταίω ἐγώ· ὁ ἄλλος μὲ παρέσυρε", ὄχι μόνο δὲν ἀπαλύνει τὸ βάρος τῆς εὐθύνης, ἀλλὰ προσαυξάνει τὴν κατηγορία ἐπὶ τοῦ "σκανδαλισθέντος" καὶ εἰς τὸ κακὸν ἡττηθέντος, σὲ ἀκόμα μεγαλύτερο βαθμό. "Ὅποιος προσπαθεῖ νὰ δικαιολογήσει τὰ δικά του σφάλματα προβάλλοντας τὰ ἀτοπήματα καὶ σκάνδαλα τῶν ἄλλων, ὁμοιάζει μὲ ἐκεῖνον ποὺ θέλει νὰ πλυθεῖ καὶ νὰ καθαριστεῖ μὲ τὴ λάσπη" εἶχε διδάξει ὁ Σωκράτης.

Ὁ Θεὸς δὲν μᾶς εἶπε νὰ κανονίζουμε τὴ συμπεριφορά μας σύμφωνα μὲ τὸ κακὸ παράδειγμα ποὺ δίδουν δυστυχῶς οἱ ἀπρόσεκτοι Χριστιανοί, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπιπόλαιοι ποιμένες, ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὸν Νόμο Του καὶ τὸ αἰώνιο παράδειγμα ποὺ Αὐτὸς ὁ ἴδιος μᾶς ἔδωσε ἐπὶ γῆς.

Ἐὰν μάλιστα θελήσουμε νὰ ἐμβαθύνουμε ἔτι περισσότερο στὸ θέμα τοῦ σκανδάλου, θὰ καταλήξουμε στὸ ὅτι τὸ σκάνδαλο μπορεῖ ἀκόμα καὶ νὰ μᾶς βοηθήσει, καὶ ὄχι νὰ μᾶς ἐμποδίσει στὴν ὀρθόδοξη πνευματικότητα. "Τὰ σκάνδαλα- κηρύσσει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος- διεγείρουν (πρέπει νὰ διεγείρουν) τὴν προσοχή μας, μᾶς κάνουν προθυμότερους στὸ καλὸ καὶ ἀκονίζουν τὸν νοῦ μας". Μήπως δὲν τὸ βλέπουμε αὐτὸ καὶ στὶς χαλεπές, ἀπὸ κάθε ἄποψη, ἡμέρες ποὺ διανύουμε, κυρίως ὅμως ἀπὸ ἐκκλησιολογικῆς πλευρᾶς; Τὰ σκάνδαλα τῶν συμπροσευχῶν ὑψηλὰ ἰσταμένων προσώπων μὲ κακοδόξους καὶ αἱρετικούς, τὰ θεατρικὰ σχεδὸν συλλείτουργα, πρὸς προσβολὴν τῶν ἁγίων Πατέρων καὶ διδασκάλων, κάνουν "τοῖς νοῦν Χριστοῦ ἔχουσιν" νὰ μελετοῦν Γραφή, Πατρολογία, Κανονικὸ Δίκαιο, Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία κ.τ.λ. καὶ γενικῶς εἰπεῖν τὰ σκάνδαλα καὶ αὐτοῦ τοῦ τομέως γίνονται αἰτία γιὰ ὅσους ἔχουν φόβο καὶ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς νὰ ἀτενίζουν καθαρότερα τὴν ἀλήθεια, νὰ ἀπορρίπτουν τὸ σκάνδαλο καὶ τὴν πλάνη καὶ φυσικὰ νὰ ὑψώνουν χεῖρας ἱκέτιδας, ἀναφωνόντας ἀκαταπαύστως τὸ "δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι". Καὶ ὅπως κάποιος ἅγιος, ὅταν ἐρωτήθηκε ἀπὸ ποῦ ἔμαθε τὴν τέχνη τῆς προσευχῆς, ἀπάντησε, "ἀπὸ τὰ δαιμόνια", ἀπὸ τὸν πόλεμο δηλ. ποὺ τοῦ ἔκαναν ἀνεκάλυψε τὴν μέθοδο τῆς καρδιακῆς προσευχῆς, οὕτω πως καὶ ἐν προκειμένῳ, τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἰδίως σκάνδαλα καταρτίζουν τοὺς αὐθεντικοὺς πιστοὺς ἁγιωτέρους, τοὺς δὲ ρηχοὺς καὶ ἀγεύστους τῆς πνευματικῆς ζωῆς, χειροτέρους.

Ὅμως, ἂς κλείσουμε μὲ τοῦτο. Πρῶτον, νὰ ἀποφεύγουμε πάσῃ θυσίᾳ νὰ προξενοῦμε σκάνδαλο οἱασδήποτε μορφῆς, καὶ δεύτερον, νὰ μὴ παρασυρόμεθα ἀπὸ τὰ "θέατρα τοῦ παραλόγου" ποὺ εὐκαίρως- ἀκαίρως ἀνεβάζουν ἐπὶ τῆς διεθνοῦς σκηνῆς ὅσοι ἔχασαν τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ, τὸν σεβασμὸ πρὸς τοὺς ἁγίους καὶ φυσικὰ τὴν ἐντροπὴ ἔναντι τοῦ ποιμνίου τους.

Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ἰωὴλ Κωνστάνταρος

Ἀνακοίνωσις Π.Ε.Θ.

**Ἡ Πανελλήνιος Ἕνωσις Θεολόγων εὑρίσκεται στὴν εὐχάριστη θέση νὰ ἀνακοινώσει στοὺς συναδέλφους καί νέους θεολόγους ὅτι, στό Ἐπιμορφωτικό Σεμινάριο Παιδαγωγικῆς καί Διδακτικῆς Κατάρτισης, στά Γραφεῖα τῆς ΠΕΘ (Χαλκοκονδύ

Τὰ ἐκκλησιαστικὰ γεγονότα τοῦ 2014

(4ον)

ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κυριάρχησαν **οἱ ἐκλογὲς Ἀρχιερέων, τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα καὶ οἱ σχέσεις μὲ τὴν πολιτικὴ ἐξουσία καὶ ἰδιαιτέρως μὲ τὴν Ἀριστερά.**

Τὸ 2014 στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος χειροτονήθηκαν ἢ καταστάθηκαν ὀκτὼ νέοι Μητροπολίτες. Μὲ τὴ σειρὰ τῆς ἐκλογῆς τους οἱ ἀκόλουθοι:

1. **Κίτρους Γεώργιος**
2. **Φωκίδος Θεόκτιστος**
3. **Ἰωαννίνων Μάξιμος**
4. **Ἐλασσῶνος Χαρίτων**
5. **Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος**
6. **Μεγάρων Κωνσταντῖνος**
7. **Γρεβενῶν Δαυὶδ**
8. **Νέας Ἰωνίας Γαβριὴλ**

Τοῦ ***κ. Γεωργίου Ν. Παπαθανασοπούλου***

Ἐξελέγησαν ἐπίσης δύο Ἐπίσκοποι: Ὁ Μεθώνης Κλήμης, Ἀρχιγραμματέας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ὁ Κερνίτσης Χρύσανθος, βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Μητροπόλεως Πατρῶν.

Ἦταν ἡ πιὸ παραγωγικὴ χρονιὰ σὲ ἐκλογὲς Ἀρχιερέων μετὰ τὸ 1974. Τὸ 1995 καὶ τὸ 2001 εἶχαν χειροτονηθεῖ ἀπὸ ἑπτὰ Ἀρχιερεῖς. Ἡ σημερινὴ σύνθεση τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας, μὲ βάση τοὺς Ἀρχιεπισκόπους τὸν καιρὸ τῆς χειροτονίας τους, εἶναι ἡ ἀκόλουθη:

Ἐπὶ Ἱερωνύμου Α΄ (1967-1973) 2

Ἐπὶ Σεραφεὶμ (1974-1998) 29

Ἐπὶ Χριστοδούλου (1998-2008) 30

Ἐπὶ Ἱερωνύμου Β΄ (2008-) 21

Μὲ τὸ δεδομένο ὅτι ἡ μέτρηση τῆς ἡλικίας ἀρχίζει τυπικὰ ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου κάθε ἔτους σήμερα στὴν Ἱεραρχία οἱ ἄνω τῶν 80 ἐτῶν Μητροπολῖτες εἶναι 14, οἱ ἀκόλουθοι (Σημ. Σὲ παρένθεση ἡ ἡλικία τους): Κεφαλληνίας Σπυρίδων (89) (Ἐκοιμήθη), Καρυστίας Σεραφεὶμ (86), Καρπενησίου Νικόλαος (86), Μηθύμνης Χρυσόστομος (85), Παραμυθίας Τίτος (84), Σταγῶν Σεραφεὶμ (83), Ἠλείας Γερμανὸς (83), Τρίκκης Ἀλέξιος (83), Νέας Κρήνης Προκόπιος (83), Φλωρίνης Θεόκλητος (83), Μάνης Χρυσόστομος (82), Θήρας Ἐπιφάνιος (81), Θεσσαλονίκης Ἄνθιμος (81), καὶ Λήμνου Ἱερόθεος (81). Τὸ 2011 οἱ ἄνω τῶν 80 ἐτῶν Μητροπολῖτες ἦσαν ἐννέα, τὸ 2012 ἑντεκα καὶ πέρυσι, τὸ 2014, ἦσαν δέκα πέντε.

Ἀπὸ τοὺς ὀκτὼ νέους Μητροπολίτες **ὁ 39χρονος Νέας Ἰωνίας** εἶναι στενὸς καὶ ἐξ ἀπορρήτων συνεργάτης τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ **«Μέντωρ»** του **ὁ καθηγητὴς κ. Βλάσιος Φειδᾶς.** Συνεργάτης στενὸς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἶναι ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Μάξιμος, γιὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ ὁποίου ὁ **κ. Ἱερώνυμος** εἶχε ἔντονη διένεξη μὲ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη **κ. Βαρθολομαῖο.** Σημειώνεται ὅτι μετὰ τὸν θάνατο τοῦ κυροῦ Θεοκλήτου καὶ παρὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἔθος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέλαβε τοποτηρητὴς τῆς Μητρόπολης Ἰωαννίνων. Γιὰ τὸν Μητροπολίτη Φωκίδος ὑπῆρξε συνεννόηση μεταξὺ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ Μητροπολίτου Πάτρης, τοῦ ὁποίου, ἕως τὴν ἐκλογή του, ἦταν βοηθὸς Ἐπίσκοπος. Τὸν Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος προώθησαν κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, γιὰ νὰ λάβει τὸ χρῖσμα ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο καὶ εἰς ἀνταπόδοση στὴν χειροτονία του ὑποσχέθηκε στὸν κ. Ἱερώνυμο ὅτι ἰσοβίως καὶ ἐν λευκῷ θὰ ἔχει τὴν ἐν λευκῷ ψῆφο του... Τὸν Μητροπολίτη Μεγάρων, γνωστὸ στὸν Ἀρχιεπίσκοπο ἀπὸ τὴν ἐπὶ χρόνια δευτερεύουσα ὑπηρεσία του στὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προώθησαν νὰ πάρει τὸ χρῖσμα Μητροπολίτες κοντινοί τοῦ κ. Ἱερωνύμου. Γιὰ τὰ προσόντα του ἐλάχιστα ἐγράφησαν, οὔτε ἀπὸ ποῦ πῆρε τὸ πτυχίο του. Γιὰ τὸν προσοντοῦχο Μητροπολίτη Κίτρους ἐνδιαφέρθηκε καὶ ἔπεισε τὸν Ἀρχιεπίσκοπο νὰ πάρει τὸ χρῖσμα ὁ Μητροπολίτης Βεροίας, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε πρωτοσύγκελλος.

Ὁ Μητροπολίτης Γρεβενῶν προτάθηκε καὶ ὑποστηρίχθηκε μὲ θέρμη ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμο, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε συνεργάτης καὶ μὲ ἔργο πνευματικὸ καὶ ποιμαντικὸ στὴν Συμπρωτεύουσα. Κατὰ μία ἔκδοχὴ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος «ἄφησε» στὴν ἐν λόγῳ μικρὴ καὶ ὀρεινὴ ἀλλὰ ἱστορικὴ Μητρόπολη, νὰ ἐκλεγεῖ ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης, ὡς ἕνα «δῶρο» πρὸς αὐτόν. Κατ' ἄλλη ἐκδοχὴ δὲν τὴν «ἄφησε», ἀλλὰ ἀντίθετα, ἀπέτυχε νὰ πείσει τὴν Ἱεραρχία νὰ ἐκλέξει τὸν Ἀρχιμανδρίτη Χριστόφορο Κολοκυθᾶ, τὸν ὁποῖο ὑποστήριξε.

Πάσχει ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς Ἀρχιερέων

Ὁ τρόπος ἐκλογῆς τῶν Μητροπολιτῶν πάσχει. Αὐτὸ εἶχε ἐπισημάνει καὶ ὁ σημερινὸς Ἀρχιεπίσκοπος, ὡς Μητροπολίτης Θηβῶν, στὸν μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο. Ἀλλὰ τίποτε δὲν ἄλλαξε τὰ ἑπτὰ τελευταῖα χρόνια καὶ τὸ ζήτημα ἀνατέθηκε σὲ Ἐπιτροπή… Ὁ Μητροπολίτης **Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, τὸν Μάϊο τοῦ 2014** καὶ ἐν ὄψει **ἐκλογῆς νέων Μητροπολιτῶν, δημοσίευσε** ἐπιστολή του, στὴν ὁποία ἐπικρίνει τὸν τρόπο τῶν ἀρχιερατικῶν ἐκλογῶν. Ἀναφέρει, μεταξὺ τῶν ἄλλων:

« Ἀπὸ τὰ πιὸ σημαντικὰ ζητήματα – ἂν ὄχι τὸ σημαντικότερο – γιὰ μία τοπικὴ Ἐκκλησία, εἶναι ἡ ἀνάδειξη τῶν νέων Μητροπολιτῶν, δηλαδὴ τῶν ἐπαρχιούχων ἐπισκόπων της καὶ μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας…. Καταγράφοντας συνοπτικὰ τὶς ἐντυπώσεις ποὺ ἄφησαν καὶ τὰ σχόλια ποὺ διατυπώθηκαν γιὰ τὶς περισσότερες ἐκλογές, ποὺ διενεργήθηκαν τὰ τελευταῖα σαράντα χρόνια, μποροῦμε νὰ ἀναφέρουμε τὰ ἑξῆς ἀρνητικὰ σημεῖα:

1. *Οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας (κληρικοὶ καὶ λαϊκοί) ἀλλὰ καὶ ἡ κοινὴ γνώμη εὐρύτερα ἀμφιβάλλουν ἂν καὶ κατὰ πόσον οἱ ἐπίσκοποι ψηφίζουμε τοὺς νέους συνεπισκόπους μας ἐνεργώντας ἀνεπηρέαστα, κατὰ συνείδησιν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιστασία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὸ φαινόμενο θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἀνησυχήσει, διότι αὐτὸ ποὺ ἐν τέλει διακυβεύεται εἶναι τὸ κῦρος τοῦ ἐπισκοπικοῦ σώματος καὶ ἡ ἱεραρχικὴ δομὴ τῆς Ἐκκλησίας μας.*

2. *Ὁ ἀποφασιστικὸς παράγων γιὰ τὴν προβολὴ ἑνὸς ὑποψηφίου (πρᾶγμα τὸ ὁποῖο προδικάζει καὶ τὸ ἀποτέλεσμα μίας ἐκλογῆς) εἶναι ἡ βούληση τοῦ ἑκάστοτε Ἀρχιεπισκόπου. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι γιὰ κάθε ἀρχιερατικὴ ἐκλογὴ καὶ πολὺ-πολὺ νωρὶς οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἢ οἱ ὑποστηρικτές τους ἐπιδιώκουν νὰ ἀποσπάσουν τὴν ἔγκριση τοῦ ἀρχιεπισκόπου. Φτάσαμε στὸ σημεῖο ἀκόμη κι ἐμεῖς οἱ Μητροπολίτες νὰ ὁμιλοῦμε ὅτι ὁ τάδε <ἔχει> ἢ <ἔλαβε τὸ χρῖσμα> καὶ ὁ ἄλλος «δὲν τὸ ἔχει» ἢ «δὲν τὸ ἔλαβε>! Ἀνάλογα καὶ ἐξίσου λυπηρὰ καὶ τὰ σχόλια γιὰ <Βολιώτες> παλαιότερα καὶ γιὰ <Βοιωτοὺς> σήμερα.*

3. *Στὶς ἀρχιερατικὲς ἐκλογές μας σπάνια λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία ἡ ἐπιθυμία τῶν τοπικῶν κοινωνιῶν γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ νέου ποιμένος τους. Ἐκλέγουμε καὶ ἀποστέλλουμε συχνὰ Ἱεράρχες παντελῶς ἄγνωστους στὶς Μητροπόλεις, ποὺ θὰ ποιμάνουν, ὅταν μάλιστα στὶς Μητροπόλεις αὐτὲς συμπίπτει νὰ διακονοῦν λαμπροὶ ἀρχιμανδρίτες, γιὰ τὴν ἐκλογὴ τῶν ὁποίων μᾶς παρακαλοῦν κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ τῶν περιοχῶν αὐτῶν. Ὡς ἐκ τούτου εἶναι πολὺ φυσικὸ οἱ κληρικοὶ αὐτοὶ νὰ ἀπογοητεύονται ἀπὸ τὴ στάση μας καὶ νεώτεροι κληρικοὶ νὰ μὴ θέλουν νὰ ὑπηρετήσουν στὴν ἐπαρχία. Προτιμοῦν τὸ κέντρο καὶ τὶς κεντρικὲς ἐκκλησιαστικὲς ὑπηρεσίες, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἀναδειχθοῦν εὐκολότερα καὶ γρηγορότερα.*

Τί πρέπει νὰ γίνει;

Εἶναι ἀνάγκη – αἴτημα τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ κάθε καλῆς θελήσεως ἀνθρώπου – νὰ ἀποκαταστήσουμε τὴν ἱερότητα καὶ τὸ κῦρος τῶν ἐπισκοπικῶν ἐκλογῶν μας. Νὰ ἀναζητήσουμε τρόπους ποὺ νὰ πείθουν ὅλους – ἀκόμη κι ἐμᾶς τοὺς ἴδιους -, ὅτι ψηφίζοντας ἐνεργοῦμε πράγματι ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι… Σεβάσμιοι καὶ ἐγκρατεῖς ἀδελφοὶ Ἱεράρχες κατὰ καιροὺς κατέθεσαν τὸν προβληματισμό τους καὶ διετύπωσαν σχετικὲς προτάσεις. Αὐτὸ ἔκανε καὶ ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος Μακαρ. κ. Ἱερώνυμος. Ὡς Μητροπολίτης Θηβῶν ἐπέκρινε ἀρνητικὰ φαινόμενα παλαιοτέρων ἐκλογῶν καὶ ὑπερθεμάτιζε γιὰ τὴν ἀνάγκη ἀλλαγῆς τοῦ συστήματος. Παρῆλθε ἤδη πενταετία (Σημ. Ἑπταετία σήμερα) ἀπὸ τὴν ἐκλογή του ὡς Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἀκόμη περιμένουμε…».

Ὁ Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης προτείνει τροποποίηση τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γιὰ νὰ γίνεται στὴν Ἱεραρχία ἐκλογὴ τριῶν ὑποψηφίων καὶ νὰ ἀκολουθεῖ κλήρωση μεταξύ τους, κατὰ τὸν ἀποστολικὸ τρόπο… Φυσικὰ ἡ πρότασή ποτὲ δὲν θὰ γίνει δεκτὴ ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο, γιατί βλέπει ὡς προνόμιό του τὸ νὰ ἐλέγχει τὶς ἀρχιερατικὲς ἐκλογὲς καὶ νὰ ἐκλέγει αὐτοὺς ποὺ ἐκεῖνος νομίζει, καὶ ἃς λέγονται πολλὰ στὴ θεωρία...

Τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἐκκλησίας

Τὸ δεύτερο σοβαρὸ ζήτημα στὴν ἐπιτέλεση τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι τὰ οἰκονομικά. Τὸ 2014 καὶ συγκεκριμένα στὶς 26 Φεβρουαρίου ὁ Μητροπολίτης Ὕδρας κ. Ἐφραὶμ ἀνέπτυξε στὴν Ἱεραρχία τὸ θέμα «Νέαι δυνατότητες ἀξιοποιήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἐν σχέσει πρὸς τὰ σὲ δεινὴ οἰκονομικὴ κατάσταση εὐαγῆ ἐκκλησιαστικὰ ἱδρύματα». Ὅπως ἀνέφερε ἡ δεινὴ οἰκονομικὴ κατάσταση τῶν ἱδρυμάτων ὀφείλεται:

Α) Οἱ μεγάλοι εὐεργέτες, σὺν τῷ χρόνῳ, μειώνονται.

Β) Οἱ φιλάνθρωποι πτώχευσαν, λόγω τῆς οἰκονομικῆς ὕφεσης, ἢ εἶναι διστακτικοὶ νὰ βοηθήσουν μὴ γνωρίζοντες τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα.

Γ) Τὰ ἐνοίκια μειώθηκαν ὑπερβολικά, σὲ ποσοστὸ 60% ἢ καὶ 70%.

Δ) Τὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων ἀποκαρδιωτικά. Ἡ ἐξόφλησις τῶν νοσηλίων καθυστερεῖ ὑπερβολικά, σὲ πολλὲς περιπτώσεις καὶ ἕνα χρόνο, οἱ δὲ ὀφειλὲς παρελθόντων ἐτῶν δὲν καταβλήθηκαν.

Στὴν ὁμιλία του στὴν Ἱεραρχία τοῦ Ὀκτωβρίου 2014 ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δὲν ἀναφέρθηκε στὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ἁπλῶς ἀνέφερε τὶς λύσεις ποὺ ἔδωσε ἡ Κυβέρνηση σὲ πολλὲς ἐκκρεμότητες τῆς Ἐκκλησίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦταν καὶ ἡ ἔνταξη τοῦ Πανελληνίου Ἱδρύματος Εὐαγγελιστρίας Τήνου στὶς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977, ποὺ εἶναι ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας. Σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρο 59 τοῦ συγκεκριμένου Νόμου *«Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἱερῶν Προσκυνημάτων καθορίζεται ἅτε τούτων ἔκπαλαι τεθειμένων, ἀνεξαρτήτως τῆς μέχρι τοῦδε νομικῆς αὐτῶν μορφῆς καὶ καταστάσεως, εἰς τὴν δημοσίαν λατρείαν, δι' ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ., ἐγκρινομένων ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. καὶ δημοσιευομένων διά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Πρόεδροι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἱδρυμάτων εἶναι αὐτοδικαίως οἱ οἰκεῖοι Μητροπολῖται».* Ἡ συγκεκριμένη ἀπόφαση, μὲ τὴν ὁποία ὁ ἑκάστοτε Μητροπολίτης θὰ διοικεῖ πλέον οὐσιαστικὰ τὸ Πανελλήνιο Προσκύνημα, προκάλεσε τὴν ὀργὴ ἐκπροσώπων τοῦ Δήμου, ἄλλων φορέων καὶ κατοίκων τῆς Τήνου σὲ βάρος τοῦ Μητροπολίτου κ. Δωροθέου. Ἡ ΔΙΣ, σὲ μία πρωτοφανῆ γιὰ τὶς συνήθειές της ἐνέργεια, ἐξέδωσε ἀνακοινωθέν, στὸ ὁποῖο στηρίζει τὸν Μητροπολίτη καὶ καταγγέλλει τὶς σὲ βάρος του *«ὀργανωμένες πράξεις κατατρομοκρατήσεως καὶ προπηλακισμῶν»*, ποὺ συνέβησαν τὴν Κυριακὴ 7 Δεκεμβρίου 2014. Ὁ ΣΥΡΙΖΑ πῆρε θέση στὸ θέμα ἐναντίον τοῦ κ. Δωροθέου. Ὁ συνεργάτης τῆς «Αὐγῆς» Μάνος Στεφανίδης ἔγραψε ὅτι δημοσιογραφικὸ ὄργανο τοῦ ΣΥΡΙΖΑ στὶς 13 Δεκεμβρίου 2014: *«Μία αὐριανὴ κυβέρνηση τοῦ ΣΥΡΙΖΑ ὀφεῖλει πρωτίστως νὰ ἀποδώσει τὴ διοίκηση ἀνάλογων ἱδρυμάτων στὴν εὐρεῖα λαϊκὴ βάση καὶ τὸ κοινοτικὸ πνεῦμα ποὺ προβλέπουν οἱ ἱδρυτικοί τους κανόνες, μακριὰ ἀπὸ τὶς σκοτεινὲς ὑπερεξουσίες κάποιων Ρασπούτιν ρασοφόρων».*

Στὴν Ἱεραρχία τοῦ 2013, ἀντίθετα μὲ αὐτὴ τοῦ 2014, ὁ κ. Ἱερώνυμος εἶχε μιλήσει γιὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν κατάσταση τῶν ὁποίων εἶχε χαρακτηρίσει «δεινή». Καὶ εἶχε ἐπεξηγήσει: *«Τὰ χρέη καὶ ἡ παροῦσα οἰκονομικὴ κατάσταση μᾶς ἔχουν γονατίσει… Ἀποφασίσαμε νὰ προβοῦμε στὴν κατάρτιση τριετοῦς προγράμματος, τὸ ὁποῖο θὰ παρουσιάσει συγκεκριμένες προτάσεις ἀξιοποίησης. Θὰ παρουσιάσει τὴν εἰκόνα τῶν χρεῶν καὶ τῶν ἀποθεματικῶν μας καὶ θὰ μᾶς ἐνημερώσει ἐμπεριστατωμένα γιὰ τὸ νέο νομοθετικὸ πλαίσιο ποὺ δημιουργήθηκε σχετικὰ μὲ τὴν ἀξιοποίηση τῆς περιουσίας μας. Προχωροῦμε στὴν ὁλοκλήρωση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κτηματολογίου…».*

Ἀπὸ ὑπεύθυνα χείλη ἐνημέρωση στὴν Ἱεραρχία καὶ στὸν πιστὸ λαὸ γιὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἐκκλησίας τὸ 2014 δὲν ὑπῆρξε. Στὸ Δελτίο Τύπου τῆς 11ης Δεκεμβρίου 2014 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀναφέρεται ἁπλῶς ὅτι ἡ ΔΙΣ «ἐνέκρινε τὸν Προϋπολογισμὸ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 2015, τὸν ὁποῖο ὑπέβαλε ἡ ΕΚΥΟ»…. Τίποτε ἄλλο. Ἡ τελευταία ἀναλυτικὴ ἐνημέρωση πρὸς τὰ ΜΜΕ γιὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἐκκλησίας ἦταν πρὶν ἕξι χρόνια, στὶς 11 Ἰουνίου 2009, ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο Μητροπολίτη Ἰωαννίνων κυρὸ Θεόκλητο, τότε Πρόεδρο τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (ΕΚΥΟ), τὸν Μητροπολίτη Ἠλείας κ. Γερμανό, τότε πρόεδρο τῆς ΜΚΟ «Ἀλληλεγγύη», τὸν κ. Ἀντώνιο Ζαμπέλη, Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς ΕΚΥΟ καὶ τὸν κ. Κωστῆ Δήμτσα, Διευθύνοντα Σύμβουλο τῆς ΜΚΟ «Ἀλληλεγγύη», μὲ συντονιστὴ τὸν καθηγητὴ κ. Μάριο Μπέγζο.

Ἀκολουθεῖ ἡ πατριαρχική περίοδος τοῦ βίου τοῦ Μ. Φωτίου, ἡ ὁποία τελειώνει τό 886. Ὁ Φώτιος ἀπό τήν στιγμή πού ἀνῆλθε στόν πατριαρχικό θρόνο ὁραματίστηκε τήν πληρέστερη ἐνεργοποίηση τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῆς Αὐτοκρατορίας γιά τήν ἀναμόρφωση τῆς ταυτότητάς τῆς καί τῆς οἰκονομικῆς ἀκτινοβολίας της, ἀναπροσδιορίζοντας τήν ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας στόν κόσμο. Βασικοί στόχοι τῆς ἐκκλησιαστικῆς του πολιτικῆς ὑπῆρξαν:

Α) Ἡ θεσμική ἀποκατάσταση τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας, Πολιτείας, σχέσεις πού εἶχαν διαταραχθεῖ σοβαρώτατα στήν περίοδο τῆς εἰκονομαχίας μέ τήν προσπάθεια τῶν αὐτοκρατόρων τῆς δυναστείας τῶν Ἰσαύρων νά καθυποτάξουν τήν Ἐκκλησία στήν Πολιτεία. Ὅπου μέ τό ἔργο του «Ἐπαναγωγή» διατυπώνει τήν θεωρία περί τῶν δύο ἐξουσιῶν, δηλαδή τοῦ Αὐτοκράτορος καί τοῦ Πατριάρχου.

Β) Ἡ εἰρηνική διευθέτηση τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας Κων/πόλεως μέ τόν παπικό θρόνο, σχέσεις πού, παρά τίς προσωπικές προκλήσεις τοῦ πάπα Νικολάου Α΄, χαρακτηρίζονται γιά τήν εἰρηνική διάθεση, νηφάλια ὠριμότητα καί ἀμετακίνητη ἀποφασιστικότητα. Ἀπόλυτο κριτήριο ὑπῆρξε ἡ κανονική Παράδοση στίς σχέσεις τῶν Πατριαρχικῶν θρόνων. Καί εἶχε πλήρη συνείδηση ὅτι οἱ παπικές διεκδικήσεις ἀλλοιώνουν τήν ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας καί ζημιώνουν τό συμφέρον τῆς Αὐτοκρατορίας.

Γ) Ἡ ἐνεργοποίηση τῶν βυζαντινῶν ἱεραποστόλων στόν εὐρύτερο εὐρωπαϊκό χῶρο καί ἰδιαίτερα στόν σλαβικό κόσμο, ἐνεργοποίηση ἡ ὁποία ὑπῆρξε τό μεγαλόπνοο σχέδιό του, στό ὁποῖο πίστευε ἀπόλυτα στήν Οἰκουμενική προοπτική τῆς χριστιανικῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Βυζαντίου.

Τό 886 ὅταν σέ ἡλικία 74 χρονῶν πεθαίνει ὁ Βασίλειος Α΄, ὁ Μακεδών καί στόν αὐτοκρατορικό θρόνο τόν διαδέχθηκε ὁ γιός του, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε μαθητής τοῦ Μ. Φωτίου, ὁ Λέων Στ΄, θέλοντας νά θέση ὑπό ἄμεσο ἔλεγχο τήν Ἐκκλησία τοποθετεῖ στόν πατριαρχικό θρόνο, ἀφοῦ ἐκθρόνισε τόν Φώτιο, τόν ἀδελφό του πρίγκιπα Στέφανο σέ ἡλικία 17 ἐτῶν. Ὁ Φώτιος τότε ἐξορίσθηκε στήν Μονή τῶν Ἀρμενιανῶν, Μονή ὄχι πολύ μακριά ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη καί κοιμήθηκε σ' αὐτήν στίς 6 Φεβρουαρίου 897.

Κατά τόν Θ΄ αἰώνα ἀπό ἀπόψεως δογματικῆς θεολογίας στήν Δύση παρανοήθηκε καί διαστρεβλώθηκε ἡ δογματική ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως περί τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, λέγοντας ὅτι αὐτό ἐκπορεύεται καί ἐκ τοῦ Πατρός καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ, κακοδοξία ἡ ὁποία ὁδηγεῖ στήν διαρχία μέσα στήν ζωή τῆς Ἁγίας Τριάδος, καί εἶναι γνωστή ὡς Filioque, στό πρωτεῖο τοῦ Πάπα καί σέ ἄλλες κακοδοξίες. Ἀφ' ἑτέρου ἡ πολιτική τῆς παπικῆς Ἐκκλησίας τήν περίοδο αὐτή ἐγκαινιάζει τήν ἀπροκάλυπτη προσπάθειά της νά ἐπέμβη στά ἐσωτερικά ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μέ σκοπό τήν αὐτονόμηση καί ἀπεξάρτησή της ἀπό τήν Βυζαντινή Αὐτοκρατορία καί τήν προσάρτησή της στό Φραγκικό κράτος καί τήν ὑποδούλωση καί διάλυση τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τίς θεολογικές αὐτές στρεβλώσεις κατόρθωσε νά καταδείξη ὁ Μ. Φώτιος μέ τά σοφά συγγράμματά του, βασισμένα στήν ἱερά Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί νά προστατεύση τήν Ὀρθοδοξη Ἐκκλησία ἀπό τόν Πάπα, πού ζητοῦσε μέσῳ τοῦ πρωτείου νά ἐπιβάλη τήν δικαιοδοσία του καί στά Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς.

Γιὰ τὶς ὁμιλίες τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀθανασίου Μυτιληναίου σὲ CD

Βασίλειος Παπαδόπουλος
Τ.Θ 40909, Μικροχώρι
19014 Καπανδρίτι
Τηλ. 22950.56080, 6946.004 136

Ἀνακοίνωσις διὰ τὴν ἐνίσχυσιν ἀνεγέρσεως Ἱ. Ναοῦ εἰς τὴν Ἀλάνυαν

Μὲ πρωτοβουλίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πισιδίας κ. Σωτηρίου πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ Ἱερὸς Ναὸς εἰς τὴν περιοχὴν Ἀλάνυας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἡ πρᾶξις αὐτὴ ὡς τονίζεται εἰς ἐπιστολήν του ἀποτελεῖ μοναδικὸν ἱστορικὸν γεγονὸς μετὰ τὸν διωγμὸν τῶν Ἑλλήνων, ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὸ 1922. Ἀπὸ τὴν πλευράν της ἡ Ἑταιρεία Μεσογειακοῦ Πολιτισμοῦ, ἀνταποκρινομένη εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου εἰς ἀνακοίνωσίν της τονίζει:

«Ἡ Ἑταιρεία Μεσογειακοῦ Πολιτισμοῦ μὲ ἰδιαίτερη συγκίνηση ἐπιθυμεῖ νὰ συμβάλλει στὸ ἔργο αὐτὸ στὰ πλαίσια τῶν σκοπῶν της γιὰ τὴν πάσης φύσεως στήριξη ἀναστήλωσης καὶ ἀνοικοδόμησης χριστιανικῶν ἱερῶν ναῶν στὴν περιοχὴ τῆς Νοτιοδυτικῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Παρὰ τὴν οἰκονομικὴ δυσπραγία τῆς ἐποχῆς μας, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πολύτιμη οἰκονομικὴ συνδρομὴ τῶν μελῶν, φίλων καὶ συν - εργατῶν μας ἐλπίζουμε στὴν ἐκπλήρωση τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Παρακαλοῦμε θερμὰ ἐνημερῶστε μας ἐγκαίρως γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση ποὺ μπορεῖτε νὰ καταθέσετε στὸν λογαριασμὸ τῆς ΕΜΕΠΟΛ ποὺ ἀκολουθεῖ.

ΑΛΦΑ Τράπεζα 1340020020186 24
IBAN: GR7501401340134002002018624

Μὲ ἐκτίμηση
Γιὰ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο
Ὁ Πρόεδρος
Ἰωάννης Ἀλατζόγλου
Ἡ Ταμίας
Ἀνδρομάχη Ἀντωνάκη

Οἱ ἐκδόσεις μας:

1. **Μητροπολίτου Πισιδίας, Σωτηρίου Τράμπα, Ἀττάλεια. Ἡ ἀρχόντισσα τῆς Μεσογείου, Ἀθήνα 2013.** (12 εὐρώ)
2. **Μαρίας Χρόνη-Βακαλοπούλου, Ἱστόρησις τῆς Θεοτόκου στὰ Μικρασιατικὰ παράλια τῆς Μεσογείου, Ἀθήνα 2014.** (15 εὐρώ)
3. **Χαραλάμπους Μπούσια, Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὴν Παναγία Πισιδιώτισσα. Ἀθήνα 2014.** (3 εὐρώ)
4. **Ἡμερολόγιο 2015. Ἀφιέρωμα στὴν Ἀττάλεια.** (5 εὐρώ)
5. **DVD. Ἀττάλεια. Ὁδοιπορικὸ στὴν μαγευτικὴ Μεσόγειο, Ἀθήνα 2014.** (5 εὐρώ)
6. **Εἰκόνα φιλοτεχνημένη σὲ ξύλο Παναγίας Πισιδιώτισσας.** (7 εὐρώ)
7. **Εἰκόνα φιλοτεχνημένη σὲ ξύλο Παναγίας Ἀτταλειώτισσας τῆς Ἐλεούσας.** (7 εὐρώ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 16, 17237
ΥΜΗΤΤΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
Τηλ.-fax: 210 7610111
e-mail: info.emepol@gmail.com

Ο ΜΕΓΑΣ ΦΩΤΙΟΣ

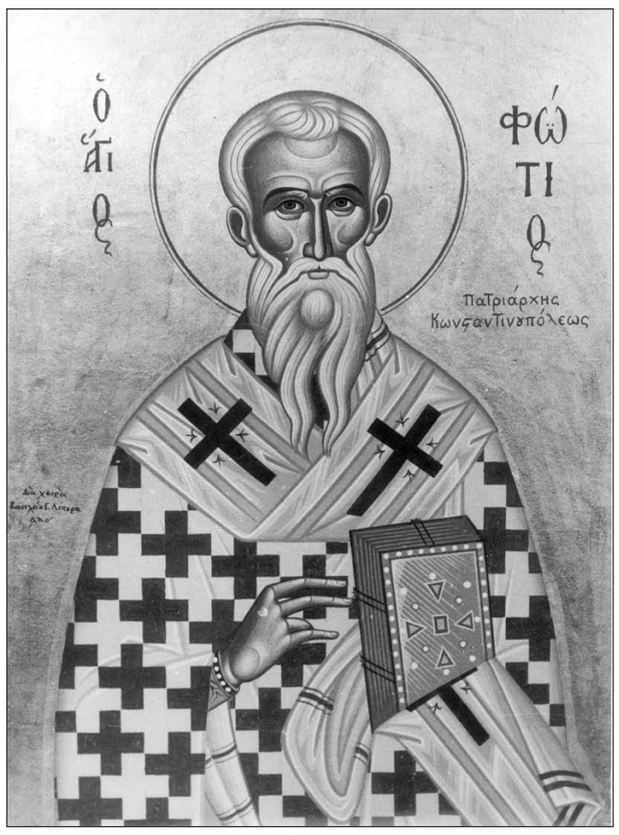

Τὴν 6ην Φεβρουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμην τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φωτίου τοῦ Μεγάλου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀνωτέρω εἰκὼν διά χειρὸς Βασιλείου Λέπουρα.

Ὁ Μέγας Φώτιος

ΚΑΙ ΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΣΤΙΣ 6 Φεβρουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τήν μνήμη τοῦ Μεγά

Ὁ Γέρων Ἰάκωβος Βαλοδῆμος Ὁ Ἅγιος τῆς Βίτσας Ζαγορίου*

Τοῦ ***Δρ Χαραλάμπη Μ. Μπούσια,***
Μ. Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΣΚΙΑΓΡΑΦΩΝΤΑΣ τὸ Γέροντα Ἰάκωβο Βαλοδῆμο, τὸν Ἅγιο τῆς Βίτσας Ζαγορίου, προσεγγίζουμε τὴν ἀρετή. Προβάλλουμε μπροστά μας τὴν ἀγιότητα προσωποποιημένη, τὸν ἴδιο τὸν Κύριό μας «παρατεινόμενον εἰς τοὺς αἰῶνας». Ὁ ἁπλός, καλοκάγαθος, ἀπειρόκακος Λειτουργὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ π. Ἰάκωβος εἶναι μιὰ σύγχρονη ἁγιασμένη μορφή, ποὺ κατακόσμησε τὰ τελευταῖα χρόνια τὴν Ἤπειρό μας καὶ ἔφυγε μόλις τὸ 1960 σὲ βαθιὰ γεράματα, γιὰ νὰ διακοσμήσει καὶ τὴ χορεία τῆς θριαμβεύουσας στὸν οὐρανὸ Ἐκκλησίας.

Ὁ π. Ἰάκωβος ἦταν ἕνας βιαστὴς τοῦ πνεύματος, ἕνας σύγχρονος Πατροκοσμᾶς, ἕνα φιλέρημο στρουθίο τῆς ἀρετῆς, ἀπὸ τὰ ἐρημοπούλια τῆς πίστεως, ποὺ χτίζουν τὶς φωλιές τους στὶς ἀπάτητες κορυφὲς τῆς ἀρετῆς, καλλικέλαδο ὡς πρὸς τὴν ἀδιάκοπη δοξολογία τοῦ Θεοῦ μας. Ὑπῆρξε ὁ Ὅσιος Ἀσκητὴς τοῦ Μοναστηριοῦ τοῦ Προφήτη Ἠλία, στὰ ψηλώματα τῶν Ζαγοροχωρίων, στοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπο διαπιστώνουμε περίτρανα γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, ὅτι ἔχει καὶ ἡ ἐποχή μας τοὺς Ἁγίους της, ἀφοῦ ἡ ἁγιότητα εἶναι διαχρονικὸ φαινόμενο πρὸς βεβαίωση τῶν λόγων τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν: «Ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις» (Ῥωμ. ε' 20).

Ὁ πατὴρ Ἰάκωβος ζοῦσε στὰ ὑψηλὰ. Δὲν ἀναπαυόταν στὰ χαμηλά, ἀφοῦ εἶχε ὑψηλὲς πνευματικὲς ἀνατάσεις καὶ δὲν συμβιβαζόταν μὲ τὴ ζωὴ στὰ χειμαδιὰ τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ἀνέπνεε τὸν καθαρὸ ἀέρα τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀφιερώσεως στὸ ἔργο τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ψυχῶν καὶ στὴ θεία ἀγάπη. Προτιμοῦσε τὴ σκληρὴ ζωὴ τῶν στερήσεων καὶ τῶν θλίψεων λέγοντας ὅτι «διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν» (Πράξ. ιδ' 22). Κακουχία γι' αὐτὸν σήμαινε ἀναψυχή. Στέρηση σήμαινε πλουτισμός. Λύπη καὶ πειρασμὸς σήμαινε ἀγαπητικὴ ἐπίσκεψη τοῦ Θεοῦ. Ἤθελε νὰ βιώνει τὴν πτωχεία τοῦ Ἰησοῦ σὲ ὅλο της τὸ μεγαλεῖο. Εἶχε ἐγκαταλείψει τὸν ἑαυτό του στὸ θεῖο ἔλεος καὶ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἀντλοῦσε δύναμη καὶ ὑγεία.

Ἀσκητικός, γλυκύτατος, λαμπερὸς ὁ π. Ἰάκωβος, μὲ ἁπλὰ λόγια ἐξηγοῦσε τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο στοὺς πιστούς. Ὁ λόγος του ἦταν βαθειὰ θεολογικός, ἀλλὰ ἀπόλυτα κατανοητὸς καὶ πάντοτε συμβουλευτικός. Γιὰ κάθε πρόβλημα ἔδινε μία λύση, ἡ ὁποία ἦταν πάντοτε ἡ καλύτερη. Ἂν κάποιος ἔκανε σοβαρὴ ἁμαρτία τὸν συμβούλευε πατρικὰ καὶ ἔδειχνε ἰδιαίτερη εὐαισθησία στὴ συκοφαντία, τὴν ὁποία θεωροῦσε μεγάλο ὀλίσθημα μισητὸ ἀπὸ τὸν ἀκατάκριτο Κύριό μας. Αὐτὴ εἶναι διαβολή, ἔλεγε, καὶ εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ διάβολος εἶναι ὁ ἐφευρέτης της, ἀφοῦ εἶναι ὁ πατέρας τοῦ ψεύδους.

Ὁ βίος τοῦ π. Ἰακώβου ἦταν στολισμένος μὲ ὅλες τὶς ἀρετές, μὲ καρτερία, σεμνότητα, ἐγκράτεια, ἀγάπη καὶ πρὸ πάντων μὲ τὴν ὑψοποιὸ ταπείνωση. Γι' αὐτὸ κέρδισε καὶ τὴν Οὐράνια Βασιλεία.

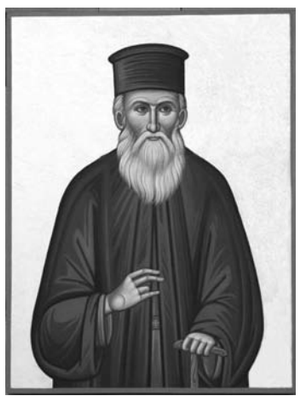

Στὰ χωριὰ ποὺ περιόδευε ἱεραποστολικὰ ὁ Γέροντας διδάσκοντας τὴν εὐσέβεια μαζευόταν ὅλη ἡ γειτονιὰ νὰ ἀκούσει τὸν ψυχωφελῆ λόγο του. Ὅταν τοῦ πρότειναν νὰ φάει ἐκεῖνος ἔτρωγε μόνο δυὸ κουταλιές, πάντοτε νηστήσιμο, καὶ εὐχαριστοῦσε τοὺς πάντες. Μιλοῦσε καὶ προφητικὰ λέγοντας: **«Μὴ χαίρεστε! Πίσω θὰ ἔρθουν χειρότερες ἡμέρες».** Ἐπίσης ἔλεγε: **«Θὰ ἔρθει καιρὸς ποὺ ὁ ἕνας δὲν θὰ θέλει νὰ δεῖ τὸν ἄλλον. Θὰ ἀλλάξει ὁ κόσμος. Τὸ μεγάλο ποτάμι δὲν ἤρθε ἀκόμη, πίσω εἶναι. Γι' αὐτὸ ἐξομολογηθεῖτε, κοινωνεῖστε. Δὲν ξέρουμε τὴν ὥρα μας. Θὰ ἔχετε ὅλα τὰ καλά, ἀλλὰ δὲν θὰ τὰ χαίρεστε».**

Στὴν ἐκταφὴ τῶν λειψάνων του βρῆκαν ἕνα λουλούδι στὸ κεφάλι του. Πῶς νὰ μὴ ἀνθήσει λουλούδι, ὅταν ὁ ἴδιος ἦταν τὸ ρόδο τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς, τὸ κρίνο τῆς ἱεραποστολικῆ δράσεως καὶ τὸ ζουμπούλι τῆς ψυχικῆς κενώσεως στὶς ἀνάγκες τῶν συνανθρώπων του; Τὸ ἄνθισμα τοῦ λουλουδιοῦ ἔδειχνε τὴν εὐαρέσκεια τοῦ οὐρανοῦ στοὺς ἀγῶνες τοῦ Γέροντος Ἰακώβου.

Στὰ δύσκολα χρόνια τῆς πείνας καὶ τῆς ἀνέχειας, ἂν ἐξοικονομοῦσε καμμιὰ ὀκὰ ἀλεύρι ἢ καμμιὰ χούφτα φασόλια μποροῦσε νὰ πάει καὶ δυὸ ὧρες δρόμο σὲ κάποιο χωριό, γιὰ νὰ τὰ δώσει σὲ φτωχὲς οἰκογένειες. Ὅλα γιὰ τοὺς ἄλλους! Τίποτα δὲν κρατοῦσε γιὰ τὸν ἑαυτό του. Τὰ βράδια, στὴ μικρὴ ἀνάπαυση ποὺ ἔδινε στὸν ἑαυτό του κοιμόταν κατάχαμα πάνω σὲ ἕνα χράμι ἀπὸ γιδόμαλλο μὲ μαξιλάρι μιὰ πέτρα.

Στὸν ἐμφύλιο σπαραγμὸ ποὺ ἔζησε σὲ δυσχείμερα χρόνια τὸν ρωτοῦσαν:

-Γέροντα, πόλεμος γίνεται, φονικὰ βλέπουμε, μὲ ποιὸν νὰ πᾶμε;

-Μὲ αὐτὸν ποὺ ἔχει τὸ μικρότερο πειρασμό, ἀπαντοῦσε, χωρὶς νὰ παίρνει θέση.

Στὴν ἀμφίεσή του ἦταν πάντοτε ταπεινός. Ἔτσι, ὅταν τοῦ ἔδωσαν σὲ ἕνα Ἱ. Ναὸ ποὺ πᾶγε γιὰ νὰ λειτουργήσει ὡραῖα ἄμφια μὲ φανταχτερὰ χρώματα χωρὶς νὰ τοὺς προσβάλει ρώτησε:

-Δὲν ὑπάρχουν ἄλλα πιὸ ἁπλᾶ, μὲ πιὸ μουντὰ χρώματα;

Φρονοῦσε καὶ ἔλεγε ὅτι ὁ Ἱερεὺς εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Παμβασιλέως Θεοῦ. Καὶ ὅπως ὁ ὑπηρέτης παρουσιάζεται πάντοτε στὸ Βασιλέα εὐπρεπής, καθαρός, καλοντυμένος καὶ πρόθυμος νὰ τὸν ἐξυπηρετήσει, ἔτσι καὶ ὁ Ἱερεὺς παρουσιάζεται εὐπρεπὴς καὶ ἱεροπρεπὴς στὸ Ἱερὸ Θυσιαστήριο. Δὲν ντύνεται, ὅμως, ὁ ὑπηρέτης μὲ βασιλικὲς φορεσιές. Δὲν μπορεῖ ὁ ὑπηρέτης νὰ ντύνεται μὲ ἀκριβότερα ροῦχα ἀπὸ τὸ ἀφεντικό του. Δὲν τοῦ ταιριάζει ἡ πορφύρα καὶ ὁ βύσσος. Κόσμημά του εἶναι ἡ ἁπλότητα, ἡ καθαριότητα, ἡ σεμνότητα. Τὰ πολύτιμα κοσμήματα καὶ ἐνδύματα τὰ φυλάει γιὰ τὴν ἀθάνατη ψυχή του, αὐτὴ ποὺ θὰ μετέχει τοῦ οὐρανίου Μεγάλου Δείπνου.

Ἀφοῦ σώθηκε ἀπὸ νάρκες καὶ πολλοὺς ὁρατοὺς καὶ ἀοράτους ἐχθροὺς μὲ τὴ Θεία συνέργεια καὶ μὲ θαῦμα στοὺς τρόπους ποὺ μόνο σὲ Ἁγίους συμβαίνουν, ὁ π. Ἰάκωβος κοιμήθηκε τὶς 15 Φεβρουαρίου τοῦ 1960 ἡσυχα καὶ Ἄγγελοι Κυρίου παρέλαβαν τὴ μακαρία του ψυχή, γιὰ νὰ τὴ μεταφέρουν στὸ θρόνο τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου. Ἦταν ἡμέρα νίκης, ἡμέρα λυτρωμοῦ, ἡμέρα θριάμβου, γιὰ τὸ Γέροντα, ποὺ ἔσπαγε τὸ φράγμα τῆς ὕλης καὶ πορευόταν στὴν ἀφθαρσία, στὴν αἰωνιότητα, κοντὰ στὸ Χριστό μας, «ὅπου ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων καὶ βοώντων ἀπαύστως, Κύριε, δόξα Σοι.

*Περίληψις ὁμιλίας εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Π.Ο.Ε. (Κάνιγγος 10, Ἀθῆναι), Δευτέρα 3 Φεβρουαρίου 2015

Ἀθανάσιος Λαυριώτης ὁ πνευματικὸς (Χαμακιώτης)

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΜΙΔΗΣ ΤΟΥ

Τοῦ ***κ. Σπυρίδωνος Ἀναγνωστοπούλου***

Ὕστερα ἀπὸ 47 ὁλόκληρα χρόνια καὶ δύο μῆνες στὶς 23 Ὀκτωβρίου 2014 ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου ἔγινε ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων του.

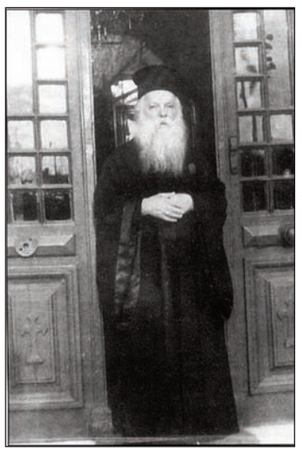

Στὸ ἱερὸ ἡσυχαστήριο τῆς «Φανερωμένης» στὴν Ροδόπολη, ὅπου καὶ ὁ τάφος τοῦ Ὁσίου Γέροντος, τελέσθηκε ἀπὸ τὸ πρωΐ θεία Λειτουργία ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ κ. Κυρίλλου καὶ Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου ψαλλόντων τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἐπιδαύρου κ. Καλλινίκου μετὰ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ καλλίφωνου π. Χρίστου Κυριακοπούλου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ἐπὶ τοῦ ἑτοιμασθέντος τάφου προσῆλθαν ἐν εὐλαβείᾳ οἱ Ἐπίσκοποι, ὁ ἱερὸς κλῆρος καὶ οἱ προσκυνητές. Ψάλλοντες τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη», τὸν Ἀναστάσιμο κανόνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸν κανόνα ἀπὸ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Γέροντος, τὸν ὁποῖον εἶχε κάνει καὶ ἔψαλε τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης του ὁ ἀείμνηστος Ἀργολίδος Ἰάκωβος, ἄνοιξαν τὸν τάφο καὶ ἔκαναν τὴν ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου Γέροντος, ποὺ ἐπὶ 47 ἔτη, 2 μῆνες καὶ 6 ἡμέρες ἐφιλοξενοῦντο ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ τάφου του πλησίον τοῦ καθολικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου.

Ὁ Γέροντας γεννήθηκε τὸ ἔτος 1891 στὴν Τουρλάδα τῶν Καλαβρύτων. Κοιμήθηκε τὸ ἔτος 1967 στὶς 17 Αὐγούστου καὶ τάφηκε στὸ ἡσυχαστήριο, ποὺ ὁ ἴδιος ἔφτιαξε μὲ μία μικρὴ ἀδελφότητα μὲ ἡγουμένη τὴν ἀείμνηστη Μακρίνα.

Ἀπὸ μικρὴ ἡλικία ἔγινε μοναχὸς στὸ ἱστορικὸ Μοναστήρι τῆς Ἁγίας Λαύρας Καλαβρύτων, ὅπου διεκρίνετο διὰ τὴν εὐλάβεια τὴν ταπεινότητα καὶ τὴν προσήλωση στὶς ἀρχὲς τοῦ μοναχισμοῦ.

Διὰ λόγους ὑγείας μεταφυτεύθηκε στὴν Ἀττικὴ μετὰ ἀπὸ 25ετῆ παραμονὴ στὴν Ἁγία Λαύρα. Βύρωνας μετόχι Σίμωνος Πέτρας Ἁγίου Ὄρους - Γλυφάδα - Βιλλιουρὶ (Ἁγ. Σωτήρα) Μάνδρα Ἀττικῆς καὶ τέλος Ἀμαρούσιον Παναγία Νερατζιώτισσα καὶ Ροδόπολη τόπος αἰωνίου ἀναπαύσεως, δέχθηκαν τὴν πνευματικὴ εὐεργεσία τοῦ ἀειμνήστου πατρός.

Στὴ «Νερατζιώτισσα» ἦταν τὸ κέντρο τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ἦταν ὁ μεγάλος πνευματικός. Πολλὰ πνευματικοπαίδια τοῦ Γέροντα στόλισαν καὶ στολίζουν τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Πολλοὶ ἔχουν γράψει διὰ τὸν βίο καὶ τὴν πολιτεία τοῦ πατρὸς Ἀθανασίου. Στὴν ἰδιαιτέρα του πατρίδα Τουρλάδα - Καλαβρύτων ἀπὸ τὸν παρελθόντα Αὔγουστο ἄρχισε νὰ τιμᾶται ἡ 17η Αὐγούστου ἡμέρα κοιμήσεως τοῦ Γέροντος ὡς ἡμέρα τιμῆς τῶν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου εὑρισκομένων ἁγίων Λειψάνων, ὁπότε γίνεται καὶ μνεία τοῦ ἀειμνήστου πατρός.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους Φωστῆρας τῆς τρισηλίου Θεότητος

Τῆς ***κ. Λαμπρινῆς Ἰ. Μαστρογιάννη,*** *θεολόγου*

Οἱ πιὸ μεγάλοι Φωστῆρες τῆς Ἁγίας Τριάδας. Οἱ τρεῖς μεγάλοι Πατέρες τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας: ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας Βασίλειος ὁ Μέγας καὶ οἱ Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριος Θεολόγος ὁ Ναζιανζηνὸς καὶ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, δίδαξαν μὲ τὰ σοφὰ τους λόγια κάθε ἁμαρτωλὸ ἄνθρωπο ἢ μὴ καὶ μὲ τὰ διδάγματά τους ἔκαναν τοὺς ἀνθρώπους νὰ πιστέψουν στὸν Θεό. Οἱ τρεῖς φωστῆρες φώτισαν τὸν κόσμο. Οἱ τρεῖς Ἱεράρχες εἶναι οἱ μεγάλοι Παιδαγωγοὶ τῆς Ὀρθοδοξίας μας.

Πίσω ἀπὸ τοὺς τρεῖς Ἱεράρχες κρύβονται τρεῖς μεγάλες ἀξιοθαύμαστες γυναῖκες, οἱ μητέρες τους: ἡ Ἐμμέλεια, ἡ Νόνα, ἡ Ἀνθοῦσα. Αὐτὲς δίδαξαν στὰ παιδιὰ τους τὸν χριστιανισμό, σ' αὐτὲς τὶς τρεῖς ὑπέροχες γυναῖκες ὀφείλονται αὐτὸ ποὺ ἔγιναν ὁ Βασίλειος, ὁ Γρηγόριος, ὁ Ἰωάννης.

Πίσω ἀπ' τὶς μεγάλες μορφὲς τῶν Πατέρων κρύβεται ἡ χριστιανὴ μάνα ποὺ ἔδωσε στὰ παιδιὰ σωστὴ χριστιανικὴ ἀνατροφή. Ἐνεφύσησαν στὰ παιδιά τους τὰ χριστιανικὰ ἰδεώδη. Κάθε μία ἀπ' τὶς μητέρες ἦταν γεμάτη ἀπ' ἀρετὲς ἤθους, καλοσύνης, πίστης, ἀξιοπρέπειας. Οἱ τρεῖς Ἱεράρχες ἦταν λαμπρὰ διαμάντια, φωτοβόλα ἀστέρια, -πανέμορφα λουλούδια. Σ' ὅλη τους τὴ ζωή ἐξυμνοῦσαν τὸν Θεό. Ἡ ζωή τους ἦταν ἀφιερωμένη σ' Αὐτόν. Ἀνέπνεαν μόνο καὶ μόνο, γιὰ νὰ προσφέρουν στὸν συνάνθρωπο, νὰ διδάσκουν, νὰ παρηγοροῦν, νὰ συμπάσχουν, νὰ στηρίζουν, νὰ ἀγαθοεργοῦν ἦταν ὁδηγοί. Ἀγάπησαν τὴν παιδεία, ἀφιερώθηκαν στὴν ἐπιστήμη. Εἶχαν πνευματικὸ βάθος. Μὲ καθαρὴ καὶ ἀγνὴ καρδιὰ δίδασκαν στοὺς ἀνθρώπους τὸ ἔργο, τὴ ζωή καὶ τὴν διδασκαλία τοῦ Κυρίου. Προσκαλοῦσαν τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἔρθουν στὴν σωτηρία, γιατί μόνο κοντὰ στὸν Θεὸ ὑπάρχει λύτρωση. Ζητοῦσαν ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους νὰ ζοῦν μὲ ἀγνότητα καὶ καλοσύνη, νὰ ζοῦν μὲ εἰρήνη, ἀγάπη, ἐλευθερία, χαρὰ καὶ ὁμόνοια. Δίδαξαν σὲ ἀνατολὴ καὶ δύση. Οἱ τρεῖς Ἱεράρχες ἦταν ἅγιοι σοφοί, κοινωνικοὶ ἐργάτες καὶ ῥήτορες. Ἔδιναν λύσεις σέ ὅλα τὰ προβλήματα ποὺ ὑπῆρχαν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Ἔζησαν μὲ πίστη, δικαιοσύνη, ἀγνότητα καὶ καλοσύνη. Ἡ Ἐκκλησία μας τοὺς ἔχει ἀνακηρύξει Προστάτες τῶν γραμμάτων καὶ τῶν μαθητῶν. Θεσπίσθηκε ἀπὸ τὴν Πανεπιστημιακὴ Σύγκλητο τὸ 1841 καὶ ἐπικυρώθηκε ἀπὸ τὴ σχετικὴ νομοθεσία ἡ 30ή Ἰανουαρίου νὰ εἶναι ἡμέρα ἀφιερωμένη στὴ μνήμη τῶν Μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ὁ νεώτερος Ἑλληνισμὸς, ὅπως εἶχε ἐκφωνήσει σὲ σὲ πανηγυρικὸ λόγο του στὶς 30/ 1/1881 ὁ Κωνσταντῖνος Παπαρρηγόπουλος, ταύτισε τὴν Ἑορτὴ τῶν Γραμμάτων μὲ τὴν Ἑορτὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν γιατί «ἡ παιδεία καὶ ἡ πίστη, ἡ πίστη καὶ ἡ παιδεία εἶναι οἱ δύο πόλοι γύρω ἀπὸ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ στρέφεται ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ μας διάπλαση».

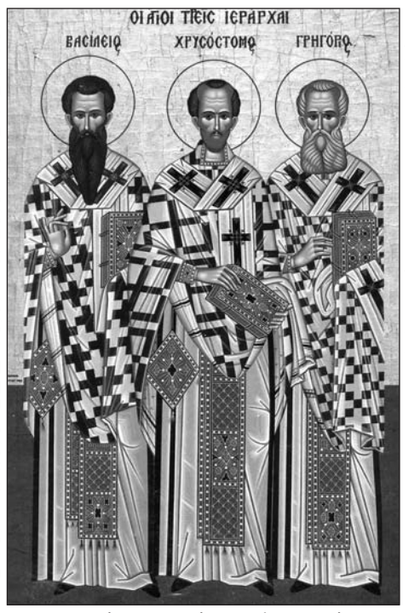

Ὅσοι ἐργάζονται τὴν Κυριακὴν εἶναι ἱερόσυλοι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ὅτι ἡ Ὀρθόδοξη Ἑλλάδα, ἡ χριστιανικὴ καὶ ἁγιοτόκος, ποὺ σφράγισε τὴν ἀνατολὴ τοῦ νεωτέρου ἱστορικοῦ της βίου ἀγωνιζόμενη ἐναντίον τῶν Ὀθωμανῶν μὲ τὸ σύνθημα «Γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν Ἁγία, γιὰ τῆς πατρίδος τὴν ἐλευθερία» καὶ ποὺ ἔκτοτε ὡς κορωνίδα στὰ κείμενα ὅλων τῶν συνταγμάτων της ἔχει θέσει τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας ὁμοουσίου, ζωοποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, θὰ ἔφθανε στὸ πνευματικὸ κατάντημα, κυβερνώμενη ἀπὸ ἐκκλησιομάχους ἢ ἀδιάφορους γιὰ τὴν πίστη πολιτικούς, νὰ καταργήσει ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ βασικὰ καὶ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα τῆς χριστιανικῆς της ταυτότητος· τὴν ἀργία τῆς Κυριακῆς, ὡς ἡμέρας ἀφιερωμένης στὸν Θεὸ καὶ στὰ θεῖα, στὴν ἐξύμνηση καὶ λατρεία τοῦ Θεοῦ.

Τὸ σχέδιο βρίσκεται ἤδη σὲ ἐξέλιξη καὶ ἀπὸ πιλοτικό, δοκιμαστικὸ καὶ περιορισμένο θὰ καταντήσει ὁριστικὸ καὶ γενικευμένο γιὰ ὅλες τὶς Κυριακὲς τοῦ ἔτους, ἀφοῦ κατὰ τὴν ἀπολίτιστη καὶ ἀνιστόρητη ἐκτίμηση τοῦ ὑπουργοῦ ποὺ προώθησε τὴν ρύθμιση δὲν μποροῦμε πλέον νὰ ζοῦμε στὸν Μεσαίωνα, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀκολουθήσουμε τὰ πολιτισμένα ἔθνη τῆς Εὐρώπης.

Πρέπει νὰ μάθει ὁ εὐρωλιγούρης καὶ ἀδιάβαστος πρώην ὑπουργὸς ὅτι ὁ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ἄντεξε καὶ ἐμεγαλούργησε καὶ κατὰ τὴν προχριστιανικὴ καὶ κατὰ τὴν μεταχριστιανικὴ ἱστορική του πορεία, γιατὶ ἔπαιρνε ἀπὸ τοὺς ἄλλους λαοὺς καὶ ἐνσωμάτωνε στὸ δικό του πολιτισμὸ μόνον τὰ ὑγιῆ τους στοιχεῖα, καὶ ὄχι τὰ σάπια καὶ φθοροποιά. Πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους τοὺς πολιτισμοὺς ποὺ κυριαρχήθηκαν ἀπὸ τὴν ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ κατάπτωση καὶ παρακμὴ ἐξαφανίστηκαν, ἐνῶ ὁ ἑλληνικὸς ἔζησε ἐπὶ χιλιετίες καὶ θὰ ἐξακολουθήσει νὰ ζεῖ, ἂν ἀναδεικνύει ἡγέτες ποὺ θὰ προβάλλουν καὶ θὰ μιμοῦνται τὰ ὑψηλά, τὰ ἠθικά, τὰ εὐγενῆ, τὰ θεῖα. Ἂς ρίξει μιὰ ματιὰ στὰ βιβλία τῶν μεγάλων πνευματικῶν ταγῶν τῆς πολιτικῆς παράταξης στὴν ὁποία ἀνήκει, τοῦ Παναγιώτη Κανελλόπουλου καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Τσάτσου, γιὰ νὰ διαπιστώσει ὅτι ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς ποὺ ἐμεγαλούργησε τροφοδοτούμενος ἀπὸ τὶς ἑλληνορωμαϊκὲς καὶ χριστιανικές του ρίζες, κινδυνεύει νὰ μαραθεῖ καί νά ξεραθεῖ τελείως, παίγνιο στὶς ἐπιρροὲς τῶν ἀθεϊστικῶν καὶ ὑλιστικῶν ἰδεολογιῶν, ὡς καὶ ἀπὸ τὴν σαρκολαγνεία καί πολεμομανία τοῦ Ἰσλάμ. Αὐτὴν τὴν ἀφελληνισμένη, ἀποχριστιανοποιημένη, ἰσλαμοκρατούμενη Εὐρώπη μᾶς προτρέπει νὰ μιμηθοῦμε;

2. Τὶ λέγει ἕνας μεγάλος ἐκπρόσωπος τοῦ πολιτισμοῦ μας; Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος.

Δέν πρόκειται στὸ μικρό μας αὐτό ἄρθρο νὰ ἀναλύσουμε διεξοδικὰ τὴν ἀνέλπιστη ἀνθελληνική, ἀντιχριστιανική, ἀντιανθρώπινη, ἀντιεργατική, ἀντικοινωνική, καταπιεστική, ἀντισυνταγματική, παράνομη, ἀπολίτιστη, ἀνθυγιεινή καὶ βάρβαρη αὐτὴ ρύθμιση. Ἔχουν γραφῆ καὶ εἰπωθῆ πολλά, δυστυχῶς «εἰς ὦτα μὴ ἀκουόντων», ἀφοῦ καί ἡ ποιμαίνουσα Ἐκκλησία, πλήν ὀλίγων ἐπαινετῶν ἐξαιρέσεων, ἀσθμαίνουσα συντονίζει τὸν βηματισμό της μὲ ἐξωνημένους πολιτικούς, γιατὶ δυσκολεύεται νὰ υἱοθετήσει τὸ διαχρονικὸ καὶ ἄσφαλτο «ἑπόμενοι τοῖς θείοις Πατράσι», ὡς μεσαιωνικό, καὶ ἀκολουθεῖ τὴν «πρόοδο» τῆς μεταπατερικῆς Θεολογίας τοῦ Βόλου. Ἐμεῖς συμπληρώνοντας ὅσα εὐάριθμοι ἐπίσκοποι καὶ ἄλλοι ἔγραψαν ἐναντίον τῆς καταργήσεως τῆς Κυριακῆς ἀργίας, προβάλλοντας ἰδιαίτερα ὅσα σοφὰ καὶ φωτισμένα εἶπε καὶ ἔπραξε ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, θὰ παρουσιάσουμε ὅσα σχετικὰ λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος κατὰ τὴν χρυσῆ καὶ ἀπὸ ὅλους ἐπαινούμενη ἐποχὴ τῶν Μεγάλων Πατέρων καὶ Διδασκάλων, αὐτὴν τοῦ 4ου μ.Χ. αἰώνος, ἀντίστοιχη ἀλλὰ ὑπέρτερη τοῦ 4ου π. Χ. αἰῶνος, κορυφαίων χρονικῶν σταθμῶν τῆς ἀκμῆς τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

α) Λιμάνια πνευματικὰ αἱ ἐκκλησίαι

Σέ ὁμιλία του «Εἰς τὸ Ἅγιον Βάπτισμα», ποὺ ἐξεφώνησε κατὰ τὴν ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων, ἐκφράζει κατ' ἀρχὰς τὴν χαρά του γιὰ τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν ποὺ προσῆλθαν στὸν ναό, ἀλλὰ καὶ τὸν πόνο ποὺ τοῦ προκαλεῖ ἡ σκέψη ὅτι, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία ἔχει τόσα πολλὰ παιδιά, δὲν χαίρεται τὴν παρουσία τους ὅλες τὶς Κυριακές καὶ τὶς ἑορτές, ἀλλὰ ἐλάχιστες φορὲς τὸ χρόνο. Αὐτὸ ἔχει σὰν συνέπεια νὰ ἐλαχιστοποιεῖται καὶ ἡ πνευματικὴ ὠφέλεια ποὺ παίρνουν οἱ σπανίως ἐκκλησιαζόμενοι. Οἱ ναοῦτες καὶ οἱ κυβερνῆτες τῶν πλοίων κάνουν τὰ πάντα, γιὰ νὰ διανύσουν τὸ πέλαγος καὶ νὰ φθάσουν στὸ λιμάνι. Ἀντίθετα οἱ πιστοὶ προτιμοῦν μέσα στὸ πέλαγος τῆς ζωῆς νὰ καταβυθίζονται ἀπὸ τὶς τρικυμίες τῶν βιωτικῶν πραγμάτων περιφερόμενοι στὶς ἀγορὲς καὶ στὰ δικαστήρια, καὶ μόνο μία ἢ δύο φορὲς τὸν χρόνο μὲ δυσκολία ἔρχονται στὶς ἐκκλησίες, τὶς ὁποῖες ὁ Θεὸς ἐγκατέστησε στὸν κόσμο ὡς λιμάνια, γιὰ νὰ βρίσκουμε γαλήνη ἀπὸ τὴ ζάλη τῶν κοσμικῶν θορύβων. «Καθάπερ λιμένας ἐν πελάγει, οὕτω τὰς ἐκκλησίας ἐν ταῖς πόλεσιν ἔπηξεν ὁ Θεός, ἵνα ἀπὸ τῆς ζάλης τῶν βιωτικῶν θορύβων ἐνταῦθα καταφεύγοντες γαλήνης μεγίστης ἀπολαύωμεν». Εἶναι λιμάνι πνευματικὸ γιὰ τὶς ψυχὲς ἡ ἐκκλησία, μέσα στὸ ὁποῖο εὑρισκόμενος κανεὶς εἶναι ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τὶς ἐπιδρομὲς τῶν πειρασμῶν καὶ τὶς πνευματικὲς θύελλες καὶ τρικυμίες. Αὐτὸ μποροῦν νὰ τὸ βεβαιώσουν οἱ ἴδιοι οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἐξετάζοντας τὴν ἐσωτερική τους κατάσταση, ὅταν βρίσκονται μέσα στὴν ἐκκλησία· δὲν τοὺς ἐνοχλεῖ ἐκεῖ ὁ θυμός, οὔτε τοὺς φλογίζει ἡ σαρκικὴ ἐπιθυμία, οὔτε τοὺς λιώνει ὁ φθόνος, οὔτε ἡ ἀλαζονεία τοὺς φουσκώνει, οὔτε τοὺς φθείρει ὁ ἔρωτας τῆς ματαιοδοξίας. Ὅλα αὐτὰ τὰ θηρία ἠρεμοῦν, διότι ἡ ἀκρόαση τῶν θείων Γραφῶν, ὡσὰν θεία μελωδία, κοιμίζει τὰ ἄλογα αὐτὰ πάθη.

β) Ἱεροσυλία ἡ κοσμικὴ χρῆσις τοῦ χρόνου τῆς Κυριακῆς

Εἶναι γι' αὐτὸ δεῖγμα ἀθλιότητος, ἐνῶ μποροῦμε νὰ ἀπολαμβάνουμε τόσο μεγάλη ὠφέλεια, νὰ μὴ ἐρχόμαστε συχνὰ στὴν Κοινὴ μητέρα μας, τὴν Ἐκκλησία. Δὲν ὑπάρχει πιὸ ὠφέλιμη καὶ πιὸ ἀναγκαία συναναστροφὴ καὶ ἀπασχόληση. Ἡ δικαιολογία ὅτι εἴμαστε πτωχοὶ ἄνθρωποι καὶ δὲν διαθέτουμε τὸν ἀπαραίτητο χρόνο, ἀφοῦ πρέπει νὰ ἐργασθοῦμε, γιὰ νὰ βγάλουμε τὸ ψωμί μας, εἶναι ἐντελῶς παράλογη καὶ ἀστήρικτη. Ἡ ἑβδομάδα ἔχει ἑπτὰ ἡμέρες· αὐτὲς τὶς ἡμέρες τὶς ἐμοίρασε ὁ Θεὸς καὶ ἔδωσε τὶς περισσότερες σὲ μᾶς. Δὲν κράτησε γιὰ τὸν ἑαυτό Του τὶς περισσότερ

Αἱ Ἰσλαμικαὶ Σπουδαὶ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Θεσσαλονίκης μὲ τὴν προκλητικὴν συναίνεσιν τῶν τεσσάρων Μητροπολιτῶν Θράκης

· ΔΙΑΤΙ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΒΑΙΝΕΙ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΤΕΡΙΚΗΝ ΘΕΟΛΟΓΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜ. · Η ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΚΑΙ Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ. · ΤΟ ΑΝΙΕΡΟΝ ΚΟΡΑΝΙΟΝ. · ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ, ΑΙ ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ, Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΚΑΙ Η ΘΡΑΚΗ. · Η ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΙΣΛΑΜ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ.

(3ον.–Τελευταῖον)

Τὰ ἔντυπα τῆς βιβλικῆς

α) Μὲ χριστιανικὲς αἱρέσεις, ποὺ ἀλωνίζουν ἀσύδοτα στὴν ἐπαρχία του, ἐκμεταλλευόμενοι στὸ ἔπακρο τὴν ποιμαντικὴ ἀδιαφορία του. Εἶναι χαρακτηριστικὸ μάλιστα, ὅτι σὲ μία ἀπὸ αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, τὸ καλοκαίρι τοῦ 2012, ἡ νεοπροτεσταντικὴ ὀργάνωση "Ἑλληνικὴ Ἱεραποστολικὴ Ἕνωση" μὲ μία δυναμικὴ προσηλυτιστικὴ ἐπιχείρηση, μὲ τὴν κωδικὴ ὀνομασία "ἐπιχείρηση Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ 5", διένειμε στὴν Ἀλεξανδρούπολη καὶ στὰ χωριὰ τοῦ Ἕβρου ἑκατοντάδες ἀντίτυπα τῆς Καινῆς Διαθήκης ποὺ ἐκδίδει ἡ (προτεσταντικὴ) Ἑλληνικὴ Βιβλικὴ Ἑταιρεία, μαζὶ μὲ μπόλικο προσηλυτιστικὸ ὑλικὸ (φυλλάδια, περιοδικὰ κτλ.). Ἡ ἐπιεικῶς ἀπαράδεκτη καὶ καθυστερημένη (ἀπὸ …ὅλες τὶς ἀπόψεις!) ἀντίδραση τῆς Ἱ.Μ. Ἀλεξανδρουπόλεως σὲ αὐτὴ τὴν ἐπιθετικὴ προσηλυτιστικὴ τακτικὴ τῶν νεοπροτεσταντῶν ἱεραποστόλων, μὲ τὴν ἔκδοση ἑνὸς ἀναιμικοῦ Δελτίου Τύπου, μὲ τὸ ὁποῖο ζητοῦσε ἀπὸ τὸ Ὀρθόδοξο ποίμνιο νὰ κρατήσει (!) τὴν Καινὴ Διαθήκη ποὺ μοιράζουν οἱ Προτεστάντες, μὲ τὴν ἁπλὴ ὑποσημείωση ὅτι "τὰ ὑπόλοιπα φυλλάδια ποὺ ἐμπεριέχονται στὴν πλαστικὴ τσάντα, δὲν ὠφελοῦν πνευματικὰ"[46], βρῆκε τὴν ἐξήγησή της, ὅταν ἀποκάλυψε ὁ πρόεδρος τῆς νεοπροτεσταντικῆς ὀργάνωσης, Ἑλληνικὴ Ἱεραποστολικὴ Ἕνωση, Ἰωνάθαν Μακρής, πώς, οὔτε λίγο-οὔτε πολύ, γιὰ τὸ ἐπιχειρούμενο αὐτὸ ξεκλήρισμα τοῦ Ὀρθόδοξου ποιμνίου ἔλαβαν τὴν "εὐλογία" τοῦ μισθωτοῦ ποιμένος[47] τῆς περιοχῆς, κάτι ποὺ δὲν διέψευσε ἡ ἄλλη πλευρά: "…Δὲν εἴμαστε ἐδῶ μόνοι μας. Ἔχουμε μία πάρα πολὺ εὐλογημένη σχέση μὲ τὸ Μητροπολίτη Ἀλεξανδρουπόλεως Ἄνθιμο. Τὸν εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ συνεργασία……"[48]!

Μὲ Ἀρμενίους

β) Μὲ Ἀρμενίους μονοφυσίτες. Μόλις προσφάτως ὁ Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως ὑποδέχτηκε μετὰ "φανῶν καὶ λαμπάδων" τοὺς μονοφυσίτες Ἀρμενίους, τοὺς ὁποίους, στὸ Δελτίο Τύπου ποὺ ἐξέδωσε ἡ Ἱ.Μ. Ἀλεξανδρουπόλεως[49], τοὺς ἀποκάλεσε (ἀπὸ ποῦ καὶ ὡς ποῦ ἄραγε καὶ μὲ ποιὸ κριτήριο;) Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ Ἀρμένιοι εἶναι Ἀντιχαλκηδόνιοι, δηλαδὴ δὲν ἀναγνωρίζουν τὴν Δ΄, ἐν Χαλκηδόνι, Οἰκουμενικὴ Σύνοδο (451) , ποὺ καταδίκασε –μεταξὺ ἄλλων- ὡς αἱρετικοὺς τὸν Διόσκορο καὶ τὸ Σεβῆρο, ποὺ οἱ Ἀρμένιοι ἐπὶ τοῦ πλευρά τους, τοὺς τιμοῦν ὡς ἁγίους!

Μὲ Ἑβραίους

γ) Μὲ Ἑβραίους. "Ὅπως ἔχουμε γράψει καὶ παλιότερα, ὅταν "παίζεις μπάλα" στὸ ὑψηλότερο ἐπίπεδο, τότε φροντίζεις οἱ συμμαχίες σου νὰ εἶναι ἀπὸ τὸ "πάνω ράφι". Σὲ αὐτὴ τὴν, ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, προοπτικὴ κινεῖται ξεκάθαρα καὶ ὁ κ. Ἄνθιμος Κουκουρίδης, γιὰ αὐτὸ καὶ καλοπιάνει τοὺς πλανητικοὺς ἐπικυρίαρχους μὲ δηλώσεις τοῦ στίλ, "ὅτὴ σχέση μας μὲ τὸ Θεό, ὅλοι ἔχουμε ἕνα Ἑβραῖο μέσα μας, μέχρι σήμερα"[50]. Στὸ σημεῖο αὐτὸ βέβαια, θὰ μᾶς ἐπιτρέψει ὁ Σεβασμιώτατος νὰ σχολιάσουμε, πὼς ἐπειδὴ ἡ κρίση του αὐτὴ εἶναι ὑποκειμενική, τότε συμφωνοῦμε ἀπολύτως μαζί του, πὼς δηλαδὴ ὁ ἴδιος ἔχει (ἢ κρύβει) ἕνα Ἑβραῖο μέσα του. Ὡς γνωστὸν οἱ Ἑβραῖοι εἶναι οἱ μεγαλύτεροι ἀρνητὲς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, αὐτοὶ ποὺ διαστρέβλωσαν καὶ διαστρεβλώνουν τὴν Γραφὴ καὶ τοὺς Προφῆτες, ὡς συνέπεια τῆς πνευματικῆς τύφλωσής τους, καὶ αὐτοὶ ποὺ στὰ νεώτερα "ἱερά" τους βιβλία τύπου Ταλμούδ, ὑβρίζουν σκαιότατα τὸν Χριστὸ ὡς "μπάσταρδο"[51] καὶ τὴν Πανάχραντη Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν Παναγία μας ὡς "πόρνη"[52].

Ἐμεῖς πάντως, ὡς ἁπλοὶ πιστοὶ …κάτι εἴχαμε καταλάβει γιὰ τὸν Σεβασμιώτατο. Σὲ αὐτὸ βοήθησε καὶ ἕνα περιστατικὸ-ἐπεισόδιο πρωτόγνωρο μεταξὺ τοῦ ἰδίου καὶ μίας ὁλόκληρης ἐνορίας, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Νέας Χηλῆς, ὅπου οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς, ἀπόγονοι στὴν πλειοψηφία τους προσφύγων τοῦ Πόντου, διατηροῦσαν ἀπὸ τοὺς παπποῦδες τους τὸ ἔθιμο τῆς "καύσεως τοῦ Ἰούδα". Κι ἐνῷ μέχρι τὴν σήμερον οὐδεὶς Ἐπίσκοπος ἐνοχλήθηκε ἀπὸ αὐτὸ τὸ γνωστὸ παραδοσιακὸ ἔθιμο καὶ δὲν διανοήθηκε (καὶ γιατί νὰ τὸ κάνει ἄλλωστε;) νὰ ζητήσει τὴν κατάργησή του, βρέθηκε αἴφνης ὁ νῦν Ἀλεξανδρουπόλεως νὰ τὸ κάνει. Καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐνορίτες ἀρνήθηκαν νὰ ὑπακούσουν στὶς ἐπανειλημμένες συστάσεις τοῦ "εὐαίσθητου" Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως, ὁ –ἔχων ἕνα (τοὐλάχιστον) Ἑβραῖο ἐντός του- κ. Ἄνθιμος Κουκουρίδης ἀποφάσισε νὰ δείξει τὴν δεσποτικὴ πυγμή του, ἀποστέλλοντας μίαν ἐγκύκλιο[53] ποὺ θὰ ζήλευε καὶ τὸ Βατικανό, στὴν προσπάθεια ποὺ κάνει τὶς τελευταῖες δεκαετίες νὰ δώσει συγχωροχάρτι στὴν ἀτομικὴ εὐθύνη τοῦ προδότη Ἰούδα καὶ στὴ συλλογικὴ εὐθύνη τῶν Ἑβραίων. Παραθέτουμε ὁλόκληρη τὴν ἐγκύκλιο, κι ὁ καθένας ἂς βγάλει τὰ συμπεράσματά του:

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΒΑΪΩΝ

Ὁ Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως ΑΝΘΙΜΟΣ

Πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ν. Χηλῆς

Ἀγαπητοί μου (σ.σ. σκέτο),

Γράφω καὶ ἀπευθύνω τὴν παροῦσα ἀποκλειστικὰ σὲ σᾶς σήμερα, τοὺς κατοίκους τῆς Ν. Χηλῆς, ἐπειδὴ μόνο στὴν Ἐνορία σας διατηρεῖται δυστυχῶς ἀκόμα, τὸ φοβερὸ καὶ οἰκτρὸ ἔθιμο τῆς καύσης τοῦ ὁμοιώματος τοῦ Ἰούδα, κατὰ τὸ βράδυ τῆς Μεγ. Παρασκευῆς, ταυτόχρονα μὲ τὴν ἔξοδο τοῦ Ἐπιταφίου. Λέγεται ὅτι τὸ κακὸ καὶ ἀψυχολόγητο αὐτὸ ἔθιμο, ἔφεραν οἱ πρῶτοι Χηλῆτες ἀπὸ τὴν Πατρίδα τους στὸν Εὔξεινο Πόντο, ὅταν ἦρθαν καὶ οἰκοδόμησαν ἐδῶ τὴ νέα μετὰ τὴν προσφυγιὰ ζωή τους. Ὅπως καὶ νὰ ἔχει προκύψει, τὸ φοβερὸ αὐτὸ θέαμα πρέπει νὰ ἐκλείψει. Ἀπὸ φέτος νὰ μὴ ξανασυμβεῖ πιά!

Θρησκευτικῶς εἶναι ἀπαράδεκτο, πολιτιστικῶς εἶναι ἀνήθικο καὶ ψυχολογικῶς εἶναι ἐγκληματικό. Πρὶν τὴν ἔξοδο τοῦ Ἐπιταφίου, χρειάζεται νὰ συγχωροῦμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο καὶ ὄχι νὰ "ἐκδικούμεθα" τάχα τοὺς Ἑβραίους γιὰ τὸ λυτρωτικὸ καὶ σωτήριο Πάθος τοῦ Χριστοῦ μας. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας στὸ Γολγοθᾶ συγχώρεσε ἅπαξ διὰ παντὸς τοὺς σταυρωτές του. Ποιοὶ εἴμαστε ἐμεῖς ποὺ θὰ "τιμωροῦμε" τοὺς Ἑβραίους διαχρονικά; Ἄραγε, ποιὸς ἀπό μᾶς, τοὺς τάχα χριστιανούς, δὲν "πρόδωσε" τὸ Χριστὸ μὲ τὶς ἁμαρτίες του; Ποιὸς δὲν Τὸν ἀρνήθηκε;

Λοιπόν, ἀγαπητοί μου, ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία εἶναι χῶρος μετανοίας καὶ διορθώσεως τῶν λαθῶν μας, διαβεβαιώνω ὅσους ἐπιμένουν σ' αὐτὸ τὸ "κακὸ" ἔθιμο ὅτι καθίστανται οἱ ἴδιοι σταυρωτές τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπισύρουν ἐπάνω τους τὴν ἴδια ἁμαρτία μὲ ἐκείνους, πού, κατὰ τὸ λόγο τοῦ Κυρίου, "δὲν γνώριζαν τί ἔκαναν". Ἐμεῖς ὅμως ξέρουμε!

Σᾶς συμβούλευσα καὶ πρὶν ἀπὸ χρόνια, ὅμως, δὲν μὲ ἀκούσατε. Ὁπότε φέτος, ἀπευθύνω ἐντολὴ στοὺς δύο Ἱερεῖς σας καὶ στοὺς Ἐπιτρόπους τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, νὰ φροντίσουν ὥστε νὰ μὴ ἐπαναληφθεῖ αὐτὸ τὸ αἴσχος, πίσω ἀπὸ τὸ Ἱερὸ Βῆμα τοῦ Ναοῦ. Ἐὰν ἐπιχειρηθεῖ, ἐντέλλομαι καὶ ἀπαγορεύω τὴν ἔξοδο τοῦ κουβουκλίου τοῦ Ἐπιταφίου στοὺς δρόμους τῆς Χηλῆς.

Ἡ ὁ Χριστὸς θὰ περιφερθεῖ ὡς εὐλογία στὴν Ἐνορία σας ἢ τὸ ὁμοίωμα ἐνὸς κρεμασμένου ἀνθρώπου ποὺ καίγεται, θὰ χαρακτηρίσει τὴν "πολιτιστικὴ" συμβολή σας στὴ Μεγάλη αὐτὴ ἡμέρα τῆς Ὀρθόδοξης Χριστιανοσύνης. Καὶ τὰ δύο μαζί, δὲν ταιριάζουν.

Ἐξάλλου, ἀρκετοὺς συμπολίτες μας εἴδαμε νὰ αὐτοκτονοῦν δι' ἀπαγχονισμοῦ τὰ τρία τελευταῖα χρόνια. Ἂς μὴ κάνουμε τὸ οἰκτρὸ αὐτὸ θέαμα περισσότερο οἰκεῖο στὰ παιδιά μας. Ἡ εὐθύνη θὰ μᾶς βαρύνει ὅλους.

Μὲ τὴν προϋπόθεση, λοιπόν, ὅτι ἡ Ἐνορία τῆς Χηλῆς θὰ ἀποτινάξει ἀπὸ ἐπάνω της τὴν μομφὴ αὐτῆς τῆς ἐπαίσχυντης καὶ ἀντιχριστιανικῆς συνήθειας, σᾶς εὔχομαι Καλή, εὐλογημένη καὶ πνευματικὴ Μεγάλη Ἑβδομάδα, ποὺ θὰ μᾶς φέρει κοντύτερα στὸν Πάσχοντα Χριστὸ καὶ στὸ νόημα τῆς θυσίας Του.

Εὐχέτης
Ὁ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως ΑΝΘΙΜΟΣ

Δὲν ἔγινε

Θέλετε νὰ μάθετε τὴ συνέχεια, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὴν τοπικὴ εἰδησεογραφία; Ὁρίστε αὐτούσιο καὶ τὸ ρεπορτὰζ[54]:

"Δὲν ἔγινε τελικὰ ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου στὸν οἰκισμὸ τῆς Ν. Χηλῆς στὴν Ἀλεξανδρούπολη, τὸ βράδυ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς. Ὁ λόγος ἦταν ἡ "ἐπιμονὴ" τῶν κατοίκων νὰ τηρήσουν γιὰ ἄλλη μία χρονιὰ τὸ ἔθιμο τοῦ χωριοῦ τους ποὺ ἔχει νὰ κάνει μὲ τὸ 'κάψιμο' τοῦ Ἑβραίου λίγο πρὶν τὴν ἔναρξη τῆς περιφορᾶς τοῦ Ἐπιταφίου.

Ὁ ἱερέας εἶχε ἀπὸ τὸ πρωὶ ἐνημερώσει τοὺς κατοίκους, ὅτι ἐφόσον τὸ ἔθιμο γινόταν καὶ φέτος, ὁ Ἐπιτάφιος δὲν θὰ ἔβγαινε στὸ χωριό, ὡστόσο οἱ διοργανωτὲς τῆς καύσης, δὲν ἐξέλαβαν ὡς σοβαρὴ τὴν προτροπή του. Ἔτσι, ὅπως κάθε χρόνο, μόλις σουρούπωσε ἔστησαν τὴν κρεμάλα καὶ τὸ κάψιμο τοῦ Ἑβραίου, πλὴν ὅμως, ὅσο καὶ ἂν περίμεναν, ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου δὲν ἔγινε ποτέ.

Τὸ τελετουργικὸ τῆς ἡμέρας τηρήθηκε κανονικά, ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία προβλέπει μὴ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου, ὅταν γιὰ παράδειγμα δὲν τὸ ἐπιτρέπουν οἱ καιρικὲς συνθῆκες, ὡστόσο χθὲς τὸ βράδυ, αὐτὸ τὸ συμβὰν -ποὺ δὲν ἔχει ξαναγίνει- ἦταν τὸ βασικὸ θέμα συζήτησης στὸν περιαστικὸ οἰκισμὸ τῆς Ἀλεξανδρούπολης.

Νὰ θυμίσουμε ὅτι στὸ παρελθὸν ἡ Μητρόπολη τῆς Ἀλεξανδρούπολης ἔχει ἐπισήμως δηλώσει τὴν ἀντίθεσή της μὲ τὴν τήρηση τοῦ συγκεκριμένου ἐθίμου".

δ) Μὲ νεοπαγανιστές, τύπου special Olympics. Ἐκεῖ ποὺ ἔδωσε ὅμως, τρόπος τοῦ λέγειν, ρέστα **ὁ Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως, εἶναι στὴν τελετὴ ἀφῆς τῆς φλόγας τῶν special Olympics, γεγονὸς ποὺ συνέβη τὴ Δευτέρα 6 Σεπτεμβρίου τοῦ 2010 στὸν ἱστορικὸ Ἱ.Ν. τῆς Παναγίας Κοσμοσώτηρας στὶς Φέρες.** Ὅπως σχολίασε καὶ ἕνα ἀγαπητὸ ἱστολόγιο[55] ἐκεῖνη τὴν ἐποχή: "Σὲ μία πρωτόγνωρη γιὰ τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία κίνηση συγκρητισμοῦ ὁ Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως Ἄνθιμος πραγματοποίησε ἐντὸς τοῦ Καθολικοῦ Ὀρθόδοξης Ἱερᾶς Μονῆς τὴν δωδεκαθεϊστικὴ τελετὴ ἀφῆς τῆς Ὀλυμπιακῆς Φλόγας!... Ποιὰ σχέση μπορεῖ νὰ ὑπάρξει ἀνάμεσα στὴν ὀρθόδοξη λατρεία, τὸν ἱερὸ χῶρο ἑνὸς ὀρθόδοξου ναοῦ καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς δωδεκαθεϊστικῆς εἰδωλολατρίας ποὺ διασῴζονται στὶς τελετὲς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων; Τί εἴδους "φῶς" μπορεῖ νὰ παραδίδει ἕνας Ὀρθόδοξος ἐπίσκοπος σὲ ἱέρειες, ποὺ ἐκτελοῦν ἔργο παλαιῶν εἰδωλολατρικῶν ἐθίμων; Ἐὰν τὸ φῶς ποὺ μεταδίδει ὁ ἐπίσκοπος εἶναι ἀπὸ φῶς τῆς Πίστεως, φῶς τῆς Θεοτόκου, "ἄγιο φῶς", τότε αὐτὸ τὸ φῶς δὲν μπορεῖ νὰ παραδίδεται σὲ ἱέρειες! Ἂν πάλι τὸ "φῶς" εἶναι ἴδιο μὲ ἐκεῖνο ποὺ στέλνει ὁ θεὸς Ἀπόλλωνας στὴν Ὀλυμπία (!) τότε πῶς βρέθηκε τέτοιο εἰδωλολατρικὸ "φῶς" στὰ χέρια Ὀρθοδόξου ἐπισκόπου;

Εἶναι ἄμεση ἡ ἀνάγκη παρέμβασης τῆς Συνόδου τόσο γιὰ τὴν ἀπολογία τοῦ Μητροπολίτη Ἀλεξανδρουπόλεως γιὰ ὅσα ἔλαβαν χώρα στὴ Μητρόπολή του ὅσο καὶ γιὰ τὴ ματαίωση τῆς σχεδιαζόμενης καθιέρωσης τῆς τελετῆς ἀφῆς κάθε χρόνο στὴν Ἱερὰ Μονὴ Κοσμοσώτηρας…".

Σὺν τοῖς ἄλλοις, νὰ ἀναφέρουμε ὅτι μὲ τὴν κίνησή του αὐτὴ ὁ Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως καταπάτησε Ἱεροὺς Κανόνες ποὺ ἀπαγορεύουν τὴν εἴσοδο στὸ Ἱερὸ κοριτσιῶν καὶ γυναικῶν[56], εἴτε πρόκειται γιὰ 2 ἐτῶν, εἴτε γιὰ 20 ἐτῶν, εἴτε γιὰ 80 ἐτῶν. Καὶ φυσικὰ καμμία Σύνοδος δὲν κινητοποιήθηκε καὶ δὲν ἐπέδειξε τὰ ἀπαραίτητα ἀντανακλαστικά, παρὰ τὸν αὐξημένο θόρυβο ποὺ προκλήθηκε ἀπὸ τὸν σκανδαλισμὸ τῶν πιστῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν[57].

Ὁ Ἐπίλογος

Συμπερασματικὰ γύρω ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἐνότητα (ἀντὶ ἐπιλόγου).

Γιὰ νὰ ὁλοκληρώσουμε αὐτὴ τὴν ἐνδιαφέρουσα (ἀπὸ πλευρᾶς πληροφοριῶν) ἐνότητα, μὲ τὴν ὁποία ἐπιχειρήθηκε μία δειγματοληπτικὴ προσέγγιση τῶν μέχρι τώρα πεπραγμένων τῶν τεσσάρων Μητροπολιτῶν τῆς Θράκης, θεωροῦμε ὅτι ἔγινε ἀντιλητπὸ ἀπὸ ὅλους, πὼς ἡ ἀπόφαση τῶν "τεσσάρων" νὰ στηρίξουν γιὰ μία ἀκόμη φορὰ τὸ "νεοταξικὸ σύστημα" στὴν προσπάθεια ποὺ καταβάλλει, γιὰ νὰ ἰδρύσει ἐντὸς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, "Εἰσαγωγικὴ Κατεύθυνση Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν", μόνο ὡς τυχαία δὲν μπορεῖ νὰ λογιστεῖ. Τὸ δυστύχημα στὴν περίπτωση αὐτὴ εἶναι ὅτι οἱ συγκεκριμένοι ποιμένες, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν χειροτονία τους ἔδωσαν ὅρκους φοβερούς, σφραγίζοντάς τους μὲ τὴν Ὁμολογία ποὺ ἐξέφρασαν στὴν Τριαδικότητα τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, καθὼς καὶ στὸ Θεανδρικὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως, στὸ θέμα τῶν Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν καταπατοῦν ἐμφανῶς αὐτοὺς τοὺς ὅρκους, προτάσσοντας λόγους πολιτικοὺς καὶ ἐθνικούς, πάνω ἀπὸ τοὺς πνευματικούς!

"Ὅπως ἀναλύσαμε διεξοδικὰ σὲ ὅλο τὸ φάσμα τῆς ἐργασίας μας, ἡ ἐπιχειρηματολογία τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Θράκης εὐθυγραμμίζεται πλήρως μὲ τὶς ἐπιταγὲς τῆς μοντέρνας-μεταπατερικῆς θεολογίας, ἡ ὁποία δίδει μεγαλύτερη ἔμφαση στὰ κοινωνικοπολιτικὰ προβλήματα μὲ ὅρους μετανεωτερικούς. Πρόκειται γιὰ μία ἐκκοσμικευμένη προσέγγιση πέρα γιὰ πέρα, γιὰ μία καινοφανῆ ποιμαντικὴ τῆς Ἐκκλησίας ποὺ προτάσσει τὴν συγκρητιστικὴ "ὁριζόντια ἐλπίδα" τοῦ κόσμου τούτου, στὴν θέση τῆς "κάθετης ἐλπίδας"[58], ποὺ θέλει "πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν"[59].

Ἐμεῖς ἀπὸ τὴν πλευρά μας, ὡς διαχειριστὲς τοῦ ἱστολογίου Κατάνυξις (γνωρίζοντας πὼς ἔχουμε τὴ σύμφωνη γνώμη καὶ συμπαράσταση χιλιάδων ἀναγνωστῶν μας), ἀπευθύνουμε ἔκκληση, ἔστω αὐτὴν τὴν ὕστατη ὥρα πρὸς τοὺς Μητροπολίτες τῆς Θράκης, ὅπως ἀναλογιστοῦν ἐπιτέλους ποιὰ διακονία ἐπιτελοῦν μέσα στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅπως σταθοῦν ἐπιτέλους στὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, ὄχι ὡς πολιτικοὶ καὶ διπλωμάτες, ἀλλὰ ὡς πραγματικοὶ ποιμένες τῆς μάνδρας τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ ἀκόμη κι ἂν θέλουν νὰ πράξουν τὸ πατριωτικό τους καθῆκον σὲ αὐτὴ τὴν εὐαίσθητη περιοχὴ ποὺ ποιμαίνουν, ἂς μιμηθοῦν τοὺλάχιστον τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Μαρωνείας, Δαμασκηνό, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο κρατοῦσε ἐμφανεῖς ἀποστάσεις ἀπὸ τοὺς πράκτορες τοῦ Προξενείου, ἀλλὰ ἐπιδίωκε (κι αὐτὸ τυχαίνει νὰ τὸ γνωρίζουμε καλά, ἀπὸ πρόσωπο ποὺ γνώριζε τὸν μακαριστὸ Ἱεράρχη) τὰ καμπαναριὰ τῶν χριστιανικῶν Ναῶν στὴν ἐπαρχία του νὰ εἶναι πάντοτε πιὸ ψηλὰ ἀπὸ τοὺς μιναρέδες! Κι αὐτὸ ἀναμφίβολα, σὲ σχέση μὲ τὴ σημερινὴ ποιμαντικὴ πραγματικότητα στὴ Θράκη, κάτι δείχνει…».

Σημειώσεις:

[46] βλ. http://aktines.blogspot.gr/2012/07/blog-post_8535.html

[47] Ἐδῶ κυριολεκτικὰ ἔχουμε τὴν πλήρη ἐπιβεβαίωση τῶν λόγων τοῦ Κυρίου ποὺ ἀναφέρει πώς: **«…ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων…».** (Ἰω.ι΄ 12-13).

[48] βλ. http://katanixis.blogspot.gr/2013/07/blog-post_7565.htm

[49] βλ. http://katanixis.blogspot.gr/2014/09/blog-post_337.html#comment-form

[50] βλ. http://thriskeftika.blogspot.gr/2012/08/blog-post_3311.html

[51] βλ. Kallah, 1b

[52] βλ. Sanhedrin 106a

[53] βλ. http://www.imalex.gr/7696CCE2.el.aspx#sthash.WjcNyO9v.dpuf

[54] βλ. http://dimosia.gr/topika-menou/3260-%CF%87%CE%B9%CE%BB%CE%AE-%CE%B1%CE%BB%CE%B5%CE%BE-%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B7%CF%82-%CE%B4%CE%B5%CE%BD-%CE%AD%CE%B3%CE%B9%CE%BD%CE%B5-%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%B9%CF%86%CE%BF%CF%81%CE%AC-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%84%CE%B1%CF%86%CE%AF%CE%BF%CF%85.htmlhttp://dimosia.gr/topika-menou/3260-%CF%87%CE%B9%CE%BB%CE%AE-%CE%B1%CE%BB%CE%B5%CE%BE-%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B7%CF%82-%CE%B4%CE%B5%CE%BD-%CE%AD%CE%B3%CE%B9%CE%BD%CE%B5-%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%B9%CF%86%CE%BF%CF%81%CE%AC-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%84%CE%B1%CF%86%CE%AF%CE%BF%CF%85.html

[55] βλ. http://thriskeftika.blogspot.gr/2010/09/blog-post_1591.html

[56] Ξθ΄ Κανὼν τῆς ΣΤ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου :

«Μὴ ἐξέστω τινὶ τῶν ἁπάντων ἐν λαϊκοῖς τελοῦντι, ἔνδον ἱεροῦ εἰσιέναι θυσιαστηρίου· μηδαμῶς ἐπὶ τοῦτο τῆς βασιλικῆς εἰργομένης ἐξουσίας καὶ αὐθεντίας, ἡνίκα ἂν βουληθείη προσάξαι δῶρα τῷ πλάσαντι, κατά τινα ἀρχαιοτάτην παράδοσιν.»

Κανὼν ΜΔ' τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Τοπικῆς Συνόδου

«Ὅτι οὐ δεῖ γυναῖκας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ εἰσέρχεσθαι.»

Σύμφωνα μὲ τὸν Ἅγ. Νικόδημο τὸν Ἁγιορείτη

«Τὸ Ἅγιον Βῆμα εἶναι ἀφιερωμένο στοὺς Ἱερωμένους.»

Δὲν ὑπάρχουν ἠλικίες δηλαδὴ ἀλλὰ κανεὶς λαϊκὸς δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε ἄνδρας οὔτε γυναῖκα.

[57] Ἐξαιρέτως, ἀφιερώνουμε στὸν κ. Ἄνθιμο Κουκουρίδη τὰ σχόλια ποὺ ἀλλεύσαμε (μαζὶ μὲ τὰ ὅποια ὀρθογραφικὰ λάθη) **σὲ μεγάλη ἱστοσελίδα νεοπαγανιστῶν πρὸς τὸ πρόσωπό του,** ὅπου αὐτοὶ οἱ τραγικοὶ συμπατριῶτες μας, ποὺ ἔπεσαν στὴν πλάνη καὶ στὴ μανία τῶν εἰδώλων, **ἀποθεώνουν τὸν Μητροπολίτη Ἀλεξανδρουπόλεως γιὰ τὴ συγκρητιστική του αὐτὴ ἐνέργεια,** νὰ συνεργήσει στὴν τελετὴ ἀφῆς τῆς κτιστῆς-εἰδωλολατρικῆς φλόγας:

ΔΗΜΗΤΡΙΣ ΔΗΜΝΙΟΣ: Πέμπτη, 9 Σεπτεμβρίου 2010 9:29 μμ

Δὲν ἄρκει ποὺ τὸ καλοῦν σὲ ἀπολογία; ἄς, ἀφήσουμε πρῶτα νὰ δοῦμε τί θὰ γίνει, καὶ ἂς μὴ ἀρχίσουμε νὰ γίνουμε δικαστὲς καὶ κατήγοροι! κι μένα δὲν μοῦ ἄρεσαν τὰ ὅσα ἔγιναν, ἀλλὰ δὲν εἶμαι ἔγω αὐτός, ποὺ θὰ τὸν δικάσω!

apollonios stathatos: Πέμπτη, 9 Σεπτεμβρίου 2010 9:33 μμ

Τί δὲν σοῦ ἄρεσε Δημήτρη τὸ γεγονὸς βεβήλωσης τῶν ἱερῶν τῶν προγόνων μας ἀπὸ ἰουδαιοχριστιανικὰ στοιχεῖα;

ἀνώνυμη: Παρασκευή, 10 Σεπτεμβρίου 2010 0:07 πμ

Ὁ Ἄνθιμος χτυπάει τὸ σύστημα ἀπὸ μέσα! Γι' αὐτὸ ἔκανε τὸν συντηρητικὸ καὶ ἀντιδραστικό, γιὰ ξεκάρφωμα! Μπορεῖ κάτω ἀπὸ τὸ ἄμφιο νὰ ἔχει χλαμύδα!

apollonios stathatos: Παρασκευή, 10 Σεπτεμβρίου 2010 0:09 πμ

Ε ΡΕ ΓΛΕΝΤΙΑ! ΧΑΧΑΧΑ! Καὶ κλάμα οἱ χριστιανοί!

Πτολεμαῖος Σωτήρας: Κυριακή, 12 Σεπτεμβρίου 2010 0:47 πμ

Τρισμέγιστος Ἀπόλλων, Φωτὸς Θεὸς καὶ Φοῖβος , τὸ ἦμαρ τῆς ἐπιστροφῆς σου τὸ εἴδαμε στοὺς τόπους τῶν προγόνων μας.

ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ: Πέμπτη, 9 Σεπτεμβρίου 2010 11:13 μμ

ΓΕΙΑ ΣΟΥ ΣΥΝΕΛΛΗΝΑ ΑΝΘΙΜΕ!

βλ. http://apollonios.pblogs.gr/2010/08/ans-kass-h-ekklhsia-me

ΦΙΜΩΝΟΥΝ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΑΠΙΚΟΥΣ ΚΛΗΡΙΚΟΥΣ - ΜΟΝΑΧΟΥΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἐγκύκλιος ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ στόχον καὶ Σεβ. Μητροπολίτας, οἱ ὁποῖοι ἐλέγχουν ἐπὶ δογματικῶν θεμάτων τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἀλλὰ καὶ τόν ἀναπτύσσοντα, πολύμορφον ἐλεγκτικὴν δρᾶσιν, διά τοῦ διαδικτύου Σεβ. Μητροπολίτην Αἰγιαλείας καὶ Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιον.

Ἡ ἀνακοίνωσις

Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς ἀνακοινώσεως τῆς Συνάξεως Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται (Β. Τιμ. β.9). Λάλει καί μή σιωπήσῃς (Πράξ. 18.9)

Ἡ διαπίστωση εἶναι καθολική καί θλιβερή. Στίς ἡμέρες μας ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου καί τῆς διακίνησης τῶν ἰδεῶν συστηματικά πολεμεῖται καί συρρικνώνεται. Τό σπουδαῖο αὐτό ἀνθρώπινο δικαίωμα, γιά τό ὁποῖο πολύ αἷμα χύθηκε στήν ἱστορική πορεία τοῦ σκεπτόμενου ἀνθρώπου, εἶναι παράλληλα καί θεῖο δικαίωμα, ὡς ἄμεσα συναπτόμενο μέ τόν πυρήνα τῆς θεόσδοτης ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Καί τό τραγελαφικό εἶναι ὅτι στήν ἐποχή μας τά τεχνικά μέσα διαδόσεως τοῦ λόγου, τῶν ἰδεῶν καί τῶν στοχασμῶν ὄχι μόνο πολλαπλασιάστηκαν ἀλλά, χάριν κυρίως τῆς ψηφιακῆς τεχνολογίας, ἔγιναν ταχύτατα. Τή στιγμή πού δημοσιεύεις τό λόγο σου, αὐτός, μέσω τοῦ διαδικτύου, γίνεται αὐθωρεί κτῆμα χιλιάδων ἄλλων ἀνθρώπων.

Αὐτή ἡ ἐκπληκτική σημερινή δυνατότητα ἔχει ἀνησυχήσει σφόδρα ὅσους δέν ἀγαποῦν τίς ἐλευθερίες. Ἡ Ἱστορία διδάσκει ὅτι τήν ἐλευθερία τοῦ λόγου φοβοῦνται κυρίως τά τυραννικά καθεστῶτα καί ὅσοι δέν θέλουν τόν ἀντίλογο καί τόν ἔλεγχο. Ἔτσι, μέσα ἀπό μεγάλα καί πολύπλοκα ἠλεκτρονικά συστήματα πού δημιουργοῦνται, γι' αὐτόν εἰδικά τό σκοπό, φιλτράροντα παγκοσμίως ἑκατομμύρια πληροφορίες ἀνά δευτερόλεπτο. Μέσα σέ μία «ὀργουελική» ἀτμόσφαιρα παρακολουθοῦνται καί ἐλέγχονται συνεντεύξεις, τηλεφωνήματα, γραπτά μηνύματα, κείμενα καί δημοσιεύματα.

Η.Π.Α. Εὐρώπη

Ἡ χειραγώγηση καί ὁ ἔλεγχος τῆς γνώμης καί τοῦ λόγου δέν σταματᾶ ἐκεῖ. Μέ μία προγραμματισμένη σειρά στίς Η.Π.Α. πρῶτα καί κατόπιν σέ ὅλα τά εὐρωπαϊκά κράτη (πράγμα πού ἐμφανῶς δείχνει ὅτι κάποιος καθοδηγεῖ) εἰσάγονται σχεδόν πανομοιότυπα νομοθετικά κείμενα, μέσω τῶν ὁποίων ἐπιχειρεῖται ὁ ἔλεγχος τοῦ λόγου καί τῆς κριτικῆς. Ὡς πρόσχημα προβάλλεται ἡ ἀνάγκη προστασίας τῶν κάθε εἴδους μειονοτήτων (ἐθνικῶν, φυλετικῶν, θρησκευτικῶν ἤ ἄλλων πεποιθήσεων, γενετήσιου προσανατολισμοῦ κ.ἄ.). Οἱ ἀπαγορεύσεις διατυπώνονται ἔντεχνα, ὥστε σέ τελικό ἀποτέλεσμα νά ἀπαγορεύεται νά ἐκφρασθεῖ κάποιος ἔστω καί ἐπιστημονικά, θεολογικά ἤ φιλοσοφικά, γιά θέματα ἱστορίας, θρησκείας καί ἐρωτικῆς συμπεριφορᾶς. Δέν εἶναι ὑπερβολή νά λεχθεῖ ὅτι ὁ ἐκκλησιαστικός ἄμβωνας δύσκολα πλέον καί ἀπό πολύ θαρραλέα χείλη ἱεροκήρυκα θά ἐκπέμψει ἔλεγχο γιά τίς σαρκικές ἁμαρτίες, πού τείνουν νά ἀντικαταστήσουν τό φυσιολογικό στήν ἐρωτική ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Δέν εἶναι μακριά ὁ καιρός πού μέ βάση τέτοιο νόμο θά ἀπαιτηθεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία νά διορθώσει τά ὑμνολογικά της κείμενα, ὥστε νά μή ἀκούγονται τά ἐνοχλητικά «... τῶν θεοκτόνων ὁ ἐσμός, Ἰουδαίων ἔθνος τό ἄνομον...» (Μακαρισμοί, Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν) ἤ τό «Ὀλέθριος σπεῖρα θεοστυγῶν, πονηρευομένων, θεοκτόνων συναγωγή...» (Τροπάριον Θ΄ ὠδῆς ἀπό τήν Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν). Στή Χώρα μας πολύ πρόσφατα τέθηκε σέ ἰσχύ ἀνάλογος νόμος (4285/2014 γιά τήν καταπολέμηση τοῦ ρατσισμοῦ καί τῆς ξενοφοβίας), δυστυχῶς μέ τήν ἀνύπαρκτη παρέμβαση τῆς Ἱεραρχίας μας.

Ἀνελευθερία

Οἱ ἐλεύθερα σκεπτόμενοι ἄνθρωποι βλέπουν καθημερινά τό πλέγμα τῆς ἀνελευθερίας καί τῆς φιμώσεως νά πυκνώνει. Ἀντιλαμβάνονται ὅτι δημιουργεῖται μία συνωμοσία κατά τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου, μία φίμωση τῶν φωνῶν πού ἐλέγχουν τό ψεῦδος καί ὑποδεικνύουν τό ὀρθό, σέ κάθε ἐπίπεδο καί κυρίως σέ ἐπίπεδο θεολογίας καί δογμάτων, ὅπου ἑδράζεται ἡ ὄντως Ζωή. Ὅλο αὐτό πού ἐπιχειρεῖται εἶναι καί πονηρό καί ἐγκληματικό κατά τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας. Εἶναι σατανικό. Εἶναι φασιστικό. Στή Σοβιετική Ἕνωση εἶχαν ἀπαγορεύσει τό ἐλεύθερο κήρυγμα στούς ναούς. Εἶχαν ἀπαγορεύσει τή δημοσίευση τοῦ θεολογικοῦ λόγου. Αὐτός ὁ λόγος κυρίως τούς πείραζε, ὅπως πείραζε τούς γραμματεῖς καί φαρισαίους, πού δέν ἀφηναν τούς ἀποστόλους νά κηρύττουν στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλά τό Ἴδιο τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐμπνέει καί λέγει διά τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ὅτι «ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται», ὅπως ὁ Ἴδιος ὁ Χριστός τοῦ ἔδωσε τήν ἐντολή «λάλει καί μή σιωπήσῃς».

Ἡ Ἱεραρχία

Δυστυχῶς, ὅμως, συνεργός στήν γενικότερα ἐπιχειρούμενη φίμωση τοῦ λόγου ἔρχεται νά προστεθεῖ καί ἡ ἴδια ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐπιχειρεῖ τή φίμωση, τόν ἔλεγχο καί τόν περιορισμό τοῦ θεολογικοῦ λόγου καί ἀντίλογου, πού ἐκφέρεται ἀπό τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας μέσω τοῦ διαδικτύου καί τῶν ἱστοχώρων, μπλόγκ κ.ἄ. τά ὁποῖα διατηροῦν, ὡς ἐλεύθεροι Ἕλληνες πολίτες, οἱ κληρικοί καί μοναχοί, ἀλλά καί λαϊκοί εἴτε στό ὄνομα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὀργανωτικῆς ὑποδιαιρέσεως πού ἀνήκουν (ἐνορία, μονή) εἴτε στό προσωπικό τους ὄνομα. Μέ τό πρόσχημα τῆς τάξης στό ἐκκλησιαστικό διαδίκτυο, ἐπιχειρεῖ νά περιορίσει τό περιεχόμενό τους σέ ἀνούσιες δημοσιεύσεις προγραμμάτων ἐκκλησιαστικῶν ἀκολουθιῶν, ἱστορικῶν πληροφοριῶν καί ἄλλων ἀνώδυνων ἐκκλησιαστικῶν ἤ θεολογικῶν κειμένων, γιά τά ὁποῖα ἡ σύγχρονη θεολογική πραγματικότητα δέν θέτει καυτές ἀμφισβητήσεις καί κριτικές. Νά τά περιορίσει δηλαδή σέ ἕνα ἀνώδυνο πλαίσιο. Οὐσιαστικά νά καταργήσει τό ζωντανό θεολογικό λόγο καί τόν ἔλεγχο τῶν κακῶς ἐχόντων.

Σήμερα, εἰδικά, ὅπου πολλά ἀλλοιώνονται καί μεταβάλλονται συγκρινόμενα μέ τά μέχρι χθές γνωστά καί παραδεδομένα, σήμερα πού οἱ αἱρέσεις πᾶνε νά «ἐξισωθοῦν μέ τήν ἀλήθεια, θά 'πρεπε νά «τρέχει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καί νά δοξάζεται» σαφῶς μέσα ἀπό κάθε σύγχρονο μέσο. Διαφορετικά θά ἰσχύσει πάλι αὐτό πού εἶπε ὁ Χριστός ὅτι: «οἱ υἱοί τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι (δηλ. πιό ἔξυπνοι) ὑπέρ τούς υἱούς τοῦ φωτός εἰς τήν γενεάν τήν ἑαυτῶν εἰσι» (Λουκ. κεφ. 16,8). Αὐτοί διαδίδουν τίς πλάνες, τίς βρωμιές τους καί τά ἐγκλήματά τους μέ ὅποιο τρόπο μποροῦν καί ἐμεῖς φιμώνουμε τά στόματα τοῦ ἀληθινοῦ λόγου.

Κριτική εἰς τήν ἐγκύκλιον

Τήν 15η Ἰανουαρίου 2015 ἐκδόθηκε καί ἀπεστάλη ἁρμοδίως πρός ἐκτέλεση τό ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 187 καί διεκπ. 79 «Ἐγκύκλιον Σημείωμα» τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ θέμα «Λειτουργία ἱστοσελίδων ἐκ μέρους ἐκκλησιαστικῶν φορέων καί ἐκ μέρους κληρικῶν καί μοναχῶν». Μέ τήν ἐγκύκλιο αὐτή ἐπιτρέπεται ἡ λειτουργία στό διαδίκτυο ἱστοσελίδων Ἐνοριῶν, Ἱερῶν Μονῶν, Ἱερῶν Προσκυνημάτων καί λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἱδρυμάτων, δηλαδή ὅλων ἀνεξαίρετα τῶν ὀργανωτικῶν δομῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐξαιρετικά καί μόνο ἄν προηγουμένως ἔχουν λάβει τήν ἔγκριση τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου (οὐσιαστικά τοῦ Μητροπολίτη) καί ἐφόσον ἡ θεματολογία τῶν ἀναρτήσεών τους περιορίζεται «στήν ἐνημέρωση τοῦ κοινοῦ γιά τή λειτουργική ζωή τῆς Ἐνορίας (πρόγραμμα ἀκολουθιῶν) καί τήν ἐν γένει πνευματική ζωή καί φιλανθρωπική δράση της ... ἤ τήν ἱστορία τοῦ οἰκείου Ναοῦ. Πρός τόν σκοπό αὐτό ἐπιτρέπεται καί ἡ δημοσίευση ἢ ἀναδημοσίευση δόκιμων θεολογικῶν κειμένων γιά τούς ἐνδιαφερόμενους ἀναγνῶστες (κειμένων ἑρμηνευτικῶν, κηρυγμάτων κ.λπ.)». Προστίθεται δέ στούς ὅρους λειτουργίας γιά τίς ἱστοσελίδες πού θά λάβουν ἔγκριση α) ὅτι δέν θά προβαίνουν στήν προσωπική προβολή λαϊκοῦ ἤ κληρικοῦ καί β) ἡ αὐτονόητη προϋπόθεση, γιά τήν ὁποία κανείς δέν ἔχει ἀντίρρηση ἀφοῦ τήν ἐπιβάλλει ἡ κείμενη πολιτειακή ποινική νομοθεσία, ὅτι «δέν θά προβαίνουν στήν προσβολή τῆς τιμῆς καί τῆς ὑπολήψεως οὐδενός προσώπου λαϊκοῦ ἤ κληρικοῦ».

Ἡ αἰτιολογία γιά τόν ἔλεγχο καί τήν ποδηγέτηση τοῦ περιεχομένου τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοσελίδων κ.λπ. παρατίθεται στήν ἀρχή τῆς ἐγκυκλίου καί ἔγκειται στίς διαπιστώσεις ὅτι: **α)** «ἡ μέσω τοῦ διαδικτύου ἀπόπειρα ἀσκήσεως ποιμαντικῆς ἐκ μέρους τῶν ἐφημερίων, ὅσο καλοπροαίρετη καί ἄν εἶναι, δέν εἶναι δυνατόν νά ὑποκαταστήσει τήν ζῶσα, βιωματική σχέση τῶν πιστῶν μεταξύ τους καί μέ τόν Ἐφημέριο ἐντός τοῦ πλαισίου τῆς ἐνορίας ὡς ἐνεργοῦ κυττάρου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς». **β)** «Ἐπί πλέον σέ καμία περίπτωση δέν πρέπει μέσω τῆς λειτουργίας τέτοιων ἱστοσελίδων νά δίδεται ἡ πλαστή ἐντύπωση ... ὅτι ἡ ἐπίσκεψη σέ ἱστοσελίδες τοῦ εἴδους ἀναπληροῖ τή συμμετοχή τους στή λειτουργική ζωή ἤ ὅτι ἀποτελεῖ εἶδος ἤ ἐκδήλωση πίστευς...».

Εἶναι φανερό ὅτι ἡ παρατιθέμενη αἰτιολογία τελεῖ σέ λογική ἀνακολουθία μέ τόν ἐπιδιωκόμενο σκοπό. Φυσικά καί ἡ διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί ἡ γενικότερη θρησκευτική ἐνημέρωση τῶν πιστῶν μέσω ἐκκλησιαστικῶν ἱστοσελίδων «δέν εἶναι δυνατόν νά ὑποκαταστήσει τήν ζῶσα, βιωματική σχέση τῶν πιστῶν μεταξύ τους καί μέ τόν Ἐφημέριο ἐντός τοῦ πλαισίου τῆς ἐνορίας». Οὔτε κανείς, στοιχειωδῶς σώφρων ἄνθρωπος, πιστεύει ὅτι «**ἡ ἐπίσκεψη σέ ἱστοσελίδες τοῦ εἴδους ἀναπληροῖ τή συμμετοχή τους στή λειτουργική ζωή**». Οὔτε κάποια ἱστοσελίδα τόλμησε νά ὑποστηρίξει κάτι ἀνάλογο. Ἄν παρά ταῦτα κάποιοι πιστεύουν τά ἀντίθετα, αὐτό δέν δικαιολογεῖ ὡς ἀναγκαῖο μέτρο τόν ἐξοντωτικό ἔλεγχο λειτουργίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοσελίδων πού οὐσιαστικά ἰσοδυναμεῖ μέ «φίμωση». Ἡ στρεβλή πεποίθηση περί τῶν ἀνωτέρω θά ἔπρεπε νά ἀρθεῖ μέ τίς κατάλληλες εἰσηγήσεις καί διδασκαλίες ἐντός τῶν **ἐλεύθερα λειτουργούντων** ἱστοσελίδων, καί ὄχι μέ τήν κατάργηση αὐτῶν.

Προσχηματική

Εἶναι φανερό, λοιπόν, ὅτι ἡ ἀνωτέρω, ἐλάχιστα πειστική, αἰτιολόγηση τοῦ ληφθέντος περιοριστικοῦ μέτρου εἶναι προσχηματική. Μέ πρόσχημα αὐτές τίς διαπιστώσεις, ἡ Ἱερά Σύνοδος προβαίνει στόν οὐσιαστικό ἔλεγχο τῆς λειτουργίας καί τοῦ περιεχομένου ὅλων ἀνεξαίρετα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοσελίδων, ὄχι γιατί ὑπάρχει κίνδυνος «νά ὑποκαταστήσουν τήν ζῶσα, βιωματική σχέση τῶν πιστῶν μεταξύ τους καί μέ τόν Ἐφημέριο ἐντός τοῦ πλαισίου τῆς ἐνορίας», ἀλλά γιατί κάποιοι στήν Ἱερά Σύνοδο ἐνοχλοῦνται ἀπό τό περιεχόμενο συγκεκριμένων ἀναρτήσεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοσελίδων.

Τό εἶδος καί τό περιεχόμενο τῶν ἐνοχλητικῶν αὐτῶν ἀναρτήσεων θά καταδείξει καί τόν ἀληθινό λόγο γιά τόν ὁποῖο ἐπιχειρεῖται ἡ φίμωση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ διαδικτύου.

Φυσικά πρέπει νά ἐξαιρέσει κανείς ἀπό τήν κατηγορία τῶν ἐνοχλητικῶν ἀναρτήσεων, τίς δημοσιευόμενες πληροφορίες γιά τά τρέχοντα ἐκκλησιαστικά νέα, γιά τά προγράμματα καί τήν ὅλη δράση τῶν ἐνοριῶν κ.λπ., καθώς καί τή δημοσίευση καθολικά ἀποδεκτῶν θεολογικῶν κειμένων καί κηρυγμάτων. Τό περιεχόμενο αὐτῶν εἶναι ἀνώδυνο. Γι' αὐτό, ἄλλωστε, καί ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐπιδιώκει νά περιοριστοῦν στό ἑξῆς, ὅσες ἱστοσελίδες θά λάβουν τήν ἔγκριση, σέ τέτοιου εἴδους ἀποκλειστικά ἀναρτήσεις καί δημοσιεύσεις.

Ὡς «ἐνοχλητικαί»

Γιά ὅποιον παρακολουθεῖ τή λειτουργία καί τό περιεχόμενο τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοσελίδων εὔκολα γίνεται ἀντιληπτό τό εἶδος τῶν «ἐνοχλητικῶν» στήν Ἱεραρχία ἀναρτήσεων καί δημοσιεύσεων. Εἶναι αὐτές πού ἐλέγχουν καί καυτηριάζουν τά κακῶς κείμενα σέ σχέση μέ τά παραδεδομένα. Εἶναι αὐτές πού ἐλέγχουν τήν ἐκκοσμίκευση τῆς καθόλου ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καί ἰδιαίτερα τῶν κληρικῶν κάθε βαθμοῦ καί δικαιοδοσίας. Ἀκόμη πιό πολύ ἐνοχλοῦν οἱ ἱστοσελίδες πού φιλοξενοῦν καί διακινοῦν ἀπόψεις κατά τῆς ἐκκλησιολογικῆς αἱρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τῶν «συμπροσευχῶν» κάθε εἴδους καί τῶν συναφῶν δογματικῶν ἀποκλίσεων ἀπό τά ὀρθά, ὅπως τά περί «βαπτισματικῆς θεολογίας», «θεωρίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν κλάδων», «ἀδελφῶν ἐκκλησιῶν» κ.λπ. Ἐνοχλοῦν ἐκεῖνες οἱ ἱστοσελίδες πού ἔχουν τό θάρρος νά διαδίδουν καί νά ὁμολογοῦν τά ὀρθά, «ἐπόμενοι τοῖς ἁγίοις πατράσιν». Σ' αὐτές τίς δημοσιεύσεις ἀποβλέπει τό «'**Εγκύκλιον Σημείωμα**» νά ἐπιβάλλει τό νόμο τῆς σιωπῆς.

Ἀφοῦ ἐντοπίσαμε τίς ἀληθινές προθέσεις καί ἐπιδιώξεις τῶν συντακτῶν τοῦ «'**Εγκυκλίου Σημειώματος**», μένει νά ἀναλύσουμε τό δεύτερο μέρος αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου ἀποδέκτες εἶναι οἱ «**κληρικοί παντός βαθμοῦ καί μοναχοί**», οἱ διατηροῦντες προσωπικές ἱστοσελίδες θρησκευτικοῦ περιεχομένου. Οἱ προσωπικές αὐτές ἱστοσελίδες εἶναι οἱ πλέον ἐνοχλητικές καί ἀνεπιθύμητες στούς συντάκτες τοῦ «'**Εγκυκλίου Σημειώματος**» ἀφοῦ ὡς προσωπικές δέν μποροῦν νά ἐλεγχθοῦν μέσω προηγούμενης «ἐγκρίσεως» ὅπως οἱ ἐνοριακές κ.λπ. Σ' αὐτές κυρίως κατατείνει καί στοχεύει τό «'**Εγκύκλιον Σημείωμα**» καί γι' αὐτές διαθέτει τό μεγαλύτερο μέρος τοῦ περιεχομένου του.

Περί δικαιωμάτων

Ἀντιλαμβάνονται (οἱ συντάκτες τοῦ '**Εγκυκλίου Σημειώματος**) ὅτι οἱ κληρικοί αὐτοί καί οἱ μοναχοί, πού θά ἐκφρασθοῦν ἐλεγκτικά γιά ὅσα ἀνωτέρω ἐντοπίσαμε ὡς ἐνοχλητικά, θά ἀντιτάξουν στήν ἐπιχειρούμενη φίμωσή τους τό ἀναφαίρετο συνταγματικό δικαίωμα κάθε Ἕλληνα πολίτη τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου ὡς στοιχεῖο τῆς ἐλεύθερης ἀναπτύξεως τῆς προσωπικότητάς του (ἄρθρο 5 Συντ.), τό δικαίωμα στήν πληροφόρηση καί τῆς συμμετοχῆς στήν Κοινωνία τῆς Πληροφορίας (ἄρθρο 5Α Συντ.). Θά ἀντιτάξουν ἐπίσης σθεναρά καί τό δικαίωμά τους νά ἐκφράζουν καί νά διαδίδουν προφορικά, γραπτά καί διά τοῦ τύπου (ἄλλωστε τύπος εἶναι καί οἱ ἀναρτήσεις στό διαδίκτυο) τούς στοχασμούς τους, τηρώντας φυσικά τούς νόμους τοῦ Κράτους. Ἄλλωστε, ὁ τύπος (καί ὁ ἠλεκτρονικός) εἶναι ἐλεύθερος, ἐνῶ ἡ λογοκρισία καί κάθε ἄλλο προληπτικό μέτρο ἀπαγορεύεται (ἄρθρο 14 παρ. 1 καί 2 Συντ.). Προκαταβολικά ἀναφέρουμε ὅτι οἱ ἀπαγορεύσεις πού εἰσάγει τό «Ἐγκύκλιο Σημείωμα» στήν οὐσία συνιστοῦν «προληπτικό μέτρο» κατά τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου καί γι' αὐτό εἶναι εὐθέως ἀντίθετες πρός τό Σύνταγμα καί ἐπομένως παράνομες.

Γιά τό λόγο αὐτό οἱ συντάκτες τοῦ «Ἐγκυκλίου Σημειώματος» προβαίνουν σέ μία αὐθαίρετη καί ἀστήρικτη διαπίστωση καί στή συνέχεια σέ μία εὐθεῖα ἀπειλή:

Αὐτοσυμπεραίνουν αὐθαίρετα ὅτι οἱ κληρικοί καί οἱ μοναχοί, προσελθόντες στόν κλῆρο ἤ στό μοναχισμό, παύουν νά ἔχουν πλήρη τά ὡς ἄνω συνταγματικά δικαιώματα στοχασμοῦ, λόγου καί ἐλευθερίας τοῦ τύπου, διότι γενόμενοι κληρικοί καί μοναχοί ὄχι μόνο ἔχουν ὑποχρέωση αὐτοπεριορισμοῦ τῶν δικαιωμάτων τους αὐτῶν, ἀλλά ἐπί πλέον τελοῦν καί σέ «εἰδική κυριαρχική σχέση» μέ τόν προσωπικό τους ἐπίσκοπο, χωρίς περαιτέρω νά ἐξειδικεύουν ποία εἶναι καί τί περιεχόμενο ἔχει αὐτή ἡ «κυριαρχική σχέση». Ἐξικνεῖται μέχρι πλήρους νομικῆς ὑποταγῆς ἤ ἡ σχέση αὐτή ἔχει καθαρά πνευματικό περιεχόμενο; Ὁ ἐπίσκοπος εἶναι γιά τόν κληρικό πατέρας καί ἡ σχέση πατρική καί πνευματική ἤ εἶναι διοικητικός προϊστάμενος καί ἡ σχέση τους ὑπαλληλική καί διοικητική; Καί ὅταν ὁ διαχειριστής τῆς ἱστοσελίδας εἶναι ὁ ἴδιος ἐπίσκοπος (καί μάλιστα ἐνοχλητικός, ὅπως ὁ Ἅγιος Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιος), τότε πρός ποῖον τελεῖ σέ «εἰδική κυριαρχική σχέση» γιά νά τόν ἐλέγξει; Πρός τήν Ἱερά Σύνοδο ἤ τόν Πατριάρχη;

Συνεχίζοντας, τό «'Εγκύκλιον Σημείωμα» ἐπικαλεῖται τίς ὑποχρεώσεις πού πηγάζουν ἀπό τήν ἰδιότητα τοῦ κληρικοῦ καί τοῦ μοναχοῦ, γιά νά καταλήξει στήν ὀρθή κατ' ἀρχήν διαπίστωση ὅτι ὁ λόγος αὐτῶν δέν πρέπει νά εἶναι διχαστικός, προπαγανδιστικός, παραταξιακός, ἐμπαθής, προσβλητικός γιά τήν τιμή ὁποιουδήποτε ἄλλου, σχισματικός πρός τόν ἐπιχώριο ἐπίσκοπο ἤ ἄλλους ἐκκλησιαστικούς ἡγέτες. Μέχρι ἐδῶ, ἄν καί οἱ ἀνωτέρω ἔννοιες τίθενται σέ γενικό καί ἀφηρημένο ἐπίπεδο, θά μποροῦσε κάποιος νά συμφωνήσει μέ τίς προτροπές αὐτές. Ὅποιος κληρικός ἤ μοναχός ἐκφράζεται ἐμπαθῶς, προσβλητικά, διχαστικά κ.λπ., πρέπει νά κληθεῖ σέ ἐπανόρθωση καί, ἄν ἐπιμείνει καί στοιχειοθετεῖται βάσιμα ἐκκλησιαστικό ἤ ποινικό ἀδίκημα, τό λόγο ἔχουν τά ἐκκλησιαστικά καί ποινικά δικαστήρια. Τό πρᾶγμα εἶναι ἁπλό καί δέν εἶχε χρεία εἰδικοῦ «'Εγκυκλίου Σημειώματος».

Θὰ ἐφιμώνατε τούς Ἁγίους Πατέρας;

Ἡ ἔντεχνη ὅμως αὐτή ἀοριστία στή διατύπωση ἀφήνει ἀνοιχτό τό πεδίο γιά παρερμηνεῖες καί αὐθαιρεσίες.

Εἶναι λόγος ἐμπαθής καί προσβλητικός ἐκεῖνος μέ τόν ὁποῖο ἐλέγχονται πρόσωπα καί καταστάσεις γιά ἐκκοσμίκευση καί ἐγκατάλειψη τῶν ὀρθοδόξων προτύπων; Εἶναι λόγος παραταξιακός, προπαγανδιστικός καί σχισματικός ἐκεῖνος, μέ τόν ὁποῖο ἐλέγχονται ἱεράρχες καί πνευματικοί ταγοί γιά νόθευση τῶν ὀρθόδοξων δογμάτων, γιά νόθευση τῆς ὀρθόδοξης ἐκκλησιολογίας, γιά οἰκουμενισμό καί ἀπροϋπόθετο δογματικά φιλενωτισμό;

Αὐτή ἡ ἔντεχνη ἀοριστία τοῦ «'**Εγκυκλίου Σημειώματος**» γιά τούς παραπάνω ὅρους εἶναι πρᾶγμα πονηρό!

Ὑπό τό ἀόριστο καί πονηρό αὐτό πρίσμα καταλαβαίνουμε ὅτι πιθανόν **ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός**, ὄντας μειοψηφία, δέν θά ἔπρεπε νά ἐκφέρει δημόσιο λόγο (γραπτό ἤ προφορικό, καί μέ τό διαδίκτυο ἄν ὑπῆρχε, δέν ἔχει σημασία τό μέσο) καί νά διαφοροποιηθεῖ ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορα, τοῦ πατριάρχη καί τῶν συνεπισκόπων του, στή **Σύνοδο τῆς Φερράρας – Φλωρεντίας**, ἀλλά νά ἀποδεχθεῖ τήν «ψευδοένωση» καί νά ὑπογράψει ἀπό εὐγένεια καί πολιτισμό, ἀπό διπλωματία καί ἀβροφροσύνη ἴσως, γιατί ὄχι καί ἀπό τό φόβο διώξεων, τό ἐπάρατο χαρτί τῆς συμφορᾶς. Ἡ ἁγία ὁμολογιακή του ἄρνηση νά ὑπογράψει καί ἡ διατύπωση τῆς ἀντίθετης μέ τούς πολλούς θέση του θά μποροῦσε νά εἶναι «λόγος παραταξιακός, προπαγανδιστικός καί σχισματικός πρός τόν ἐπιχώριο ἐπίσκοπο ἤ τούς ἄλλους ἐκκλησιαστικούς ἡγέτες»;

Παρομοίως καί **ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος** δέ θά ἔπρεπε νά καταφερθεῖ κατά τῆς αὐτοκράτειρας καί τῶν κυριῶν τῆς ἀτιμίας πού τήν περιέβαλαν, ἀλλά νά ἀσχοληθεῖ μόνο μέ τά πνευματικά του. Γιατί νά ἀσχολεῖται μέ ἀλλότρια θέματα; Καλόγερος δέν ἦταν; Οἱ ἐλεγκτικοί, λοιπόν, λόγοι του πού ὅλη ἡ Ὀρθοδοξία καί ὄχι μόνο διαβάζει καί θαυμάζει, ἀν τούς ἔλεγε σήμερα ἀπό τό διαδίκτυο ἀπευθυνόμενος στούς ἰσχυρούς τῆς Γῆς καί τούς παραβάτες τῶν δογμάτων τῆς Ἐκκλησίας του, θά μποροῦσε νά εἶναι «λόγος διχαστικός, ἐμπαθής, παραταξιακός, προπαγανδιστικός καί σχισματικός»;

Οὔτε ἐπομένως **ὁ Μ. Βασίλειος** ἔπρεπε νά καταφέρεται κατά τῶν πλουσίων, οὔτε **ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης** κατά τῶν κακῶς κειμένων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀτμόσφαιρας. Οἱ Στουδίτες μοναχοί, πρίν ὑπερασπισθοῦν καί μέ τό λόγο τήν ὀρθοδοξία ἀπό τήν αἵρεση, θά ἔπρεπε νά ζητήσουν καί νά λάβουν πρῶτα τήν ἔγκριση τῆς τότε Ἱεραρχίας, τίς κακοδοξίες τῆς ὁποίας ἀντέκρουαν; Εἶναι βέβαιο ὅτι ἄν τή ζητοῦσαν, θά λάμβαναν τήν ἀπάντηση ὅτι ἀπαγορεύεται, γιατί ὁ λόγος τους εἶναι «λόγος διχαστικός, προπαγανδιστικός, παραταξιακός, ἐμπαθής, προσβλητικός γιά τήν τιμή ὁποιουδήποτε ἄλλου, σχισματικός πρός τόν ἐπιχώριο ἐπίσκοπο ἤ ἄλλους ἐκκλησιαστικούς ἡγέτες»;

Προφανῶς καί **ὁ Τίμιος Πρόδρομος** δέν θά ἔπρεπε νά ἐλέγξει τόν Ἡρώδη κι ἀς ἔδινε τό κακό παράδειγμα σέ ἕνα ὁλόκληρο λαό. Νά ἤμενε καλύτερα στήν ἔρημο νά κάνει προσευχή. Μήπως κι ὁ Χριστός δέν θά ἔπρεπε νά πεῖ τά φοβερά «οὐαί» στήν ἐκκλησιαστική ἱεραρχία τοῦ καιροῦ του; Αὐτός καί ἄν δέν ἦταν λόγος ἐμπρηστικός. (Λουκ. 12,49: Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπί τήν γῆν καί τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη;)

Ἢ θά ἐφιμώνατε τούς Γέροντες;

Καί γιά νά ἔλθουμε σέ πιό συγκεκριμένα καί σύγχρονα παραδείγματα:

Ὁ λόγος τοῦ μακαριστοῦ Γέροντα τῆς Κεχαριτωμένης ἀρχιμ. **Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου**, ἑνός καθολικά ἀποδεκτοῦ γιά τήν ἀρετή του ἀνδρός, τόν ὁποῖο διατύπωσε μέ ἐπιστολές καί δημοσιεύσεις γιά τόν ἔλεγχο τῶν οἰκουμενιστικῶν κινήσεων τοῦ Πατριάρχη Ἀθηναγόρα, ἄν ζοῦσε σήμερα καί τόν ἐπαναδιατύπωνε κατά τῶν ἀκόμη μεγαλύτερων οἰκουμενιστικῶν βημάτων τοῦ νῦν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχη Βαρθολομαίου μέσω καί τοῦ διαδικτύου, θά ἐνέπιπτε ἤ ὄχι στά ὅρια τοῦ «παραταξιακοῦ, προπαγανδιστικοῦ καί σχισματικοῦ» λόγου τοῦ Ἐγκυκλίου Σημειώματος;

Τέλος, οἱ δημοσιευμένες ἐπιστολές τοῦ πρόσφατα ἁγιοκατατάχθέντος **Ὁσίου Γέροντος Παϊσίου τοῦ Ἁγιορείτου**, μέ τίς ὁποῖες ἐλέγχει μέ παρρησία τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη Ἀθηναγόρα, ἐκφράζοντας τήν ἀγωνία του γιά τίς φιλενωτικές ἐνέργειές του, καθώς καί ἡ σύνολη ἀντιοικουμενιστική στάση του, πῶς θά ἐκτιμηθοῦν ἀπό τούς συντάκτες Ἱεράρχες τοῦ «Ἐγκυκλίου Σημειώματος»; Θά δεχθοῦν νά τίς δημοσιεύσει ὁ ἐπίσημος ἱστοχῶρος τῆς Ἐκκλησίας ἤ θά λογοκρίνουν τόν Ὅσιο καί θά θεωρηθεῖ ὁ λόγος του «λόγος διχα

Ἀρχιεπίσκοπος: «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες ἕνωσαν τὸν Ἑλληνισμὸ καὶ τὴν Ὀρθοδοξία»

Συμφώνως πρὸς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν διαδικτυακὸν ἱστότοπον «Ρομφαία» ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30ήν Ἰανουαρίου:

«Τοὺς προβληματισμοὺς γιὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα καὶ τὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ νεολαία σήμερα συζήτησε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μὲ ἐκπαιδευτικοὺς ποὺ βρέθηκαν στὸν Ναὸ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στὰ Πετράλωνα.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶχε γόνιμο διάλογο μὲ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς καί, νωρίτερα, εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ μιλήσει στὰ πολλὰ παιδιὰ ποὺ βρέθηκαν στὸ Ναό.

«Νὰ προσέχουμε τὶς ρίζες μας, γιατί χωρὶς αὐτὲς δὲν θὰ ἔχουμε καρποὺς» τόνισε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

«Τιμοῦμε τοὺς Ἁγίους, γιὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσουμε γιὰ ὅσα προσφέρουν στὸν κόσμο καὶ στὸν καθένα ἀπὸ μᾶς, ἀλλὰ καὶ νὰ ψηλαφήσουμε τὴ ζωή τους, γιὰ νὰ παραδειγματιστοῦμε», εἶπε.

«Στὸ διάβα τῆς ἱστορίας βλέπουμε τὴν κοινοτικὴ ζωή, ποὺ κράτησε ὄχι μόνο τὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἑλληνισμό. Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες γιορτάζονταν χωριστά. Ὁ καθένας γιὰ τὴν δική του προσφορὰ καὶ τὰ δικά του χαρίσματα, ἀλλὰ ἐδῶ καὶ χίλια χρόνια γιορτάζουμε τοὺς τρεῖς Ἁγίους μαζί, γιὰ νὰ τιμήσουμε τὰ γράμματα, τὴ γνώση, τὴν σοφία».

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, στὴ συνέχεια, ἀναφέρθηκε στὴ ζωὴ καὶ στὸ ἔργο τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἐπεσήμανε πὼς «οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες ἕνωσαν δύο κόσμους μέσα σὲ αὐτὸν τὸν τόπο, σὲ αὐτὴν τὴν πατρίδα, τὸν ἑλληνισμὸ καὶ τὴν Ὀρθοδοξία. Ἔδωσαν τὴν δυνατότητα νὰ γίνει μὲ σωστὸ τρόπο ἡ ἐκμάθηση καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ζωή».

Μιλώντας σὲ γονεῖς καὶ ἐκπαιδευτικοὺς τόνισε, πὼς δὲ χρειάζεται νὰ μάθουν στὰ παιδιά τους νὰ τὰ ἔχουν ὅλα, ἀλλὰ μόνο τὰ χρήσιμα. Καλοῦνται, βέβαια, νὰ σέβονται τὰ παιδιά τους καὶ νὰ μὴ διστάζουν νὰ τοὺς ζητοῦν συγγνώμη, ὅταν σφάλλουν.

Τέλος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εὐχήθηκε οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες νὰ δίνουν σοφία στὰ παιδιὰ καὶ στοὺς δασκάλους καὶ ἀνέφερε πὼς "ὑπάρχουν δύο εἰδῶν σοφίες, ἡ κοσμικὴ σοφία ποὺ προσφέρουν τὰ σχολεῖα καὶ τὰ πανεπιστήμια, ἡ ὁποία μᾶς χρειάζεται καὶ πρέπει νὰ τὴν ἀναζητοῦμε, ὑπάρχει ὅμως καὶ ἡ ἄνωθεν Σοφία, ἀπὸ τὴν πραγματικὴ ἐκκλησιαστικὴ ζωή. Ἐκεῖ ποὺ συναντῶνται τὰ δύο εἴδη σοφίας δημιουργεῖται ὁ χαρισματικὸς ἄνθρωπος"».

Ὑποσχέσεις ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ἱεροσολύμων διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων τοῦ Πατριαρχείου

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐξεδόθη τὴν 29ην Ἰανουαρίου ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωσις:

«Τήν Δευτέραν, 13ην/26ην Ἰανουαρίου 2015, ὁ Δήμαρχος Ἱεροσολύμων κ. Νίρ Μπαρκάτ μετά συνεργατῶν αὐτοῦ ἐπεσκέφθη τό Πατριαρχεῖον.

Τόν κ. Δήμαρχον καί τό κλιμάκιον αὐτοῦ ἐδέχθη ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετά Πατέρων Ἀγιοταφιτῶν. Εἰς τό πλαίσιον τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ἔλαβε χώραν ἐνδιαφέρουσα συζήτησις περί τῆς ἀσφαλοῦς προσβάσεως καί διαμονῆς τῶν προσκυνητῶν εἰς τά Ἱεροσόλυμα καί τήν λοιπήν Ἁγίαν Γῆν καί περί τῆς διευκολύνσεως προσελεύσεως αὐτῶν εἰς τήν Τελετήν τοῦ Ἁγίου Φωτός τό Μέγα Σάββατον.

Μνεία ὡσαύτως ἐγένετο καί περί τῆς ἐπιλύσεως τῶν δημιουργουμένων εἰς βάρος τοῦ Πατριαρχείου προβλημάτων εἰς τό Προσκύνημα τῆς Ἁγίας Σιών ὑπό τῶν γειτόνων αὐτοῦ.

Εἰς τήν συνάντησιν αὐτήν ὁ κ. Δήμαρχος ἐξεδήλωσε τήν διάθεσιν αὐτοῦ διά τήν ἀποτελεσματικήν καταπολέμησιν τῶν φαινομένων βίας, τῶν διαταρασσόντων τήν ἤρεμον ζωήν τῶν πολιτῶν τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ἐπί τῇ ἐπισκέψει ταύτῃ ὁ Δήμαρχος προσέφερεν εἰς τόν Μακαριώτατον κάλαθον χριστουγεννιάτικων γλυκισμάτων, ὁ δέ Μακαριώτατος εἰς τόν κ. Δήμαρχον ἀργυρᾶν Ἑπτάφωτον Λυχνίαν».

Ἀπεφυλακίσθη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀχρίδος κ. Ἰωάννης

Συμφώνως πρὸς πληροφορίας τοῦ «Ἀγιορείτικου βήματος», ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2αν Φεβρουαρίου ἀπεφυλακίσθη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀχρίδος κ. Ἰωάννης. Τό σχετικόν ρεπορτάζ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ὅπως ἀναφέρει ἡ ἱστοσελίδα echedoros-a.gr τὸ δευτεροβάθμιο δικαστήριο ἀπέρριψε τὴν ἔφεση τῆς Εἰσαγγελίας, γιὰ ἀναστολὴ τῆς ἀπόφασης ἀπελευθέρωσης. Τὸ Ἐφετεῖο ἔκρινε ὅτι τὸ δικαστήριο ἐνήργησε σωστὰ καὶ ἔκανε δεκτὴ τὴν πρόταση τοῦ Διευθυντῆ τῶν Φυλακῶν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή του ὑπὸ προϋποθέσεις».

Τὸ Ποινικὸ Δικαστήριο πρὶν ἀπὸ τρεῖς ἑβδομάδες ἀποφάσισε τὴν ἀποφυλάκιση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννη μὲ ἀναστολή, ἀλλὰ ἡ Εἰσαγγελία ἔκανε ἔφεση στὴν ἀπόφαση αὐτή.

Τώρα ἡ ἀπόφαση ἀπελευθέρωσης τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννη εἶναι ὁριστικὴ κι ἐδῶ καὶ λίγη ὥρα εἶναι πάλι ἐλεύθερος».

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Σερβίας ἐχαιρέτισαν τὴν ἀποφυλάκισίν του. Συμφώνως πρὸς τὴν «Ρομφαίαν» (3ης Φεβρουαρίου):

«Σὲ κοινὴ ἀνακοίνωση τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν τῶν δύο αὐτῶν χωρῶν γίνεται ἰδιαίτερη ἀναφορὰ στὶς προσπάθειες τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας γιὰ τὴν ἀποφυλάκιση τοῦ Ἰωάννη καὶ στὴν ἐπίσκεψη ποὺ εἶχε πραγματοποιήσει στὰ Σκόπια γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ὁ ἐπικεφαλῆς τοῦ Τμήματος Ἐξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ἰλαρίων, ὁ ὁποῖος εἶχε στὰ τέλη τοῦ προηγούμενου ἔτους συναντήσεις μὲ τὸν πρόεδρο τῆς ΠΓΔΜ Γκιόρκι Ἰβάνοφ, τὸν πρωθυπουργὸ Νίκολα Γκρουέφσκι καὶ τὸν ἐπικεφαλῆς τῆς ἀποκαλούμενης "Μακεδονικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας", ἡ ὁποία δὲν ἀναγνωρίζεται ἀπὸ καμία Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τοῦ κόσμου, Στέφανο, ζητώντας ἀπὸ αὐτοὺς νὰ ἀσκήσουν τῆς ἐπιρροή τους γιὰ τὴν ἀποφυλάκιση τοῦ Ἰωάννη.

Στὴν ἀνακοίνωση ἀναφέρεται ἀκόμη ὅτι ὁ Πατριάρχης Μόσχας Κύριλλος κάλεσε τὸν Ἰωάννη στὴ ρωσικὴ πρωτεύουσα γιὰ ἀποθεραπεία, μετὰ τὰ προβλήματα ὑγείας ποὺ ἐμφάνισε ἀπὸ τὸν ἐγκλεισμό του στὶς φυλακὲς τῶν Σκοπίων. Ὁ Ἰωάννης ἀποφυλακίστηκε, χθές, ὕστερα ἀπὸ τρία χρόνια στὶς φυλακὲς τῶν Σκοπίων κι ἐνῷ εἶχε καταδικαστεῖ ἀπὸ τὶς δικαστικὲς ἀρχὲς τῆς ΠΓΔΜ σὲ φυλάκιση 5,5 ἐτῶν».

Ὁ Σεβ. Φθιώτιδος διὰ τὴν ἀξίαν τῆς θείας Λατρείας καὶ τὴν ἱερότητα τῆς Κυριακῆς

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος ὁμιλῶν διά τὴν μεγάλην Δεσποτικὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἀξίαν τῆς θείας Λειτουργίας καὶ εἰς τὴν ἱερότητα τῆς Κυριακῆς ἀργίας. Πλέον συγκεκριμένως εἶπε:

«Ἡ θεία Λατρεία εἶναι ἡ ἐπικοινωνία τοῦ λαοῦ μὲ τὸ Θεὸ καὶ τοὺς Ἁγίους. Χριστιανὸς ποὺ δὲν συμμετέχει στὴ θεία Λατρεία εἶναι πεινασμένος καὶ διψασμένος πνευματικά, διότι δὲν νιώθει τὴν χαρὰ τῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἐκκλησιασμὸς καὶ ἡ συνειδητὴ βίωση τῆς Θείας Λειτουργίας δίνει μία ἄλλη διάσταση στὴ ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἐχθρός τοῦ Θεοῦ, ὁ διάβολος μισεῖ αὐτὸ τὸ σχολεῖο τῆς Ἐκκλησίας, γιατί θέλει τοὺς ἀνθρώπους ἀγραμμάτους, θέλει νὰ μορφώσει τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰ δικά του γράμματα καὶ τὶς δικές του θεωρίες, γι' αὐτὸ καὶ πολεμεῖται ὁ ἐκκλησιασμὸς ἀπὸ τὰ ἄθεα καθεστῶτα, τὰ ὁποῖα θέλουν νὰ κόψουν κάθε σχέση μὲ τὴ θεία Λατρεία καὶ τὴν ἱερότητα τῆς Κυριακῆς ἀργίας.

Γι' αὐτὸ πρῶτοι ἐμεῖς νὰ σεβασθοῦμε τὴν ἀργία τῆς Κυριακῆς. Νὰ τὴν ἁγιάσουμε μὲ τὸν ἐκκλησιασμό, τὴν ἐξάσκηση τῆς ἀγάπης καὶ τὰ καλά μας ἔργα».

Λησταί ἐβασάνισαν ἱερέα

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Πρῶτο Θέμα» τῆς Κυριακῆς 25ης Ἰανουαρίου:

«"Μοῦ ἔδεσαν χέρια, πόδια καὶ μὲ φίμωσαν. Μὲ χτυποῦσαν βίαια σὲ ὅλο μου τὸ κορμί. Μὲ κλείδωσαν μέσα στὴν τουαλέτα καὶ ἔφυγαν ἀπὸ τὴ Μονὴ παίρνοντας μαζί τους ἐκκλησιαστικὰ κειμήλια μεγάλης χρηματικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἀξίας, ποὺ ἔχει φέρει ἡ οἰκογένειά μου ἀπὸ τὴν Καππαδόκια. Πῆραν Εὐαγγέλια, χειρόγραφα, Ἁγιοπότηρα, 15 χρυσὲς ἁλυσίδες, 10 σταυρούς, τάματα καὶ ἱερὰ Λείψανα". Τὸν πρωτόγνωρο ἐφιάλτη ποὺ ἔζησε στὰ χέρια δύο ἀδίστακτων λῃστῶν περιγράφει στὸ protothema.gr ὁ πατέρας Ἀναστάσιος, ὁ ὁποῖος γιὰ περισσότερο ἀπὸ μία ὥρα ξυλοκοπήθηκε ἀνελέητα ἀπὸ τοὺς δράστες, ποὺ εἰσέβαλαν στὸ ἡσυχαστήριό του στὴ Γλύφα Φθιώτιδας τὸ πρωινό τῆς 26ης Ἰανουαρίου τοῦ 2015».

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗΝ ΤΗΣ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΜΕ ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΣ

Ἀνησυχίας διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνορθοδόξου Παιδείας ἐκφράζουν πλαγίως Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ΔΙΣ

ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΜΑΘΗΜΑ, ΤΟ ΕΝΙΑΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΑΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία ἐτήρησαν «σιγὴν ἰχθύος» διά τὴν ὁρκωμοσίαν τῆς νέας κυβερνήσεως ἄνευ Χριστοῦ, Ἁγίας Τριάδος καὶ Εὐαγγελίου. Εἰς κοινὸν μήνυμα, ὅμως, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου διά τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐκφράζεται διά τῆς «πλαγίας ὁδοῦ» ἡ ἀνησυχία διά τὸ μέλλον τοῦ Ὀρθόδοξου μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν, τὸ ἐνιαῖον τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης καὶ τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἐπιστημῶν. Ἐνῷ καλεῖ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς ὅλων τῶν βαθμίδων «νὰ δώσουμε Χριστὸ καὶ Ἑλλάδα» εἰς τοὺς μαθητάς καὶ τὰς μαθητρίας, τονίζεται εἰς τὸ κοινὸν ἀνακοινωθέν. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ ΔΙΣ ἐξέδωσαν ἕνα μήνυμα πρὸς τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν κι ἕνα πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικούς. Τὸ μήνυμα πρὸς τοὺς τελευταίους ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Ἀγαπητοί μας Ἐκπαιδευτικοί,

Ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἶναι ἑορτὴ τῆς Ἑλληνορθοδόξου Παιδείας. Εἶναι εὐκαιρία γιά ὅλους νά ἀναλογισθοῦμε τίς εὐθύνες μας ἀπέναντι στούς νέους καί στίς νέες μας.

Εἶναι καλή ἀφορμή γιά νά προβληματισθοῦμε ποιό πρέπει νά εἶναι τό περιεχόμενο τῆς Παιδείας, ὥστε νά μορφώνουμε Ἀνθρώπους, νά διαμορφώνουμε χαρακτῆρες, νά προσφέρουμε στήν κοινωνία πρόσωπα καί ὄχι ἄτομα, συνειδητούς πολίτες καί ὄχι ἐγωπαθεῖς καί ὑλιστές καταναλωτές.

Οἱ Τρεῖς Μέγιστοι Φωστῆρες τῆς Τρισηλίου Θεότητος ἀσχολήθηκαν συστηματικά μέ τά θέματα τῆς μορφώσεως καί τῆς παιδαγωγίας τῶν νέων.

Ὁ Μέγας Βασίλειος στό κείμενό του «Πρός τούς Νέους, ὅπως ἂν ἐξ Ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων», προτείνει στούς Χριστιανούς νά διδάσκονται ὅ,τι ἀγαθό ὑπάρχει στά ἀρχαιοελληνικά κείμενα, ἀλλά νά ἀποφεύγουν τίς θρησκευτικές δοξασίες πού περιλαμβάνονται σ' αὐτά.

Ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Καισαρείας μέ τό τεράστιο φιλανθρωπικό ἔργο δείχνει σεβασμό πρός τήν κλασσική παιδεία, τῆς ὁποίας ἦταν μέτοχος, ἀλλά παραλλήλως καλεῖ τούς νέους νά εἶναι ἐπιλεκτικοί καί νά ἀπορρίπτουν ὁ,τιδήποτε τούς ἀπομακρύνει ἀπό τήν ἀρετή.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος στόν Ἐπιτάφιο πρός τόν Μέγα Βασίλειο, πνευματικό ἀδελφό του, ἐκφράζει τήν ἀγάπη του καί τήν ἐκτίμησή του πρός τήν «θύραθεν παιδεία», δηλαδή πρός τήν κλασσική γραμματεία τῶν προγόνων μας καί τονίζει: «Νομίζω ὅτι ἔχει γίνει παραδεκτό ἀπ' ὅλους τούς συνετούς ἀνθρώπους ὅτι ἡ παιδεία εἶναι τό πρῶτο ἀπό τά ἀγαθά πού ἔχουμε. Καί ὄχι μόνον ἡ Χριστιανική, πού εἶναι ἡ ἐκλεκτότερη καί ἐπιδιώκει τή σωτηρία καί τό κάλλος τῶν θείων πραγμάτων, τά ὁποῖα μόνον μέ τόν νοῦ συλλαμβάνονται. ... Ἀλλά καί ἡ ἐξωχριστιανική παιδεία. ... Ἀπό αὐτά πού μᾶς προσφέρει ἡ ἐξωχριστιανική παιδεία παραδεχθήκαμε ὅ,τι εἶναι χρήσιμο στήν ἔρευνα καί στίς θεωρητικές ἀναζητήσεις, ἐνῶ ἀποκρούσαμε κάθε τί πού ὁδηγεῖ στήν εἰδωλολατρία, στήν πλάνη καί στό βάθος τῆς καταστροφῆς. Μάλιστα, ἀπό τήν ἐξωχριστιανική παιδεία ἔχουμε ὠφεληθεῖ στήν εὐσέβεια καί στή λατρεία τοῦ Θεοῦ, γιατί γνωρίσαμε καλά τό ἀνώτερο ἀπό τό χειρότερο καί ἔχουμε κάνει δύναμη τῆς διδασκαλίας μας τίς ἀδυναμίες ἐκείνης».

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος θεωρεῖται σήμερα ἀπό κορυφαίους καθηγητές Παιδαγωγικῆς ἑλληνικῶν, εὐρωπαϊκῶν καί ἀμερικανικῶν πανεπιστημίων ὡς σπουδαῖος παιδαγωγός καί θεμελιωτής τῆς σύγχρονης παιδαγωγικῆς.

Δίδασκε ὅτι ὁ χαρακτήρας τοῦ παιδιοῦ διαπλάθεται κατά τήν πολύ τρυφερή ἡλικία καί ἀπό τότε πρέπει νά διδάσκουμε σέ κάθε πλάσμα νά σέβεται τόν Θεό καί τούς συνανθρώπους του.

Τά διδάγματα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἶναι ἀπαραίτητα ἰδιαιτέρως σέ περίοδο οἰκονομικῆς καί πνευματικῆς κρίσης.

Σήμερα οἱ νέοι μας εἶναι πιό εὔκολο νά παρασυρθοῦν ἀπό φανατισμούς καί ὁλοκληρωτισμούς, ἀπό ἀπάνθρωπες, ἀντικοινωνικές καί ἀντιδημοκρατικές συμπεριφορές.

Πολλά παιδιά γίνονται θύματα τῶν ναρκωτικῶν τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς. Ἄλλα χάνουν κάθε ἐλπίδα, κάθε ἐνδιαφέρον γιά τή ζωή.

Καί ἄλλα μετατρέπονται σέ κυνικούς καί ἐγωπαθεῖς κυνηγούς τῆς ὕλης, χωρίς ἀρχές, χωρίς ἀξίες, χωρίς πρότυπα.

Ἄς δώσουμε στούς νέους μας Χριστό καί Ἑλλάδα. Ἄς τούς προσφέρουμε τήν οὐσιαστική ἑλληνορθόδοξη παιδεία, ἡ ὁποία δέν παραβλέπει τήν ἀνάγκη γιά ἐπαγγελματική καταξίωση οὔτε ἀπορρίπτει τίς θετικές ἐπιστήμες.

Ἄς ἐνισχύσουμε στά σχολεῖα μας τά Ὀρθόδοξα Θρησκευτικά, τήν Ἐνιαία Ἑλληνική Γλῶσσα καί εὐρύτερα τίς Ἀνθρωπιστικές Ἐπιστήμες.

Ἄς ἀγωνισθοῦμε νά διαμορφώσουμε Ἀνθρώπους μέ προσανατολισμό πρός τόν Θεάνθρωπο.

Προσευχόμαστε καθημερινά γιά τό ἔργο σας καί σᾶς εὐχόμεθα παρά Θεοῦ καρποφορία τῶν προσπαθειῶν σας».

«ΠΑΓΩΝΕΙ» Η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἐπισήμως διακηρύσσεται τό ὑποχρεωτικόν τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, ἀλλά μεθοδεύεται νά γίνη προαιρετικόν

Ἡ ἐφημερὶς «Καθημερινή», εἰς τὴν ἠλεκτρονικήν της ἔκδοσιν καὶ εἰς ρεπορτὰζ τοῦ κ. Ἀποστόλου Λακάσα, ἐξετίμησε τὴν ἑπομένην τῆς συναντήσεως τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Ὑπουργοῦ κ. Κουράκη μὲ τὴν ὑπεύθυνον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τῶν Ἀνεξαρτήτων Ἑλλήνων (ΑΝΕΛ) κ. Σταυρούλα Ξουλίδου ὅτι ὁδηγούμεθα εἰς τὴν μετατροπὴν τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν εἰς προαιρετικὸν εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον. Πρὸς τὸ παρὸν διακηρύσσεται ὅτι δὰ παραμείνῃ ὑποχρεωτικὸν, ἀλλὰ δὰ ἐπέλθουν καὶ μεταβολαὶ διά τὴν διευκόλυνσιν τῶν ἀλλοθρήσκων εἶπε καὶ ὁ Ἀναπληρωτὴς Ὑπουργὸς κ. Κουράκης.

Τὸ δημοσίευμα

Τὸ πλῆρες κείμενον τοῦ δημοσιεύματος ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Τὴ βιομηχανία ἀπαλλαγῶν στὰ Θρησκευτικὰ ἐνισχύει ὁ Τάσος Κουράκης. Σύμφωνα μὲ πληροφορίες τῆς «Κ», ὁ νέος ἀναπληρωτὴς ὑπουργὸς Παιδείας ἐξετάζει τὴν κατάργηση τῆς ἐγκυκλίου γιὰ αὐστηροποίηση τῆς χορήγησης στοὺς μαθητὲς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὰ Θρησκευτικά. Αὐτὸ οὐσιαστικὰ σημαίνει διαιώνιση μίας καταχρηστικῆς πρακτικῆς ἐκ μέρους πολλῶν μαθητῶν. Πάντως, ὁ κ. Κουράκης, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχε ζητήσει τὴν κατάργηση τῶν Θρησκευτικῶν, χθὲς δήλωσε ὅτι ὁ χαρακτήρας τοῦ μαθήματος θὰ παραμείνει ὑποχρεωτικός. Ἡ δήλωσή του ἔγινε μετὰ τὴ συνάντησή του μὲ τὴ Σταυρούλα Ξουλίδου, ὑπεύθυνη Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, βουλευτὴ τῶν ΑΝΕΛ καὶ θεολόγο. Ὅσο γιὰ τοὺς ἱερεῖς, ἀκόμη θυμοῦνται τὴ δήλωσή του γιὰ ἐπιβολὴ πράσινου φόρου, γιὰ νὰ καταβάλλονται οἱ μισθοί τους.

Εἰδικότερα, ἀκριβῶς πρὸ ἑβδομάδας, ὁ πρώην ὑπουργὸς Παιδείας Ἀνδρέας Λοβέρδος ἐξέδωσε ἐγκύκλιο, μὲ τὴν ὁποία ἔκανε πιὸ αὐστηρούς τοὺς Ὅρους ἀπαλλαγῆς τῶν μαθητῶν ἀπὸ τὰ Θρησκευτικά. Μὲ βάση τὴν ἐγκύκλιο, ἀπαλλαγή χορηγεῖται ὕστερα ἀπὸ ὑπεύθυνη δήλωση τοῦ μαθητῆ ἢ καὶ τῶν δύο γονέων του ὅτι ὁ μαθητὴς δὲν εἶναι χριστιανὸς ὀρθόδοξος. Ἡ ἔκδοση τῆς ἐγκυκλίου κρίθηκε ἀπαραίτητη, διότι «ἔχουν παρατηρηθεῖ φαινόμενα κατάχρησης τοῦ δικαιώματος ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὰ Θρησκευτικὰ γιὰ λόγους ποὺ δὲν συνδέονται μὲ τὴν ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης». Μάλιστα, ἐξαιτίας τῆς κατάχρησης τοῦ δικαιώματος, ὁ κ. Λοβέρδος ἐφιστοῦσε τὴν προσοχὴ στοὺς διευθυντὲς τῶν σχολείων «νὰ ἐλέγχουν τὴν τεκμηρίωση τῶν προβαλλόμενων λόγων, επισημαίνοντας σὲ κάθε ἐνδιαφερόμενο τὴ σοβαρότητα τῶν σχετικῶν δηλώσεων». Ἡ ἐν λόγῳ ἐγκύκλιος συνάδει μὲ τὴν ἀπόφαση 115/2012 τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων, ἡ ὁποία μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρει ὅτι «ἡ αἰτιολόγηση τῆς ἄρνησης τοῦ μαθητῆ νὰ παρακολουθήσει τὰ Θρησκευτικὰ δὲν συνιστᾶ παραβίαση τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Συντάγματος».

Ἔμπειρα στελέχη τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἀνέφεραν χθὲς στὴν «Κ» ὅτι εἶναι συνηθισμένη πρακτικὴ μαθητὲς τῶν τελευταίων τάξεων λυκείου νὰ ζητοῦν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ μάθημα, χωρὶς ὅμως νὰ συντρέχουν λόγοι θρησκευτικῆς συνείδησης. Ἀντίθετα, οἱ μαθητὲς θέλουν νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸν φόρτο τοῦ μαθήματος καὶ νὰ ἔχουν χρόνο γιὰ τὴν προετοιμασία σὲ ἄλλα, βασικότερα, μαθήματα.

Ὅσοι μαθητὲς παίρνουν ἀπαλλαγὴ εὔλογα δὲν βαθμολογοῦνται στὸ μάθημα. Παράλληλα, στὴ σχολικὴ καρτέλα τους δὲν ἀναγράφεται τὸ θρήσκευμα «Χριστανὸς Ὀρθόδοξος». Κάτι ποὺ ὅμως δὲν ἀρέσει σὲ πολλοὺς γονεῖς. «Στὶς κοινωνίες τῶν πόλεων ὅλα μαθαίνονται, καὶ κάποιοι θεωροῦν στίγμα τὴ μὴ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκεύματος. Δὲν εἶναι, ἄλλωστε, δυνατὸν ὁ γονιὸς νὰ πηγαίνει στὴν ἐκκλησία κάθε Κυριακὴ καὶ τὸ παιδί του νὰ μὴ δηλώνει χριστιανὸς ὀρθόδοξος!» πρόσθεσε τὸ ἴδιο στέλεχος. Ἔτσι, πολλοὶ μαθητὲς στὸ τέλος τῆς σχολικῆς χρονιᾶς δηλώνουν στοὺς καθηγητές τους ὅτι τό... ξανασκέφτηκαν καὶ πλέον εἶναι χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι, ζητώντας αὐτὸ νὰ ἀναγραφεῖ στὴν καρτέλα τους. Πρόκειται γιὰ πρακτικὴ ποὺ συμβάλλει στὴν ἀπαξίωση τοῦ αὐτόνομου, μορφωτικοῦ ρόλου τοῦ λυκείου καὶ στὴ μετατροπή του σὲ «προθάλαμο τῶν ΑΕΙ». Πρακτικὴ ποὺ καθυστέρησαν νὰ ἀντιμετωπίσουν καὶ οἱ προηγούμενες κυβερνήσεις.

Χθές, ὁ κ. Κουράκης δήλωσε στὴν κ. Ξουλίδου, ὅπως ἀνέφερε στὴν «Κ» ἡ ἴδια, ὅτι πρέπει νὰ ἐξεταστεῖ ἡ κατάργηση τῆς ἐγκυκλίου Λοβέρδου. Δηλαδή, οἱ μαθητὲς νὰ μὴ ἀναφέρουν τοὺς λόγους, γιὰ τοὺς ὁποίους ζητοῦν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὰ Θρησκευτικά, καὶ οἱ μαθητὲς ποὺ ἀπαλλάσσονται νὰ ἀπασχολοῦνται σὲ κάτι ἄλλο μέσα στὸ σχολεῖο. Ἄλλες πηγές, βέβαια, μιλοῦν γιὰ σαφῆ πρόθεση τοῦ κ. Κουράκη ὑπὲρ τῆς κατάργησης τῆς ἐγκυκλίου καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ καθεστῶτος τῶν ἐλεύθερων... ἀπαλλαγῶν. Πίσω ἀπὸ μία τέτοια προοπτική, πολλοὶ διαβλέπουν πρόθεση μετατροπῆς τῶν Θρησκευτικῶν σὲ προαιρετικό, κάτι ποὺ θὰ διατάρασσε τὶς σχέσεις τῆς κυβέρνησης μὲ τὴν Ἐκκλησία καὶ τοὺς θεολόγους, οἱ ὧρες διδασκαλίας τῶν ὁποίων θὰ μειώνονταν.

Ἔτσι, ὁ κ. Κουράκης, ποὺ παλαιότερα σὲ ἄρθρο του εἶχε γράψει ὅτι «ἡ πρωτοβάθμια καὶ δευτεροβάθμια ἐκπαίδευση πρέπει ν' ἀπεμπλακοῦν ἀπὸ τὸν στόχο τῆς "μετάδοσης τῶν γνήσιων στοιχείων τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς παράδοσης", ἐνῷ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, μὲ τὸν σημερινό του ὁμολογιακὸ προσανατολισμό, πρέπει ν' ἀντικατασταθεῖ ἀπὸ μάθημα θρησκειολογίας», ἀναγκάστηκε χθὲς νὰ διακηρύξει ὅτι τὰ Θρησκευτικὰ θὰ παραμείνουν ὑποχρεωτικὸ μάθημα, ἀφήνοντας τὶς ρήξεις καὶ πιάνοντας τὶς κυβιστήσεις».

ΣΥΝΙΣΤΑ Ο ΣΕΒ. ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΟΜΙΛΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Νὰ μελετήσουν ὅσοι ζητοῦν τὴν διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου τοῦ Πατριάρχου τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἁγίου Παϊσίου πρὸς τὸν ἱδρυτὴν τοῦ «Ο.Τ.»

• ΔΙΑ ΤΑ ΦΙΛΟΠΑΠΙΚΑ - ΦΙΛΟΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΙΚΑ «ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ» ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γόρτ